

پاکینِ انجیل چہ - مَتّائے - کَلَمّا

مَتّائے انجیلے پَجّار

اے کتابئے نبیسوؤک، مَتّا، کہ دومی نامی
لاوی ات، هُداوندین ایسّائے مریدے ات. آ،
بنی اسرائیلیے ات و چہ ایسّائے مریدیا
پیسر مالیاتگیرے ات (). مَتّا، اے کتابئے تھا
چہ پیسر یگین پیگمبرانی پیسگوویان
پیش داریت کہ ایسا هُدائے دیم داتگین
رکینوؤک انت.

مَتّا پیش داریت کہ ایسا ابراہیم و
داوودئے پدریچ انت، بلہ تھنا یہودیانی
رکینوؤک نہ انت، سجھین دنیائے رکینوؤک
انت. وتی وانوؤکان سرید کنت کہ ایسا
مسیهئے پنت و تالیمانی سرھال ”آسمانی
بادشاھی“ انت و سجھین مردم، اگن چہ

وتی گناہان پشومان بنت و ایسائے سرا
باور بکننت، آسمانی بادشاہیا رئونت و
آدمائین زندئے و اھند بنت.

مَتَّائے اِنجیلئے تھا، ایسائے پیدائش و
کسانی، پہ ہدائی کاران آییئے تئیار بئیگ،
جلیلئے دمگا آییئے تالیم و کار، آییئے دیم
پہ اورشلیما رئوگ، اورشلیما آییئے داتگین
سر و سوچ، سلیب گشگ و چہ مرکا رند
زندگ بئیگ پہ رد و بند نیسگ بوتگ انت.

ایسائے بیہ و بنیاد

(لوکا ۳: ۲۳-۳۸)

① ایسا مسیہ، داوود و ابراہیمئے
چک انت. آییئے بیہ و بنیادئے دپتر اے
ڈئولا انت:

② اِساکِ اِبراہیم، آکوبِ اِساک، یھودا
و آییئے برات کہ آکوبئے چک انت. ③
پارس و زارہ یھودا کہ آیانی ماتئے نام

تاما ر آت. هِشرونِ پارِس، اَرَمِ هِشرون، ^(۴)
 آمینادابِ اَرَم، نَهْشونِ آمیناداب، سَلْمونِ
 نَهْشون، ^(۵) بوازِ سَلْمون که آییئے ماتئے
 نام رَهَاب آت، اوْبئیدِ بواز که ماتئے نامی
 روت آت، یَسّی اوْبئید، ^(۶) بادشاه داوودِ
 یَسّی.

سُلَیْمَانِ داوود، که ماتى پیسرا اوریائے
 لوْگى بوتگات، ^(۷) رِهَوْبامِ سُلَیْمَان، اَبیایِ
 رِهَوْبام، آسایِ اَبیا، ^(۸) یهوشاپاتِ آسا،
 یورامِ یهوشاپات، اُزّیایِ یورام، ^(۹) یوتامِ
 اُزّیا، آهازِ یوتام، هِزْکیایِ آهاز، ^(۱۰) مَنَسّی
 هِزْکیا، آمونِ مَنَسّی، یوسیاىِ آمون، ^(۱۱)
 یکونیایِ یوسیا و آییئے سَجّهینِ برات، که
 اے وهدا یهودی بابلِا دَرانڈیّه بوتنت.

^(۱۲) چه بابلئے دَرانڈیّهیا رند، شیالتیالِ
 یکونیا، زروبابلِ شیالتیال، ^(۱۳) اَبیهودِ

۱۴ زِروباہل، اِلیاکیمِ اَبیہود، آزورِ اِلیاکیم،
 ۱۵ سَدوکِ آزور، آکیمِ سَدوک، اِلیہودِ آکیم،
 اِلیازرِ اِلیہود، مَتَّانِ اِلیازر، آکوبِ مَتَّان،
 ۱۶ ایشپِ آکوب کہ مَریمئے مرد ات۔ چہ
 مَریما ایسا پیدا بوت کہ مَسیہ زانگ بیت۔

۱۷ اے ڈئولا، چہ اِبراہیما بگر تان
 داوودا چارده پُشت و چہ داوودا بگر تان
 یہودیانی بابلئے دَرانڈیہیا دگہ چارده پُشت
 و چہ آ دَرانڈیہیا بگر تان ایسا مَسیہا ہم
 چارده پُشت اُنت۔

ایسا مَسیہئے پیدائش

(لوکا ۱: ۲۶-۳۸؛ ۲: ۲۱)

۱۸ ایسا مَسیہئے پیدائش اے ڈئولا
 ات: ایسائے مات مَریم، ایشپا سانگ
 کرتگات بلہ چہ آیانی سور و آروسا پیسر،
 زانتش کہ چہ هُدائے پاکین روہا، آییئے
 لاپ پُر بوتگ۔ ۱۹ مَریمئے لوگواجہ ایشپ،

راست و پھریزکاریں مردمے آت، نلوؤتی
مَریما بَنام بکنت، پمیشکا وتی دلا شئوری
کرت: ”پہ بیتئواری اے سانگا پیرؤشان.“

(۲۰) اے بارئوا انگت پگر کنگا آت کہ آیئے

وابا اناگت هداوندئے پریشتگے آتک و
گوشتی: ”ایسپ، او داوود بادشاہے چک!
چہ وتی دشتار مَریمئے زورگ و لوگا برگا
مٹرس، چیا کہ آیا اے لاپ پری، چہ پاکین

روہا رستگ. (۲۱) آ، مردین چکئے سرا

چلگ بیت و آیئے ناما ایسا بکن، چیا کہ آ
وتی کئوما چہ آیانی گناہان رگینیت.“ (۲۲)

اے سجھین کار پمیشکا چش بوتنت تان
هداوندئے ہما ہبر راست و پدر بنت کہ

آیا چہ نبیئے زبانا گوشتگانٹ: (۲۳) »

نشتگین جنین چکئے لاپ پُر بیت و
مردین چکئے سرا چلگ بیت و آیئے ناما
امانویل پَر بندنت، کہ اشیئے مانا ”هدا
گوں ما“ انت. (۲۴) وھدے ایسپ چہ واپا
آگہ بوت، ہما ڈئولا کہ هداوندئے پریشتگا

هُڪم داتگَات، وتی جنی زرت، (۲۵) بله تان
 آ وهدا که چُک پِیدا نبوتگَات، گوَن آییا
 وِپت و وابی نکرت و چُکئے نامی ایسا پر
 بست.

ایسائے چارگا نجومیانی آيگ

- (۱) بادشاه هيروديسئے آهد و باريگا،
 وهدے ایسا يهوديئے دَمگئے شهر
 بئیت لهما پِیدا بوتگَات، گِزا چه رُودراتکا
 لهتین نجومی اورشليمئے شهر آتک. (۲)
- جُسْتش گیت: ”هما نُتک که په يهودیانی
 بادشاهیا پِیدا بوتگ، کجا انت؟ ما آییئے
 استار در آيگا دیستگ و په آییئے پرستش
 کنگا آتکگین.“ (۳) چه اے هبرئے اشکنگا،
 هيرودیس بادشاه و اورشليمئے سَجّهین
 مردم باز پریشان و دلتپرکه بوتنت. (۴)
- هيروديسا کئومئے سَجّهین دینی پیشوا و
 شَریتئے زانوگر لوُت و جُست گیتنت که ”
 مَسیهئے پِیدائش کجا بئیگی انت؟“ (۵)

آيان پَسَّو دات: ”يَهُودِيَهْ شَهر بئيت لَهما
پيدا بيت، چيا كه نيئے كتا با نبشته انت:

» « ٦ او يَهُودائے شَهر بئيت لَهم!»

» تئو يَهُودائے هاكمانی نياما
گستريّن نهائے،»

» چيا كه چه تئو يگ هاكمين
سردارے پيدا بيت»

» كه آ منی كئوم بني اسرائيلے
شپانكيا كنت.»

٧ گزا هيروديسا نجومی چيراندري
لوئنت و آ استارے در آيگ و زاهر بئيگے
آلمين وهدی جست کرت كه كدين ات. ٨
رندا آيا نجومی په هما نئكے شوهاز و در
گيجگا بئيت لَهما راه دانت و گوشتي:
”برئويت و اے چكے بارئوا شَر پَت و پؤل
بكنيّت، وهدے شما در گيّتك، منا سهيگ

بکنيٽ تان من هم په آييټ پرستش کنگا
برئوان. “ (۹) بادشاهي هبراني اشکنګا

رند، نجومی راه گپنت. راه رئوان، هما
استار که آيان در آيگا ديستگات، آيانی
ديما پيش کپان، هما جاگهي سربرا
اؤشتات، که نټک اؤدا ات. (۱۰) چه اے

استارئي گندگا، سک باز وشدل بوتنت. (۱۱)

لوگا شتنت و نټکش آييټ مات مريمي
گوران ديست. گرا کونډان کپنت و چگش
پرستش کرت، وتي ټهپه و ټيکيانى هگه و
زباددانش پچ کرتنت و سهر و سوچگی و
مرش په نټکا سوگات کرتنت. (۱۲) رندا،

هدايا و ابا آ هزار کرتنت که هيروديسئ
کرا پر مترنت. گرا چه دگه راهي، وتي ملکا
شتنت.

ديم په مسرا

(۱۳) نجومیانی پر ترگا رند، هداوندئ
پريشتگي ايسئي و ابا اتک و گوشتي:

”چُکَّ و چُکَّے ماتا بزور و مِسرَا بتچ، تان
 من ترا نگوَشان همؤدا بدار، چِیا که
 هیرودیس چُکَّے در گیجگ و کُشگا دلمانگ
 انت.“ (۱۴) گُرا، ایسپ اَنچش که چه و ابا
 آگه بوت، چُکَّ و چُکَّے ماتی زرت و شپی
 شپ دیم په مِسرَا شت. (۱۵) تان

هیرودیس مَرکا همؤدا منتنت تان
 هُداوندئے هما هبر راست و پَدَر بیت که
 چه نبیئے کئولا گوَشگ بوتگآت: ”من وتی
 بَج چه مِسرَا لوُت و آورت.“

هیرودیس چُگان کُشارینیت

(۱۶) وهده هیرودیس سهیگ بوت که
 نجومیان آرد داتگ، باز زهر گیت. پرمانی
 دات: ”بئیت لَهم و کِرَّ و گورئے دو سالیگ یا
 گسترین سَجَّهین مردین چُکَّ کُشگ بنت.“
 اَنچش که آیا پیسرا نجومی جُست و
 پُرس کرتگ آنت، هما هسابا اے وهدی
 گیشینت. (۱۷) اے دئولا اِرمیا نبیئے کتابا
 هُدائے هما هبر سَرجم بوتنت که

گۆشتگ آتی:

« ۱۸ چہ رامہئے شہرا کوکارے گوّشان
کیت،»

« مۆتک و زاریے مزنیں،»

« راھیلا پہ وتی چُگان گِریّت،»

« کسیئے تسلائی نِزرت،»

« چیا کہ آ نمنتگ آتنت.»

دیّم پہ ناسِرہا

۱۹ ہیرودیسئے مَرکا رَند، مِسرا

۲۰ ہداوندئے پریشتگے ایسپئے وَابا آتک. پریشتگا گوشت: ”پاد آ، چکّ و چُکئے ماتا
بزور و پدا وتی مُلک، اِسرائیلا پر بتر. چیا
کہ چُکئے کُشگئے شُور بُرؤک مُرتگ آنت.“

۲۱ نون ایسپ پاد آتک و چکّ و چُکئے
ماتی زرتنت و پدا اِسرائیلئے مُلکا آتک.

٢٢) بلہ وھدے سھيگ بوت کہ ھيروديسے

جاھا آيئے چُکَّ آرکلاووس يھوديھئے
دَمگئے بادشاہ انت، گڑا اوْدئے رئوگی
ثُرست. وھدے چہ واييَا ڈاھے رَستی، وتا
پہ جَليلئے دَمگا رسيئنتی. (٢٣) اوْدا،

ناسِرھئے شھرا جَھمند بوت تان اے پئِما
نبيانی ھبر راست و پَدَر بيت کہ » آ
ناسِری گَوْشگ بيت.»

پاکشودوڪيَن يَھيائے کئو

(مَرکاس ١: ٨-١٧؛ لوکا ٣: ١٧-١٧)

١) آ رُوچان، پاکشودوڪيَن يَھيا آتک و

يھوديھئے گيا بانا جاری پَرِئنت: (٢) ”چہ
وتی گناھان پشومان بيئت و تئوبہ بکنيئت،
چيا کہ آسمانی بادشاھی نزیک انت.“ (٣)
يَھيا ھما انت کہ اِشئيا نبی آيئے بارئوا
گَوْشيت:

» گيا بانا، گسے گوانک جنت:«

» هُداوندئے راها تئيار و،«

» آييئے كِشكا راست و تچك
بكنيئت.»

٤ يَهيايا چه اُشترئے پُٲان گوپتگيئن
پوُشاك گورا اَت و پوُستين كمر بندے لانكا
بستگات. آييئے وَرَد و وراكَ، مَدَك و
گيا باني بيَنگ اَت. ٥ اورشليمئے نندوَك،
يَهُودِيَهئے سَجَّهِيئن دَمَكئے مردم و اَرْدُنئے
كئورئے كِرَّ و گورئے جَهمنند آييئے كِرَّا
شتنت. ٦ وتي گنا هاني پشوماني اِش
زاهر كرت و يَهيايا اَرْدُنئے كئورا پاكشودي
دانت.

٧ وهدے يَهيايا ديست كه پريسي و
سَدو كي رُمبئے بازين مردم پاكشودي كِرگا
آييئے كِرَّا آيگا اَنت، گوَن آيان گوشتي: ”او
سَيَه مارزادگان! كئيا شمارا داه داتگ كه چه
هُدائے آيوَكِيئن كَهر و گزبا رَكَّت كنيئت؟! ٨

آنچين کار بکنیت چه آيان پَدَر ببيت که
 شما په دل چه وتی گناهان پشومان
 بوتگیت. (۹) چه وتی دلا اے هبرا در
 بکنیت که 'ما ابراهیمئے نسل و او بادگ
 این. من شمارا گوشان که هدا چه اے
 سنگ و دؤکان هم، په ابراهیم چک و
 او بادگ پیدا کرت کنت. (۱۰) نون تپر تئیار
 انت که درچکان چه بنا بگڈیت و هر
 درچکے که شریں بر نئیاریت، گڈگ و آسا
 دئور دئیگ بیت.

(۱۱) من په شمئے گناهانی پشومانی،
 شمارا گون آيا پاکشودی دئیان، بله هما که
 چه من و رند آیگی انت، چه من زورمندتر
 انت و من آیئے کئوشانی دست گرگئے
 لاهک هم نه آن. آ شمارا گون پاکین روہ و
 آسا پاکشودی دنت. (۱۲) آییا چه بوچ و
 پُگان دانئے جتا کنگ و گیشینگا، هنشونے
 دستا انت. جوہانا پاک و سلّه کنت و دانان
 امبارا ایّر کنت، بله پُگ و پلاران انچش

سوچیت کہ آسِش ہچبر نمریت۔“

ایسائے پاکشودی

(مَرکاس ۱: ۹-۱۱؛ لوکا ۲۱: ۳-۲۲؛ یوہنا ۱: ۳۱-۳۴)

۱۳ گڑا ایسا چہ جلیئے دمگا در آتک و

یہیائے دستا پاکشودی گرگا اُردنئے کئورا

شت۔ ۱۴ بلہ یہیایا جُھد کرت آییہا پہ اے

کارا مئیلیت و گوشتی: ”باید من چہ تئی

دستا پاکشودی بگران، تئو چؤن منی گورا

کائے؟“ ۱۵ ایسایا گوشت: ”ائون پل کہ

انچش بیت، اے پیما ہدائے رزایا سرجم

کنین۔“ گڑا آییہا مَنّت و ایسایا پاکشودی

دات۔ ۱۶ وھدے ایسایا پاکشودی گیت و

چہ آپا در آتک، اناگت آسمانئے دپ پچ بوت

و ہدائے پاکین روھی دیست کہ کیوتیئے

دروشما آتک و آییئے سرا ایرِ نشت۔ ۱۷

چہ آسمانا تئوارے آتک: ”اے منی دوستین

بچّ انت و من چہ اِشیا باز وِش و رزا آن۔“

شئیتان ایسایا چکاسیت

(مَرکاس ۱: ۱۲-۱۳؛ لوکا ۴: ۱-۱۳)

۱ رندا، چه پاكين روھئے رهشونيا

ایسا گيا بانا شت تان شئیتان آيا

بچکاسیت. ۲ چل شپ و چل روج

۳ روج دارگا رند ایسا شدیگ بوت.

گرا شئیتان په آییئے چکاسگا آتک و
گوشتی: ”اگن تئو هدائے چکائے، اے

سنگان بگوش نغن بنت.“ ۴ ایسایا
پسئو دات: ”پاكين كتابا نیسگ بوتگ:

» ’مردم تهنا په نان زندگ نییت،‘

» چه هدائے زبائے سجھین

هبرانی منگا زندگ بیت.‘»

۵ پدا شئیتانا ایسا پاكين شهرا برت و

مزین پرستشگاهئے دیوالئے برزترین

جاگھا اوشتارینت و ۶ گوشتی: ”اگن

تئو ھُدائے چُکّ ائے گُڑا وتا چہ ادا جَھلاد
دئور بدئے چیا کہ نبیسگ بوتگ:

» ھدا پہ تئی نِگھپانیا وتی
پریشتگان ھکم کنت و«

» آ، ترا وتی دَستانی دلا دارنت«

» تان تئی پاد ڈوکیا ملگیت.«

۷ ایسایا گوشت: ”ھئو، بلہ چُش ھم
نبیسگ بوتگ: » وتی ھداوندین ھدایا
مچکاس و آزمائش مکن.«

۸ نون شئیتانا یک سکین بُرزین
کوھئیئے سرا برت و چہ اوّدا دنیائے
سجّھین بادشاہی و آیانی شان و شئوکتی
پیش داشتنت و ۹ گوشتی: ”اگن تئو
منی دیما کونڈان بکپئے و منا پرستش
بکنئے، من اے سجّھینان ترا دئیان.“ ۱۰
گُڑا ایسایا گوشت: ”او شئیتان! چہ منی

دِيْما گُم بئے! پاکیں کتابا نبیسگ بوتگ: »
 وتی هُداوندیْن هُدایا پرستش بکن و تھنا
 ہمایئے ہزمتا بکن. « (۱۱) نون شئیتانا آ
 یلہ دات و شت. پریشتگ آتکنت و ایسائے
 ہزمتش کرت.

ایسائے ہزمتکاریئے بُنگیج

(مَرکاس ۱۴: ۱-۱۵؛ لوکا ۱۴: ۴-۱۵؛ یوہنا ۴: ۴۳-۴۵)

(۱۲) وھدے ایسا سہیگ بوت کہ یہیا

دزگیر کنگ بوتگ، گڑا جلیلا شت. (۱۳)

ناسرہئے شہری یلہ دات و گیرناھومئے

شہرا جہمند بوت. گیرناھوم، جلیئے

مَزن گورمئے کِرا، زبولون و نپتالیئے

گیلہانی سرڈگارا انت. (۱۴) پمیشکا اے

ڈئول بوت کہ اِشئیا نبیئے گوشتن سرجم

بیت:

(۱۵) » زبولون و نپتالیئے سرڈگار،

گورمئے مزن راہئے سرا،»

» اَرْدُنَّے کُورُے آ دِستَا، جَلِيلُے هِما
هَند و هَنکِين کِه درکُوم جَهْمَنَد
اَنَت،»

» هِما کُوما کِه زِندی تَهاریا (۱۶)
گُوستگَات،»

» مَزْنِین رُژْنے دِیست و»

» هِما مُلک و ڈگَار کِه اوْدَا مَرک
سَاهِیل اَت،»

» اوْدُے جَهْمَنَدَانِی سِرَا رُژْنایِیا سِر
جَت.»

چِه هِما وهدَا، اِیْسَاِیا اے کُلو و (۱۷)
پِئِیگَامُے رِسِیْنِگ بُنْگِیْج کَرَت. گُوشْتِی:
”چِه وَتِی گَناهان پِشْوَمان بَیْت و تِئُوبِه
بَکْنِیْت، چِیَا کِه اَسْمَانِی بادشاهِی نَزِیک
اَنَت.“

اِیْسَائِے اَوْلِی چَارِین مَرِید

۱۸) وھدے ایسا جلیلے مَزَن گورمئے

لَمبا گام جَنگا اَت، دو براتی دیست، یگے
شَمون اَت کہ پَنّامی پِٹرُس اَت و دومی
آییئے برات اَنڈریاس اَت. آیانی کار
ماہیگیری اَت و آ وھدا پہ ماہیگیریا وتی
دام و ماھوَران گورما چیر گیجگا اَتنت.

۱۹) ایسایا گوَن آیان گوشت: ”بیایت، منی

رَندگیریا بکنیّت و من شمارا اَنچَش کنان
کہ ماہیگِ گرگئے بدلا، مردمانی دلا شکار
بکنیّت.“ ۲۰) آیان ہما دمانا وتی دام یلہ

دات و آییئے ہمراہ بوتنت. ۲۱) وھدے

کَمے دیما شت، دگہ دو برات، آکوب و
یوہَنّایی دیستنت کہ زبَدیئے چکّ اَتنت.

بُوجیگئے تھا گوَن وتی پت زبَدیا
نِشتگ اَتنت و وتی ماھوَران سَراچگ و شَرّ

کَنگا اَتنت. ایسایا آ لوٹنت. ۲۲) آیان ہم

وتی پت گوَن بُوجیگا یلہ دات و آییئے
ہمراہ بوتنت.

جَلِيلَے دَمگا، ايسائے هِزمتکاری

(مَرکاس ۱: ۳۵-۳۹؛ لوکا ۴: ۴۲-۴۴)

۲۳ ايسايا سَجَّهين جَلِيلًا تَرَّ و گردَ

کرت. آيا گَنيسَہانی تها مردم درس و
سَبک دات، هُدائے بادشاهيئے مِستاگ
رسيئت و مردم چہ ناجوڑی و نادرهيان

جوڑ و ذِراہ کرتنت. ۲۴ سَجَّهين سوريہا

آييئے نام و تئوار پُرشت و مردمان هر
ڈئولين ناجوڑ و نادره، جَنی، مِزگيئے
نادره، لَنگ و مُنڈ ايسائے کِرا آورتنت و آيا
ذِراہ کرتنت. ۲۵ جَليل، دِکاپوليس،

اورشليم، يَهوديہ و اُردُنئے کئورئے آ دستئے
هَند و دَمگانی بازين مردمے آتک و ايسائے
همراه بوت.

بَہتاوری

(لوکا ۲۰: ۲۳-۲۰)

۱ مردمانی مزنين مُچيئے گندگا رند،

ایسا کُوھِیئے سرا سر کپت. وھدے بُرزگا
نِشت، مرید ہم آییئے کِرا آتکنت. (۲) گڑا
اے دُولا آیانی تالیم دئیگا لگت:

(۳) ”بہتاور آنت ہما کہ آیانی روہ وار
و بَزگِ اِنْت، چیا کہ آسمانی بادشاہی
ہمایانینگ اِنْت.

(۴) بہتاور آنت ہما کہ گمیگ و پُرسیگ
آنت، چیا کہ آیان تسلا و دِلبڈی رَسیت.

(۵) بہتاور آنت ہما کہ نرمدل و مہربان
آنت، چیا کہ زمینئے میراس دار ہما بنت.

(۶) بہتاور آنت ہما کہ ھک و اِنسائیے
شدیگ و تُئیگ آنت، چیا کہ آ سیر بنت.

(۷) بہتاور آنت ہما کہ پہ دگران رھم
کننت، چیا کہ آیانی سرا ہم رھم کنگ
بیت.

۸) بَہتاور اَنت ہما کہ دِلش پاک و
ساپ اِنت، چِیا کہ آ ہُدا یا گندنت.

۹) بَہتاور اَنت ہما کہ سُہل و اِیمنی
کارنت، چِیا کہ آ ہُدا ئے چُک نامینگ بنت.

۱۰) بَہتاور اَنت ہما کہ پہ ہُدا ئے راہئے
گِرگا بُہتام جنگ و آزار دئیگ بنت، چِیا کہ
آسمانی بادشاہی ہمایانیک اِنت.

۱۱) بَہتاور اِیت شما کہ پہ منیگی مردم
شمارا دُژمان دئینت و آزار رسیئنت، شمئے
پُشتا دروگ بندنت و بد گوشت. ۱۲) گل و
وَشدل بیئت و شادہی بکنیئت، چِیا کہ
آسمانا شمئے مَز سَک باز اِنت. پیسریگین
نبیانی سرا ہم اے دُولین آزارش رسیئنتگ.

واد و دژن

۱۳) شما جہانئے واد اِیت، بلہ اگن

وادی تام برئوت، گڑا چوَن پدا وادوک
بوَت کنت؟ ابید چه دور ریچگ و مردمانی
پادمالیا نون دگه هچ کارا نیئیت.

۱۴) شما جهانئے نور و رُژن ایت، شهرے
که کوھئیئے سرا انت، چیر و اندیم بوَت
نکنت. ۱۵) هچگس روکین چراگا تگارئیئے
چیرا ایر نکنت، چراگدانئے سرا ایری کنت
تان آییئے رُژنایی په لوگئے سجھین
مردمان برسیت. ۱۶) همے ڈئولا شمئے
رُژن، مردمانی دیما شهم بدنت تان شمئے
نیکیں کاران بگندنت و شمئے آسمانی پتا
ستا بدئینت و بساڑاينت.

شریتئے سَرجمی

۱۷) گُمان مکنیت که من په تئورات و
نبیانی هبرانی کار نبندگ و ناکار کنگا
آتکگان. من په آیانی کار نبندگ و ناکار کنگا
نئیاتکگان، په آیانی سَرجم کنگا آتکگان.

١٨ شمارا راستينَ گوَشان، زمين و

آسمانئے گار و بيران بئِگا پيسر، شَرِيتئے
يک آب و ئِگے هم گارَ نبیت تان سَجَّهينَ
سَرجم مَبنت. ١٩ پميشکا اگن گسے چه

شَرِيتئے پرمانان گونڈترينے سُست بگيت
و کار مَبنديت و دگران هم اَنچش درس و
سَبک بدنت، آ، آسمانی بادشاهيا گسترينَ
زانگ بيت. بله گسے که اے پرمانانی سرا
کارَ کنت و دگران هم سوَج دنت، آسمانی
بادشاهيا مزن زانگ بيت. ٢٠ پميشکا

شمارا گوَشان، اگن شمئے پهرِيزکاری و
شَرکردی چه پَرِیسی و شَرِيتئے زانوگرانی
کردا گیشتر مَبیت، هچبر آسمانی
بادشاهيئے دروازگا پُترت نکنِيت.

کُشت و کوَش

(لوکا ١٢: ٥٨-٥٩)

٢١ شما اِشکتگ که گوَن پيشيگينَ

مردمان گوَشگ بوتگ: 'هوَن و کوَش مکن،

هرگس هۆن کنت، آییئە دادرسی و داوری
 بیت و مئاریگ کنگ بیت. (۲۲) بله من
 شمارا گویشان، هرگس وتی براتئە سرا زهر
 گیت، آهم هکدیوانئە دیمما مئاریگ کنگ
 بیت. گسە که وتی براتا زاه و زگت بکنت،
 هکدیوانا مئاریگ کنگ بیت، گسە که وتی
 براتا 'هۆر' و 'اهمک' گوشت، دۆزهئە
 آسئە سزاوار بیت. (۲۳) پمیشکا اگن
 گربانجاها، گربانیگ کنگئە وهدا یاتا کیتئە
 که تئیی براتا گوون تئو گلگە هست انت،
 (۲۴) وتی گربانیگا همودا گربانجاها پل و
 برئو پیسرا گوون وتی براتا سھل کن، گزّا بیا
 گربانیگ بکن. (۲۵) اگن گسیّا گوون تئو آژ و
 داوایە هست و ترا هکدیوانا بارت، گزّا
 رسگا پیسر، راها گوون آییّا وتی آژا بگیشین
 و سھل بکن. چش مبيت کازیئە دیمما برگ
 ببئە، آترا آپسرئە دستا بدنت و آپسر ترا
 بندیجاها ببارت و جیل بکنت. (۲۶) ترا
 راستین گویشان، تان زرانی گڈی پییی و
 پییسها پُر نکئە، چه اوّدا آزات نبئە.

۲۷) شما اِشكتگ كه گوشگ بوتگ: 'زنا

مكن'. ۲۸) بله من شمارا گوشان، اگن گسے

په بدچمى و دلدزى جنينيا بچاريت، بزان

وتى دلا، گون هما جنينا زنایى كرت. ۲۹)

پميشكا اگن تئى راستين چم ترا ديم په

گناها ببارت، آيا گش و دئور بدئى، چيا كه

چه سرجميين جائے دوزها كيگا په تئو

شرتر هميش انت كه تئى جسمئى يگ بند

و بوگے چه تئو جتا بيت. ۳۰) همے دئولا،

اگن تئى راستين دست ترا ديم په گناها

ببارت، گزا آيا بر و دئور بدئى، چيا كه چه

سرجميين جائے دوزها رئوگا په تئو شرتر

اش انت كه تئى جسمئى يگ بند و بوگے

چه تئو جتا بيت.

۳۱) اے هم گوشگ بوتگ: 'اگن گسے

وتى جنا يله بكنت، گزا بايد آيا تلاك نامھے

بدنت'. ۳۲) بله من شمارا گوشان، اگن

جنینیا زنا نكرتگ و مرد آییئ سئون و
 تلاكان بدنت، بزان آییئ زنهكاریئ سئوب
 بیت و اگن گسے هما جنوزامین جنینا سور
 و سانگ بکنت، گڑا بزان گوئن آییئا زنا کنت.

سئوگند

(۳۳) شما اے هم اِشکتگ که گوئن
 پیشیگین مردمان گوشگ بوتگ: 'وتی
 سئوگندا میروُش، هُداوندئ دِیما وتی
 سئوگندا پوره بکن'. (۳۴) بله من شمارا
 گوشان، هچبر سئوگند مئوریت، نه په
 آسمانا، چیا که هُدائے تَهت اِنت، (۳۵) نه په
 زمینا، چیا که هُدائے پادانی چیرئ پدگ و
 چارچوبه اِنت، نه په اورشلیما چیا که
 'مزنین بادشاهئ' شهر اِنت. (۳۶) په وتی
 سرا هم سئوگند مئور، چیا که سرئ
 مودانی یکِ ثالیئا سیاه و اِسپیت کرت
 نکئے. (۳۷) پمیشکا اوُدا که 'هئو' گوشگی
 اِنت، بگوشیت 'هئو' و اوُدا که 'اِنَّه'

گۆشگی انت، بگۆشیّت 'انّه'. چه اِشیا
گیشتَر شئیتانئے کار انت.

بیرگیری

۳۸) شما اِشکتگ که گۆشگ بوتگ: 'په

چمّا چمّ و په دنتانا دنتان'. ۳۹) بله من

شمارا گۆشان، ردکارین مردمانی کارانی
دیمّا مه اوشتیّت، اگن گسیّا تئی راستین
گبّا شهماتے جت، دومیا هم آییئے نیمگا

بترّین. ۴۰) اگن گسے په تئی جامگئے

گشگا ترا هکدیوانا ببارت، وتی کباها هم

آیا بدئے. ۴۱) اگن گسے ترا په زور و

بیگاری هزار گامئے پند جنگ پرمايیت، دو

هزار گام آییئے همراھیا برئو. ۴۲) گسے که

چه تئو لوئیت، آیا بدئے و اگن یگے وام

لوئیت، چک و پد مبئے.

مسیھی مهر

(لوکا ۶: ۲۷-۳۶)

(۴۳) شما اِشکتگ که گوَشگ بوتگ: 'گوَن
 وتی همساہگا مہر بکن و گوَن وتی دژمنا
 نپرت'. (۴۴) بلہ من شمارا گوَشان، گوَن
 وتی دژمنا مہر بکنیت و پہ ہمایان کہ
 شمارا آزار دئینت نیکیں دوا بلوٹیت، (۴۵)
 تان وتی آسمانی پتے چک بیٹ، چیا کہ آ
 وتی روچا پہ نیک و بدان دریشینیت و
 وتی هئورا پہ پھریزکار و ردکاران
 گوارینیت. (۴۶) اگن تہنا گوَن ہما مردمان
 مہر کنیت کہ گوَن شما مہر کنت، گڑا
 شمارا چونین مڑے رسیت؟ سُنگی و
 مالیاتگیر ہمے ڈئولا نکنت؟ (۴۷) اگن ایوکا
 وتی براتان دروٹ و ذرہبات بگوَشیت، گڑا
 چہ دگران شمئے شرتری چے انت؟ زانا، آ
 ہدانا باورین درکئوم ہم انچش نکنت؟
 (۴۸) پمیشکا شما باید تمان و بے ائیب
 بیٹ، انچش کہ شمئے آسمانی پت وتی
 جاہا تمان و بے ائیب انت.

دِلستکین هئیرات

① ھُزار بیت! وتی نیکیں کاران پہ

مردمانی پیش دارگا مکنیت، چیا کہ اے
ڈئولا شمارا چہ آسمانی پتے نیمگا هجّ

مُزے نرسیت. ② وهدے چیزے هئیرات

کنے، گڑا جار مجن و دُندؤر مکن. دورو و

دوپؤستین مردم، گنيسه و کوچہ و

دَمکانی تھا اے ڈئولا کنت تانکہ مردم آیان

ستا بکنت و بساڑاينت. شمارا راستین

گوشان، مُزے کہ آیان رَسگی ات، رَسِتَش.

③ وهدے هئیراتے چہ راستین دستا

دئیے، چپین دست سہیگ مبيت، ④

تانکہ تئی داتگین هئیرات سرپؤش و

چیراندري ببيت. گڑا تئی آسمانی پت، کہ

چیرینان گندیت، تئی مُزا دنت.

دوا

(لوکا ۱۱: ۲-۴)

⑤ وهدے دوا کنیت، گڑا دورو و

دوپؤستین مردمانی ڈئولا مکنیت، چیا کہ

آیان گنِسَہانی تہا و چارراہانی سرا
 اوشتگ و دُوا کنگ دُوست بیت، تانکہ
 مردم آیان بگندنت. شمارا راستین گُوشان،
 مُزے کہ آیان رَسگی ات، رَسِتَش. ۶ بلہ
 ہروہد دُوا کنے، وتی لوگا برئو، لوگے دپا
 بند و چہ وتی آسمانی پتا، کہ چہ چمان
 چیر و اندیم انت، دُوا بلوٹ، گڑا تئی پت،
 کہ چیرینان گندیت، تئی مُزا دنت. ۷
 وہدے دُوا کنیت، گڑا درکئومین مردمانی
 ڈئولا مُپت و ناہودگین ہبران لیس و
 پلّیس مکنیت، آہئیال کننت کہ چہ لیس و
 پلّیسا آیانی دُوا گوّش دارگ بیت. ۸
 آیانی پیما مبیّت، چیا کہ شمئے آسمانی
 پت چہ لوٹگا پیسر وٹ زانت کہ شمارا چے
 گرز انت.

۹ شما اے ڈئولا دُوا بلوٹیت:

’او مئے پت، کہ بُرزین آسمانا اے!

تئی نام شریدار بات.

١٠ تئیی بادشاهی بیایات.

تئیی واهگ و اراده زمینئے
سرا هم هما ڈئولا سَرجم
بات که آسمانا سَرجم بیت.

١١ مئے مروّچیگین رزک و
روزیگا مروّچی مارا بدئے.

١٢ مئے گناه و ردیان بَکَش،
اَنچَش که ما وتی سَجّهین
دئینکار بَکَشتگ آنت.

١٣ مارا آزمائش و چکّاسا دئور
مدئے و چه شئیتانا برکّین.

١٤ چیا که اگن شما مردمانی گناه و
مئیاران بَکَشیت، گُزا شمئے آسمانی پت
شمئے گناه و مئیاران هم بَکَشیت، ١٥ بله
اگن شما مردمانی گناه و مئیاران مَبکَشیت،

گڑا شمئے آسمانی پت ہم شمئے گناہ و
مئیاران نبکشیت.

رؤچگ

وهدے رؤچگ بیٲ، دورو و (۱۶)

دویؤستین مردمانی ڈئولا وتی دیما تابان
و گمناک مکنیت. آ وتی روا گیمریننت و
مونجا کننت تان مردم بزانت رؤچگ انت.
شمارا راستین گوشان، مڑے کہ آیان

رَسگی ات، رَسِتَش. (۱۷) بله وهدے رؤچگ

بے، گڑا وتی دیم و روا بشود و سرا چرپ

کن، (۱۸) تانکه مردم مزانت تئو رؤچگ

ائے، تھنا تئی آسمانی پت کہ چیر و اندیم
انت، هما بزانت. آ وهدی تئی آسمانی پت
کہ چیراندري گندیت تئی مڑا دنت.

آیوکن جھانے توشگ

اے جھانا په وت مال و مڈی مچ (۱۹)

مکنیت، کہ ادا وروک و رمیزش وارت و

زَنگ گَرنت و دُرُش پُلنت و برنت. (۲۰) پِه
 وِت آسمانا گنج و هزانگ اَمبار بکنیت کِه
 اوڏا نه وِرۆک و رَمیژش وارت، نه زنگ
 گَرنت و نه دُرُش پُلنت و برنت. (۲۱) تئی
 دل هما جاها رئوت کِه مال همؤدا انت.

جِسْم و جائے چراگ

(لوکا ۱۱: ۳۴-۳۶)

(۲۲) چَم، جِسْم و جائے چراگ انت. اگن
 تئی چَم وِش و ذِراہ انت، گڑا تئی
 سَجَّهین جِسْم و جان رُژناگ بیت. (۲۳) بله
 اگن تئی چَم ناجوڑ انت، گڑا تئی
 سَجَّهین جِسْم و جان تھار بیت. نون اگن
 تئی جِسْم و جائے رُژن وِت تھاریے بیت،
 گڑا آ تھاری چوئین مزنین تھاریے بیت.

آسودگین زِند

(لوکا ۱۲: ۲۲-۳۱)

هچکس په دو واجها گلامی کرت

نکنت، یا گوڼ یگیا دژمنی کنت و دومیگی
دوست بیت، یا گوڼ اولیگا وپادار بیت و
چه آدگرا بدی کئیت. شما یکوهد و یکجاه

هدا و زرئے گلامیا کرت نکئیت.

پمیشکا شمارا گوشان که په وتی زندا
پریشان و دلپرکه مبیّت که 'چه بورین و
چه بنوشین؟'، نه په وتی جسم و جانا که
'چه بیوشین؟'. زند چه وراکا و جسم و

جان چه پوښاکا گیشتر نکرزیت؟

آسمانئے بالی مرگان بچاریت، نه کشت و
نه رننت و نه اَمبار کنت، بله انگت شمئے
آسمانی پت آیان وراک و رُوزیگ دنت.
شمئے ارزش و کیمت چه آیان گیشتر

نه انت؟ کئے گوڼ پگر و هیالانی زورا

وتی زندئے روچان یک ساهته هم گیش

کرت کنت؟ په یچ و پوښاکا چیّا

پریشان ایت؟ گیابانئے گل و پلانی نیمگا
دلگوش کئیت، چون رُست و رُدوم کنت.
نه زهمته کشت و نه ریست و گوپنت،

٢٩) بله شمارا گوشان که سُلیمان بادشاه
 گون وتی مزینِ شان و شوکتا اے پُلانی
 همدرؤشمین پوُشاک گورا نبوتگ. (٣٠) او
 گمباوران! وهده هُدا گیابانئے کاهان اے
 دُولا زیبا و بُرهدار کنت که مروچی
 هست اُنت و باندا ترونا سوچگ بنت، گُرا
 شمارا چه پیما شرترین پوُشاک ندنت؟

٣١) پمیشکا پریشان و دلپرکه مبیّت و
 مگوشیت که 'بارین چه بورین و چه
 بنوشین؟' یا 'چه بیوشین؟'. (٣٢) دنیائے
 سجّهین هُدانا باورین مردم اے چیزانی
 رندا تچنت، بله شمئے آسمانی پت زانت که
 شمارا اے چیز پکار اُنت. (٣٣) چه هر چیزا
 پیسر، هُدائے بادشاهی و آییئے راستین
 راهئے شوهازا بیّت، اے سجّهین وت
 شمارا دئیگ بنت. (٣٤) په بانداتیگین روچا
 پریشان و پگریگ مبیّت، چیا که باندات،
 وتی پگرا وت کنت. مروچیگین جنجال، په

مرؤچيگا بس انت.

اير جنگ و ايرازگيري

(لوکا ۴۱:۶-۴۲)

۱ دگران اير مجنيّت و ايراز مگريّت،

تانکه شما اير جنگ مبيّت. ۲ انچش که

شما دگران اير جنيت، همے پئما شما اير
جنگ بيت و گون هر کئيل و پئمانهيا که
بدئيّت، گون هما کئلا شمارا دئيگ بيت.

۳ چيا وتي براتئ چمئ پيلاشکا گندئ،

بله وتي چمئ بُندا نگندئ؟ ۴ ترا که

بُندئ چما انت، چون وتي براتا گوشت
کنئ: 'بل که تئي چمئ پيلاشکا در

کنان؟' ۵ او دويؤستين شتکارا! پيسرا

وتي چمئ بُندا در کن، رندا تئي چم پچ
بيت و وتي براتئ چمئ پيلاشکا گشت
کنئ.

کچک و تلاهين تئوک

٦) پاڪ و پلگارڻن چيزان ڪڇڪان

مدئييت و وتي مرواردان هوگاني ديما
مپريئيٽ. چو مبيت كه آيان لگتمال بكننت
و پر بترنت و شمئے جندا در و دراش
بكننت.

لوٽوڪا رسيت

(لوڪا ١١: ٩-١٣)

٧) بلوٽيٽ، شمارا دئيگ بيت. شوهاز

بكنيت، در گيجيت. دروازگا بئگيت، پچ

٨) بيت. چيا كه هرگس بلوٽيٽ، آيا

رسيت. هرگس شوهاز بكننت، در گيجيت.

هرگس دروازگا بئگيت، په آيا پچ بيت.

٩) شمئے نياما چشين پتے هست كه اگن

آييے چڪ نان بلوٽيٽ ڏوڪے بدنتي؟ ١٠)

١١) يا اگن ماهيگ بلوٽيٽ مارے بدنتي؟

شما كه ردڪار ايت، انگت وتي چڪان شرين

چيزاني دئيگا زانيٽ. گرا شمئے آسماني

پت چينڪدر شرتر زانت كه وتي لوٽوڪين

چُگان و شَین چیز بدنت.

تلاھین پرمان

(لوکا ۳۱:۶)

۱۲ پمیشکا، هر کارا گۆن دگران هما
ڈئولا نیکی بکنیت که لوٹیت آ دگه هم گۆن
شما بکننت. شَریت و نبیانی گپ و هبر
همش انت.

تَنکین دروازگ

(لوکا ۲۴:۱۳)

۱۳ چه تنکین دروازگا بپُتریت. چیا که
پُراھین دروازگ و پُراھین راه، گاری و
بیگواھیئے نیمگا بارت و بازیئے هما راها
زوریت. ۱۴ بله تنک انت آ دروازگ و گران
انت آ راه که زندئے نیمگا بارت و اے راهئے
رئوؤک هم کم انت.

درچک و بر

۱۵) چه دروگین پئیگمبران هژار بیئت.

آ، میشتے پوستا گورا کنت و شمئے کرا
کایت بله چه بن و بیها دروگین گرک انت.

۱۶) شما چه آیانی کرا آیان پجاء کاریت.

چه دنگران انگور و چه دولا انجیر چنگ

بیت؟ ۱۷) شرین درچک، شرین بر و نیبگ

کاریت و سلین درچک سلین بر و نیبگ

کاریت. ۱۸) شرین درچک، سلین بر اورت

نکنت و سلین درچک شرین بر دات نکنت.

۱۹) درچکے که شرین بر نیاریت، گدگ و

سوچگ بیت. ۲۰) پمیشکا آیان چه بران

پجاء کاریت.

۲۱) هما که منا 'هداوند، هداوند'

گوشنت، په آسجهینان آسمانی بادشاهیئے

دروازگ پچ نبیت، تنها هما شت کنت که

منی آسمانی پتئے واهگ و رزائے سرا کار

کنت. (۲۲) وهدے آ رۆچ کئیت بازیئے منا
 گۆشیت: 'هُداوند، او هُداوند! ما گۆن تئیی
 ناما پییگمبری نکرَتگ؟ گۆن تئیی ناما چه
 مردمان جنّ نَکشتگ آنت و گۆن تئیی ناما
 بازیئن اَجَبیئن کار پییش نداشتگ؟' (۲۳) گُرّا
 من آیان راستیئن گۆشان: 'او بدکاران! من
 هچبر شمارا پَجّاه نئیاورَتگ، چه منی دِیما
 دور بیئت.'

زانتکاری و نازانتی

(لوکا ۴۷:۶-۴۹)

(۲۴) پمیشکا، هرگس که منی اے هبران
 اِشکنت و آیانی سرا کار کنت، هما زانتکار
 و هۆشمندیئن مردمئے پییما اِنت که وتی
 لۆگی تَلارئے سرا بست. (۲۵) هئور بوت،
 هار و هیرۆپ آتک، پور و سیه گواتان گۆن
 آ لۆگا دیک وارت، بله لۆگ نکپت، چیا که
 آیئے بُنرد تَلارئے سرا ایِر کنگ بوتگات.
 (۲۶) بله گسے که منی هبران گۆش داریت

و آياني سرا كار نڪنت، هما هوڙ و گمزانتين
 مردمئ دٿولا انت كه وتي لوگي ريڪاني
 سرا بست. (۲۷) هئور بوت، هار و هيڙوپ
 آتڪ، پور و سيه گواتان گون آ لوگا ڏيڪ
 وارت، لوگ ڪپت و پهڪ وئيران بوت.

(۲۸) وهده ايسا ا هبر هلاس
 ڪرتنت، مردمانى مچي چه آيئ دس و
 سبگان هئيران بوت و به منتنت، (۲۹) چيا
 كه آيا شريتئ زانوگراني پئما دس
 ندات، گون واک و اهتيار تاليمي دات.

گريئ ذره بکشي

(مرکاس ۱: ۴۰-۴۴؛ لوكا ۵: ۱۲-۱۴)

(۱) وهده ايسا چه ڪوها اير ڪپت،
 مردمانى مزين مچي آيئ رندا گون
 ڪپت. (۲) يڪ مردء كه آيا سيه گرئ
 ناذرا هيا گپتگات ايسائ ڪرا آتڪ، آيئ
 پادان ڪپت و گوشتي: ”او واجه! اگن تئو

٣ بلوڙئے، منا وِش و پَلگار کَرَت کَنئے۔“
 ايساِيا دست شَهارت، دستي پَر مُشت و
 گوشتي: ”مَن لَوُٿان، وِش و پَلگار بئے۔“ هما
 دمانا مرد چہ سِيہ گَرّا پَلگار بوت. ٤ گَرّا
 ايساِيا گوَن آيا گوشت: ”هُزار بئے! هچکسا
 چہ اے هبر و هالا سهيگ مکن، بلہ برئو،
 وِتا ديني پيشوايا پيش بدار و هما کُربانيگا
 بکن کہ موسائے شَرِيتا نبيسگ بوتگ، تانکہ
 پَہ آيان گواه و شاهديے بيت.“

پئوجي آپسرئے باور

(لوقا ٧: ١-١٠)

٥ وهدے ايسا کِپرناهومئے شَہرا
 رَست، يگ رومي پئوجي آپسرے آيئے کَرّا
 آتک، مِنتگيري کَرَت و گوشتي: ٦ ”او
 واجہ! مني هزمتکارين بچک لوگا لَنگ و
 مُنڈ اِنَت و کپتگ، سگين درد و دُوران دُچار
 اِنَت.“ ٧ ايساِيا گوشت: ”گَرّا مَن کايان،
 آيا ذِراہ کنان.“ ٨ پئوجي آپسرا پَسُو

دات: ”او واجه! من نکرزان که تئو منی
لوگا بیائے، تئو تھنا هُکم بکن، منی هِزمتکار
دُراہ بیت. (۹) چیا که من هم وتی

مسترانی هُکمئے چیرا آن و منی دستئے
چیرا هم سپاهیگ هست. اگن گسیا هُکم
بکنان: ’برئو، آ رئوت و اگن گسیا بگویشان:
’بیا، آ کئیت. اگن وتی هِزمتکارا بگویشان:
’اے کارا بکن، آ کنت.‘ (۱۰) وهده ایسیایا

اے هبر اشکت، هئیران بوت و گوَن وتی
همراهان گوشتی: ”شمارا راستین گویشان
که اسرائیلیانی نیاما هم من چُشین مَهرین
سِتک و باور ندیستگ. (۱۱) بزانیِت که چه

رؤدراتک و رؤندا بازیِن مردم کاینت و
گوَن ابراهیم، اساک و آکوبا آسمانی
بادشاهیئے مهمانیا یگین پَرزوَنگئے چپ و
چاگردا نندنت، (۱۲) بله اے بادشاهیئے چک

و اوُبادگ دُنا تھاریا دئور دئیگ بنت. اوُدا
گریوننت و دنتان په دنتان دُرُشنت.‘ (۱۳)

گُرا ایسیایا گوَن پئوجی اپسرا گوشت:
’برئو، انچُش که تئیی باور انت، گوَن تئو

هما ڈئولا بیت۔“ آئیئے ہزمتکارین بچک
هما دمانا ذراہ بوت۔

ناذراہانی ذرہبکشی

(مَکاس ۱: ۲۹-۳۴؛ لوکا ۴: ۳۸-۴۱)

۱۴) وھدے ایسا پترُسے لوگا شت،
دستی پترُسے وَسِیگ تپیگ انت و نیادے
سرا ویتگ۔ ۱۵) ایسایا وتی دست آئیئے
دستے سرا پر مُشت، تپی سست، آپاد
آتک و ایسائے ہزمت کنگا لگت۔

۱۶) بیگاھا مردمان بازیں جنی گنوک
ایسائے کرا آورت، آیا گون وتی یگین ہبرا
جن چہ آیان گشتنت و سجھین ناذراہ و ش
و ذراہ کرتنت۔ ۱۷) اے ڈئولا ایشیا نبیئے
پیشگوئی پورہ و سرجم بوت: « آیا مئے
نزوری دور کرتنت و ناذراہی برتنت۔»

کئے ایسائے مرید بوت کنت؟

(لوکا ۹: ۵۷-۶۰)

۱۸) وھدے ایسایا وتی چپ و چاگردا

مردمانی مچی دیست، پرمان دات و
گوشتی: ”بیایت، گورمے دومی نیمگا

رئوین.“ ۱۹) شریئے زانوگرے آیئے کرا

آتک و گوشتی: ”او استاد! هر جاہ که تئو

رئوئے من تئی همراه بان.“ ۲۰) ایسایا

گوشت: ”رؤباھان هؤنڈ و جاگہ هست و

بالی مرگان کدوہ و کُدام، بلہ منا کہ

انسانئے چک آن پہ سرئے ایر کنگا هچ

جاگہ نیست.“ ۲۱) دگہ یک مریدیا گؤن

آیا گوشت: ”او واجہ! منا مؤکل بدئے

پیسرا رئوان وتی پتا کبر کنان.“ ۲۲)

ایسایا گوشت: ”بیا، منی رندگیریا بکن، بل

کہ مُردگ وتی مُردگان وت کبر و کپن

کننت.“

توپانئے ایرمؤش کنگ

(مَکاس ۴: ۳۶-۴۱؛ لوکا ۸: ۲۲-۲۵)

۲۳) ایسا بوجیگا سوار بوت، مرید هم

سوار بوتنت. (۲۴) یِک اناگت تُرندیں
توپانے بوت و چئول و مئوجان بوجیگ
مان رُپت، بلہ ایسا واب ات. (۲۵) مرید
ایئے کِرا آتکنت، آگھش کرت و گوشتیش:
”او ہداوند! مارا برکین، کہ ایر بُگی و
مرگی این.“ (۲۶) گون آیان گوشتی: ”او
گمباوران! شمارا چیا ترسیت؟“ رندا پاد
آتک، گوات و گورمی هگل دانت و توپان
پھک ایرموش بوت. (۲۷) آ سجهین بہ
منتنت و گوشگا لگنتنت: ”اے چوئین
مردمے کہ گوات و چئول ہم اشیئے هکما
منت.“

دو جئی گنوکنے ذرہبکشی

(مرکاس ۱: ۵-۱۷؛ لوکا ۸: ۲۶-۳۷)

(۲۸) وهدے ایسا مزن گورمئے دومی
پھناتا، گداریانی سرڈگارا رست، گڑا دو
مردم کہ چہ کبرستانا در آتکگات، گون
آیاا دچار کپنتنت. آیان جن پر ات و

همينچڪ وڪشي و تُرسناڪ آتنت كه گسيّا
چه آ راها گوشت نكرت. (۲۹) آيان كوگار
كرت و گوشت: ”او هُداي چُك! ترا گوَن ما
چه كار انت؟ چه گيشينتگين و هدا پيسر،
په مئ ازاب دئيجا آتكئو؟“

(۳۰) چه آيان كمّو گستا و آ گستر،
هوگاني رمگي چرگا ات. (۳۱) گزا پليتين
روهان چه ايسايا دزبندی كرت و گوشت:
”اگن تئو مارا چه اے مردمان در كنئو، گزا
راه دئو كه هوگاني جسما پُترين.“ (۳۲)
ايسايا گوَن آيان گوشت: ”بُتريت!“ نون آ
در آتك و هوگاني جسما پُترنت و هوگاني
سجّهين رمگ چه جُميا جهلگا اير كيّانا
گورما بُگت و مُرتنت. (۳۳) گزا هوگاني
شوانگ شهرا تتكنت و اے سجّهين هال و
جني گنوگاني سرگوستش په مردمان
رسينت. (۳۴) گزا شهرئو سجّهين مردم
ايسائو چارگا آتكنت و گوَن آييا

دَربندی اِش کرت که آیانی سرڊگارا یله
بدنت و برئوت.

لَنگ و مُنڊِین مردِیئے ذرهبکشی

(مَکاس ۲: ۳-۱۲؛ لوکا ۵: ۱۸-۲۶)

① ایسا یک بوجیگیا سوار بوت،

مَزن گورمی گوازینت و وتی چندئے شهر

آتک. ② همے وهدا لهتین مردما، تهتیئے

سرا وپتگین لَنگ و مُنڊِین مردے آییئے کِرا

آورت. وهدے ایسایا آیانی سِتک و باور

دیست، گوَن لَنگا گوشتی: ”او منی چُک!

دلا مزن کن، تئی گناه بکشگ بوتنت.“ ③

بله شَریتئے لهتین زانوگرا وتی دلا

گوشت: ”اے مرد کُپر کنگا انت.“ ④

ایسایا آیانی دِلے هال و هبر زانتنت و

گوشتی: ”شما چیا وتی دلا پلِیتین هیال

کاریت؟ ⑤ کجام هبرئے گوشتگ آسانتر

انت: ”تئی گناه بکشگ بوتگ انت، یا: ’پاد

آ، برئو؟ ⑥ بله من پمیشکا اے هبر کرت

تان شما بزانیّت، من که انسانے چُکّ آن،
 منا اے دنیا یا گناہانی پھل کنگئے واک و
 اِہتیار هست۔“ پدا گؤن آ لنگا گوشتی: ”پاد
 آ، وتی تَہت و نیادان بزور و لوگا برئو۔“
 (۷) گڑا مرد پاد آتک و لوگا شت۔ (۸)

وہدے مردمان اے کار دیست، تُرستیش و
 ہُدایش ستا کرت و ساڑات کہ مردمی
 اینچک واک و اِہتیار داتگانت۔

مَتائے لوٹگ

(مَرکاس ۲: ۱۴-۱۷؛ لوکا ۵: ۲۷-۳۲)

(۹) اَنچُش کہ ایسا راہا رئوگا ات، مَتّا
 نامین مردے دیستی کہ سُنْگ و مالیات
 گرگئے جاگھا نِشتگات۔ گؤن آییَا گوشتی:
 ”بیا، منی رَندگیریا بکن!“ مَتّا پاد آتک و
 آییئے ہمراہ بوت۔ (۱۰) وہدے ایسا مَتّائے
 لوگا پَرزؤنگئے سرا نِشتگات و وراک ورگا
 ات، بازیں سُنْگی و مالیاتگیر و ردکار ہم
 آتک و ورگا گؤن ایسا و آییئے مریدان

هموان بوتنت. (۱۱) وهده پَريسيان اے
 ديست گون ايسائے مريدان گوشتيش: ”چيا
 شمئے واجه گون سُنْگي و گنھکاران وراک
 وارت؟“ (۱۲) ايسايا اشکت و گوشتي:
 ”ذراه و سلامتین مردمان داکتر پکار
 نه انت، ناذراهان داکتر پکار انت.“ (۱۳) بله
 برئويت و اے هبرئے مانايا در بگيجيت که
 » من هئيرات و کربانيگ کنگئے لوئوک
 نه آن، مهر و رهمتئے لوئوک آن.« من په
 پهریزکاران نئياتکگان، گنھکارانی لوئگ و
 گوانک جنگا آتکگان.

روچگئے بارئوا

(مَركاس ۲: ۱۸-۲۸؛ لوكا ۵: ۳۳-۳۹)

رندا، يهيائے مريد ايسائے کِرا (۱۴)
 آتکنت و جُستيش کرت: ”ما و پَريسي
 روچگ دارين، بله تئیی مريد چيا روچگ
 ندارنت؟“ (۱۵) ايسايا پَسُو دات: ”سالونک
 که نشتگ، سور و آروُسئے مهمان سوگي

بنت و پُرس دارنت؟ بلہ آنچین و ہدے
 کئیت کہ سالونک چہ آیان جتا کنگ بیت،
 ہما و ہدا روچگ دارنت. (۱۶) ہچگس چہ
 نوکین گدیا چنڈے ندریت و کوہنین پشکا
 یچ و پینگ نجت، چیا کہ نوکین گدے یچ
 نر کئیت و کوہنین پشکا گیشتر دریت. (۱۷)
 ہمے ڈولا، کوہنین زگانی تھا نوکین
 شراب مان نکنت، اگن چش بکنت زگ
 درنت و شراب رچنت و زگ ہم زئوال بنت.
 نوکین شرابا نوکین زگان مان کنت، تان
 شراب و زگ، هر دوین بماننت.

جنینئے درہبکشی و جنگئے زندگ کنگ

(مرکاس ۵: ۲۲-۴۳؛ لوکا ۸: ۴۱-۵۶)

(۱۸) ایسا انگت گون آیان ہبر کنگا ات
 کہ پرستشگاہئے یک مسترے آتک و آییئے
 پادان کپت و گوشتی: ”منی جنگ ہمے
 انون مرتگ، بلہ بیا وتی دستا آییئے سرا پر
 مش، آپدا زندگ بیت.“ (۱۹) ایسا پاد آتک

و گۆن وتی مریدان آییئے همراه بوت.

(۲۰) همؤدا یک جنینے هست ات که

دوازده سال ات آییئے هؤن بند نبوتگات. آ
چه پُشتی نیمگا آتک و ایسائے کباهئے لمبی
دست جت. (۲۱) وتی دلا گوشگا ات: ”اگن

ایسائے کباها هم دست پر بکنان، ذراه

بان. (۲۲) ایسایا چک تَرینت و گوشتی:

”او منی جنک! دلا مزن کن، تئی سِتک و

باؤرا ترا رَکینتگ. “هما دمانا جنین ذراه

بوت.

(۲۳) وهده ایسا پرستشگاهئے مسترئے

لوگا رست، لهتین مۆتک آروکی دیست و
بازینے پُرسئے سرا زار و پوهار هم کنگا ات.

(۲۴) ایسایا گوشت: ”دُنا برئویت، جنک

نمُرتگ، بَس واب انت. “بله مردم آییئے

هبرانی سرا کلاگ گرگا اتنت. (۲۵) وهده

ایسایا مردم چه لوگا دُنا در کرتنت، جنکئے

دستی گیت و جنگ پاد آتک. (۲۶) اے ہال،
سجھین دمگا تالان بوت.

دو کورے ذرہبکشی

(۲۷) ایسا چہ اوڈا راہ گیت، راہا دو کور
گوانک جنان آییئے رندا کیت و گوشتیش:
”او داوود بادشاہے چک! ترا مئے سرا بزرگ
بات.“ (۲۸) انچش کہ ایسا لوگا رست،

دوین کور آییئے کرا آتکنت. ایسایا گون
آیان گوشت: ”شمارا باور انت کہ من اے
کارا کرت کنان؟“ آیان جواب دات: ”هئو،
او هداوند!“ (۲۹) گڑا ایسایا وتی دست

آیانی چمانی سرا پر مشت و گوشتی: ”هما
ڈئولا کہ شما باور کرتگ، گون شما هما
ڈئولا بیت.“ (۳۰) نون آیانی چم رژنا

بوتنت. ایسایا گڈن کرت و گوشتنت کہ
گون هچکسا اے بارئوا هبر مکنت. (۳۱)

بلہ آشتنت و ایسائے نامش سجھین دمگا
تالان کرت.

۳۲ آسانی رٹوگا رند، یک مردے ایسائے
 کرا آورتش کہ چنیا گپتگات و گنگ ات.
 ۳۳ انچش کہ ایسایا جن گشت، گنگ ہبر
 کنگا لگت. سجھین مردم ہئیران بوتنت و
 گوشتش: ”چشین کار ہچبر اسرائیلا
 گندگ نبوتگ.“ ۳۴ بلہ پریسیان گوشت:
 ”اے، گوں چنانی سردارئے سروکیا چنان
 گشیت.“

کشار و رنوک

۳۵ ایسا سجھین شہر و میتگان شت و
 گنیسہانی تھا مردمی درس و سبک دانتت،
 ہدائے بادشاہیئے مستاگی شنگ و تالان
 کرت و ہر پیئمین نادرہی و نزوریان دور
 کنان ات. ۳۶ آیا کہ مردمانی مچی
 دیستنت آسانی سرا بزگی بوت، چیا کہ آ

بیشپانکین پسانی ڈولا، پریشان و بیوس
آنت. (۳۷) گون وتی مریدان گوشتی:

”کشار باز انت بله رنوک کم. (۳۸) پمیشکا
گون کشارئ واهندا دزبندی بکنیت و
بلوئیت که په وتی کشاران رنوک دیم
بدنت.“

ایسائے دوازدھین هاسین کاسد

(مرکاس ۱۶:۳-۱۹؛ ۸:۶-۱۱؛ لوکا ۱۴:۶-۱۶؛ ۳:۹-۵؛ ۱۰:۴-۱۲)

(۱) رندا ایسایا وتی دوازدھین هاسین
کاسد لوئنت و چٹانی در کنگ و هر
ڈولین نادره و نزورین مردمانی ذراه
کنگئے واک و اہتیارى دانت. (۲) آ

دوازدھین کاسدانی نام اش انت: پیسرا،
شمون که پٹرس هم گوشگ بیت و آیئے
برات اندریاس، رندا زبديئے چک، آکوب و
آیئے برات یوهنا، (۳) پیلپس، برتولوما،
توما و مالیاتگیرین متا، هلپئے چک آکوب،
تدا، (۴) سرمچارین شمون و یهودا

اِسْگَریوَتی، هَما کِه رندا اِیْسایِی دُرُو هَگی و
دژمَنانی دِستا دئیگی اَت.

- ⑤ اِیْسایا وِتی اِے دوازدِهیْن کاسِید
رئوان دات، کَدُن کَرِت و گوشتنت: ”
درکئومانی گورا مرئوئیت، آ شهران هم
مرئوئیت کِه اوْدا سامِری جَهمند اَنَت، ⑥
بله بنی اِسرائیلیانی کِرا برئوئیت کِه آ
گارِین میْشانی دُئولا اَنَت.“ ⑦ گوشتی:
”هر جاه کِه رئوئیت، اِے مِستاگا سر بکنِیت
کِه آسمانی بادشاهی نَزیک اِنَت. ⑧
ناذراهان ذِراه، مُردگان زندگ، گَریان پاک و
سَلَّه بکنِیت و چه مردمان جِئان در بکنِیت.
شمارا مُپتا رَستگ، مُپتا هم بدئیِیت. ⑨
وِتی لانکبندانی تها سُهر و نَگره و روْد مان
مکنِیت. ⑩ پِه وِتی سات و سپرا تورگ و
پیلک مزورِیت و نه دو جامگ، نه چئوْٹ و
سواس و نه آسا و دَزَلْٹ، چِیا کِه کار کنوْک
وِتی مُزَّے هکدار اِنَت. ⑪ وهدے شهر یا

مِيتَگِيا رِئوِيت، گِڙا اَنچِينَ مَرِدمِ شَوَهاز
 بَکِنيَتَ کَہ شَمِئِ مَہمانَ کَنگِئِ لاهَکَ بَيت
 و تانَ رُکِستَ نَبيَتَ ھَمايِئِ کِرا بَداريَت.
 (۱۲) و ھَدِ لَوگِيا رِئوِيت، دِرَوَت و دَرِھبات
 بَگوشِيت و پَہ آ لَوگا سَھل و اِيمِني بِلَوِثِيت.
 (۱۳) اَگنَ آ لَوگَ کَرزِيت، گِڙا شَمِئِ اِيمِنيِ
 واهَگَ پَہ اِيبا رَسِيت و اَگنَ نَکَرزِيت، شَمِئِ
 اِے واهَگَ پَدا پَہ شَما پَر تَرِيت. (۱۴) اَگنَ
 کَسِے شَمارا و شَاکَ نَکنتَ يا شَمِئِ ھِبران
 گَوَشَ نَداريَت، آ لَوگَ يا شَھرا بَلِيت و يَلِہ
 کَنگِئِ و ھَدا، و تِی پاداني دَنز و ھاکان
 ھَموِدا بَچَنڈِيت و بَتکِنيَت. (۱۵) شَمارا
 راسَتِينَ گَوَشان، جُسَت و پُرسِئِ رَوچا،
 سُدوم و گَمورَھِئِ مَرِدماني سِزا چَہ آ
 شَھرِئِ مَرِدماني سِزا و اَزا با آسانتر و کَمتر
 بَيت.

آ کَہ سَکِيانَ سَگِيت، رَگِيت

(مَرکاس ۱۳: ۱۱-۱۳؛ لَوکا ۲۱: ۱۲-۱۷)

١٦ گۆش داریت! من شمارا رئوان

کنان، بله شما آنچش بیّت که گرکانی نیاما
پس. پمیشکا مارانی دئولا هژار و

کیودرانی دئولا ساده بیّت. ١٧ چه

مردمان هژار بیّت، آ شمارا گراینت و
هکدیوانان برنت، وتی گنیهانی تها شمارا

شلاک و هییزران جنت. ١٨ په منیگی

هاکم و بادشاهانی دیما پیش کنگ بیّت،

گرا شمارا شرین مؤهه رسیت که آیانی و

درکئومانی دیما په من گواهی بدئیّت. ١٩

آ وهدان که شما اوّدا برگ بیّت، دلا

پریشان مبیّت که 'چه بگوشین' یا 'چون

پسئو بدئیین،' چیا که هرچه اوّدا شمارا

گوشگی بیت، هما وهدا شمارا رسیت. ٢٠

آ وهدا هبر کنوک شما نبیّت، شمئ آسمانی

پتئ روّه شمئ زبانا هبر کنت.

٢١ برات وتی براتا درۆهیت و

کوشارینیت و پت وتی چگا، چکّ چه وتی

پت و ماتا یاگی بنت و آیان کۆشاریننت.
 (۲۲) سَجَّهَینِ مردم، په منی نامئے سئوبا
 چه شما نَپرت کنت. بله هما که تان آهرا
 سَکیان سَگیت، آرگیت. (۲۳) وهده شمارا
 یک شهریا آزار رسیئنت گُرا بتچیت و دگه
 شهریا برئویت. شمارا راستین گوشان،
 تانکه شما اسرائیلئے سَجَّهَینِ شهران سر
 بیئت، من که انسانئے چک آن، پیسرا کایان.

(۲۴) نه شاگرد چه وتی استادا مستر
 بیت و نه گلام چه وتی هُدا بندا. (۲۵)
 شاگردا همینچک بَس انت که وتی استادئے
 پیئما بیئت و گلام وتی هُدا بندا پیئما.
 وهده لوگئے هُدا بندش بلزبول گوشتگ،
 گُرا لوگئے اے دگه مردمان اَلَم بدترین نام
 پر بندنت.

راستی چیر دئیگ نبیت

(لوقا ۱۲: ۲-۹)

۲۶) شما چه آ مردمان مٲرسيٲ، چيا

که هچ چُشين چيرين چيزِ نيست که
زاهر و پدَر مبيت و هچ چُشين رازِ
نيست که آشکار و ديٲدرا مبيت. ۲۷) هما

هبران که من گوَن شما شيٲِ تهاريا
گوَشان، شما آ هبران روچئِ رُزنايا
بگوَشيٲ، هما هبر که هَلوتا شمئِ گوَشان
گوَشگ بنت، آ هبران لوگ و باناني سرا
بگوَشيٲ و جار جنيٲ. ۲۸) چه آيان

مٲرسيٲ که جِسم و جانا کُشت کنت، بله
ساه و ارواها کُشت نکنت، چه همايا
بٲرسيٲ که جِسم و جان و ساه و ارواه،
دوينان دوزها دئور دات و بيٲران کرٲ کنت.
۲۹) دو جنجشک په يگ پئيسها بها نبيت؟

بله انگت چه آيان يگِ هم بئِ شمئِ
آسماني پتئِ زانگا زمينا نکيت. ۳۰) هدايا

شمئِ سرئِ موداني هساب هم گوَن انت.
۳۱) پميشکا مٲرسيٲ، شمئِ گدر و ارزش

چه سجهين جنجشکان گيشتَر انت. ۳۲)

هرگس مردمانی دِیما منا بمَنیت، من هم
وتی آسمانی پتئے دِیما آییا مَنان، (۳۳) بله
هرگس مردمانی دِیما منا ممَنیت، من هم
وتی آسمانی پتئے دِیما آییا نمَنان.

هَک و ناَهکَّئے گیشینگا آتکگان

(لوکا ۵۱: ۱۲-۵۳؛ ۲۶: ۱۴-۲۷؛ ۳۳: ۱۷)

(۳۴) گُمان مکنیت که من دنیا یا تِپاکی و
سُهلئے آرگا آتکگان، په سُهَل و تِپاکیا
نئیاتکگان، گوَن زَهمیآ آتکگان. (۳۵) چِیا که
من آتکگان تان پت و چُکَّئے نیاما، مات و
جنگَّئے نیاما، نِشار و وَسیگَّئے نیاما ناتِپاکی
بیاران، (۳۶) بزان هرگسئے دژمن آییئے وتی
مردمَ بنت. (۳۷) گسیآ که وتی پت و مات
چه من دؤست ترَ بنت، آ منا نکرزیت و
گسیآ که وتی بچک و جنگ چه من
دؤست ترَ بنت، آ هم منا نکرزیت. (۳۸) گسے
که وتی سَلِیبا بَدَّا مَکنت و منی همراه

مبیت، آہم منا نکرزیت. (۳۹) چیا کہ، اگن
گسے وتی ساہئے دارگئے جُہدا بکنت، آیا
باہینیت، بلہ گسے کہ پہ منیگی وتی ساہا
باہینیت، آیا رگینیت.

(۴۰) ہرگس شمارا وشاتک بگوشیت و
شرپ بدنت، منا شرپ دنت و ہما کہ منا
شرپ دنت، آہمایا شرپ دنت کہ منا
راہی داتگ. (۴۱) اگن گسے پیگمبریا
پمیشکا وشاتک کنت و شرپ دنت کہ آ
ہدائے راہ داتگین انت، آیا پیگمبریئے مَز
رسیت. ہمے ڈئولا، گسے کہ پھریزکار و
راستین مردمیا پہ آییئے پھریزکاریا شرپ
بدنت، آیا ہم پھریزکارین مردمیئے مَز
رسیت. (۴۲) اگن گسے چہ اے کسانکین
مریدان یگیا پمیشکا تاسے آپ دنت کہ
منی مرید انت، اَلَم بزانیت کہ آیا وتی مَز
رسیت.

(۱) وتی دوازدهین مریدانی تالیم

دئیگا رند، ایسا چه اودا در آتک و په درس
و سبک دئیگ و واز کنگا آیانی شهران شت.

ایسا و پاکشودوکیں یهیا

(لوکا ۷: ۱۸-۲۳)

۲) وهدے پاکشودوکیں یهیا، بندیجاها
چه ایسا مسیهئے کاران سهیگ بوت، وتی
مریدی راه دانتت ۳) که چه آییَا جُست
بکننت: ”باریْن، تئو هما ائے که آییگی ات، یا
په دگریا رهچار بیین؟“ ۴) ایسایا پَسئو
دانتت: ”هرچه که شما اشکنگ و گندگا
ایت، برئویت یهیا یا سهیگ کنیت: ۵) کور
گندگ و مئیم کنگا انت، لنگ ترگ و راه
رئوگا انت، گری پاک و پلگار بییگا انت، گر
اشکنگا انت، مُردگ زندگ بییگا انت و بزگ
و نیزگاران و شین مستاک سر بییگا انت.
۶) بهتاور هما انت که منی کارانی گندگا
تگل مئوارت و ملکشیت.“

وهدے يَهِيائے کاسِد در کيت و (۷)

شتنت، ايسا گۆن مردمان يَهِيائے بارئوا گپ و ثران کنگا لگت: ”چُونيَن چيزِيئے چارگا گيابانا شتگيت؟ کَلَم و کاشے ڈيلِيئے چارگا که گۆن گواتے کَشگا اے ديم و آ ديم شيک

وارت؟ (۸) اگن نه، گْرا چُونيَن چيزِيئے

چارگا شتگيت؟ اَنچيَن مردِيئے چارگا شتگيت که نرم و نازرکيَن پوْشاکی گورا ات؟ آ مردم که نازرکيَن پوْشاکی گورا کنت، بادشاهی گلات و ماڙيان نندوک انت. (۹)

گْرا اوْدا شما چُونيَن چيزِيئے چارگا شتگيت؟ پئيگمبَرِيئے چارگا؟ هئو، شمارا گوشان که يَهيا چه پئيگمبَرِيا هم مستر انت. (۱۰) آ هما انت که آييئے بارئوا نبيسگ بوتگ:

» بچار، من وتی کاسِدا چه تئو پيسر

راه دئيان كه آ، تئیی راها تچك و
تئیار كنت.»

۱۱) شمارا راستین گۆشان كه هچ ماتا

پاكشودۆكین یهیا ئه وژین بيمئین چك
نئیاورتگ. بله آسمانی بادشاهیا، هما كه چه
سجهینان گستر انت، آ چه یهیا یا هم مستر

انت. ۱۲) چه پاكشودۆكین یهیا ئه وهدا

بگرتان انون، هدا ئه آسمانی بادشاهی گۆن
زۆراکی دئیا رئوان انت و زۆرمند آیا په

زۆره وتیگی كنت. ۱۳) سجهین نبیان و

تئوراتا، تان یهیا ئه زمانگا وتی پيشگویی

كرتگ انت. ۱۴) اگن شما په منگا تئیار ایت،

بزانیت یهیا هما ایلاس نبی انت كه آییگی

آت. ۱۵) هرگسا گۆش پر، بشكنت.

۱۶) اے زمانگئ مردمان کئی همدرور

بکنان كه آ، کئی ڈئولا انت؟ آ، هما چكانی

پئیا انت كه بازارا نشتگان انت و آدگه

چُڪان گوانڪَ جنت و گوشت: (۱۷) 'ما په
 شما نل و کَلَم ساز کرت، بله شما ناچ و
 سُهت نڳيت، ما په شما مَوْتک آورت، بله
 شما ارسے نریتک.' (۱۸) يهيا آتکگ، نه نان
 وارت و نه شرابِ نوْشيت، گوشت: 'جني
 پُر انت،' (۱۹) بله انسانے چُک آتکگ، وارت
 و نوْشيت، گوشت: 'لاپی و شرابیے،
 مالیاتگیر و گنھکارانی سَنگت انت.' بله
 هِکمت و زانت چه کار و کِردا زاهر بیت."

ایسائے بژن

(لوکا ۱۰: ۱۳-۱۵)

(۲۰) گڑا ایسا هما شهر و مردمانی
 میاریگ کنگا لگت که وتی گیشترین
 اَجَبین کاری هما شهران کرتگ آنتت، چیا که
 آیان چه وتی بدین کاران تئوبه نکرتگ آت.
 (۲۱) "بژن و اپسوز په شما، او گُرازینئے
 مردمان! بژن و اپسوز په شما، او
 بیئت سئیدائے مردمان! هما مؤجزه و

اَجْكَايِي كِه مِن شَمَّئِ نِيَامَا پِيْش
 دَاشْتِگَا نَت، اگن سور و سئيدونئِ شَهْرانِ
 پِيْش بَدَاشْتِيْنَت، گَرَا اوْدئِ مَرْدَمَانِ هَمَا
 وَهْدَا وَتِي گَناها نِي پِشْوَمانِيئِ پوْشاك
 گَوْرَا كَرْتِگَا ت و پُرَانِي سَرَا نِشْتِگَا تَت.

(۲۲) باور كنيْت، جُست و پُرسئِ رُوْچَا

سور و سئيدونئِ مَرْدَمَانِي سِزا چِه شَمَّئِ

سِزا و آزا با آسانتر و كَمْتَر بِيْت. (۲۳) او

كِرْنا هومئِ مَرْدَمَانِ! شَمَا چِست كَنگ و

آسْمَا نا بَرگ بِيْت؟ هَچْبَر! مُردگاني جَهانا

سَرَشْكَوْن بِيْت. چِيَا كِه هَمَا مَوْجَزِه و

اَجْكَايِي كِه يِه تئو پِيْش دَارگ بَوْتَنَت، اگن

سُدومئِ شَهْرَا بِيَوْتِيْنَت، آ شَهْر تان رُوْچ

مَرُوْچِيگا مَنْتِگَا ت. (۲۴) باور كنيْت، جُست

و پُرسئِ رُوْچَا سُدومئِ مَرْدَمَانِي سِزا چِه

شَمَّئِ سِزا و آزا با آسانتر و كَمْتَر بِيْت.

ايسائِ جُگ

(لوکا ۱۰: ۲۱-۲۲)

٢٥ آ وهدا ايسايا گوشت: ”او منى پت،

زمين و آسمائے هدا بند! ترا ستا کنان و
ساڙايان که تئو اے راز و هبر چه زانتکار و
هوشمندان چير دانت و کوڊکانى سرا پدر
کرتنت. ٢٦ او منى پت! تئو چه وتى رزا

و واهگا اے ڏئولا کرت. ٢٧ سجھين چيز،
پتا منى دستا داتگ انت. ابيد چه پتا،
هچکس چگا نزان. همے ڏئولا، دگه
هچکس پتا نزان، ابيد چه چگا و هما
مردمان که چک بلوئيت پتا په آيان پدر
بکنت.

٢٨ او سرين پرشتگين زهمت گشان!
ديم په من بيايت، من وت شمارا آرام و
آسودگى بکشان. ٢٩ منى جگا بڏا کنيت،
چه من هيل بگريت، که من نرمدل و بيکبر
آن. گزا شمارا آرام و آسودگى رسيت. ٣٠
چيا که منى جگ آسان و منى بار سبک
انت.“

ايسا شَبَتَّے وَاچہ و واھندِ اِنْت

(مَرکاس ۲: ۲۳-۲۸؛ لوقا ۶: ۱-۵)

۱) يک رندے، شَبَتَّے رُوچا ايسا چہ

گندمی کِشاران گوزگا اَت. آيئے مرید
شدیگ اَتنت و کِشارئے ھوشگان سِندگ و
ورگا لگتنت. ۲) پَریسیان کہ دیست گوَن
ايسایا گوشتِش: ”بچارا تئی مرید اَنچین

کار کنت کہ شَبَتَّے رُوچا رئوا نہ اِنْت.“ ۳)

پَسَّوی دات: ”زانا، شما نئوانتگ، وھدے
داوود و آيئے ھمراہ شدیگ بوتنت، داوودا
چے کرت؟“ ۴) ھدائے پاکین لوگا شت،

ھدائے ناما ھئیراتی و پاکونڈین نگی
وارتنت کہ آیانی ورگ نہ پہ آييا رئوا اَت و
نہ پہ آيئے ھمراھان، تھنا پہ دینی

پیشوایان رئوا اَت. ۵) شَریتا اے ھم

نئوانتگو کہ مزین پرستشگاہے تھا، دینی
پیشوا شَبَتَّے بیھرمتیا کنت بلہ اَنگت

بیئمیار زانگ و لیگگ بنت؟ ۶) من گوَن

شما گۆشان که ادا چه مزین پرستشگاها
 هم مسترینه هست انت. (۷) اگن شما اے
 هبرئے مانا بزانتین که گۆشیت: « من
 هئیرات و گربانیگ کنگئے لوئوک نه آن، مهر
 و رهمتئے لوئوک آن، » گرا شما آ مردم
 میاریگ نکرتگ آنت که بیمیاری انت. (۸)
 بزانیّت من که انسانئے چک آن، شبتئے
 روچئے واهند آن.

مُنْدَینِ مردِئِے دُرهبکشی

(مَرکاس ۱:۳-۶؛ لوکا ۶:۶-۱۱)

(۹) چه اوّدا دیما رئوان، ایسا آیانی
 گنیهّا شت. (۱۰) اوّدا مردے هست ات که
 دستی هُشک و مُنْدُ ات. لهتینا په بَد و
 بُهتام جنگئے نیموْنا چه ایسایا جُست کرت:
 ”شبتئے روچا گسیئے دُراه کنگ رئوا انت یا
 نه؟“ (۱۱) گوْن آیان گۆشتی: ”اگن چه شما
 گسیا میّشه هست و شبتئے روچا چاتیّا
 بکپیت، هما دمانا میّشا چه چاتا در نکنت؟“

(۱۲) انسانئے آرزش چه میشا باز گیشتر
 انت. پمیشکا شَبَتئے رۆچا نیکی کنگ رئوا
 انت. “ (۱۳) نون گوَن آ مردا گوشتی: ”دستا
 شہار دئے. “ آییَا دست شہار دات و دومی
 دستئے ڈئولا وش و ذِراہ بوت. (۱۴) بلہ
 پَریسی ڈنا شتنت و پہ ایسائے کوشارینگا
 شئور و سَلاہش کرت.

ہدائے گچین کرتگین

(۱۵) وهدے ایسایا آیانی دئے اے ہبر
 زانت، چه اوڈا در کپت. بازیئے آییئے پدا
 رئوان بوت و آیانی نیاما ہرگس کہ نادرہ
 ات، سَجھینی ذِراہ کرتنت. (۱۶) گڈنی
 کرتنت و گوشتی: ”گوَن گسا مگوشتیت من
 کئے آن. “ (۱۷) اے ڈئول پمیشکا بوت کہ
 اِشیا نبیئے گوشتگین ہبر سَرجم بیت:

(۱۸) « اے منی ہزمتکار انت کہ من
 گچین کرتگ، »

» منا سک دؤست اِنت و من
چه اِشیا باز وِش و رَزا آن،«

» من وتی روها اِشیئے سرا اِیَر
گیجان،«

» درکئومانی نیاما اے هِزمتکار
منی اِنساپ و دادرسیئے
جارا پَرّینیت.»

» نه جنگ و مِرّ کنت و نه
جاک و کوگار و«

» نه گسے دَمک و بازاران آییئے
تئوارا اِشکنت،«

» نه که نِزور و نئوهکین کَلَم
و کاشا پرؤشیت و«

» نه مِمرانکین چراگا کُشیت،«

» تان هما وهدا که اِنساپ و

دادرسیا سوڀین» » و
کامیاب بکنت.

» ۲۱ پہ دنیاے کئومان آییئے نام
مزنین اُمیتے بیت.»

ایسا و بلزبول

(مرکاس ۳: ۲۰-۳۰؛ لوکا ۱۱: ۱۴-۲۳؛ ۱۲: ۱۰)

۲۲ هما وهدا مردمان ایسائے گورا یک
جئی گنؤکے آورت. آ، کور و گنگ ات.
ایسایا ذراہ کرت و آ گندگ و هبر کنگا لگت.

۲۳ سجھین مردم پہ هئیرانی و به مانگی
گوشگا لگنت: ”چش بوت کنت که اے
داوود بادشاهئے چک و او بادگ انت؟!“ ۲۴

بله وهدے پریسیان اے هبر اشکت،
گوشتش: ”اے، گون جنانی سردار بلزبولئے
سرؤکیا جنان کشیت.“ ۲۵ ایسایا آیانی
اے هئال زانت و گون آیان گوشتی: ”هر
ملکیا که ناتپاکی بکپیت، آ ملک گار و

زئوالَ بیت و هر شهرے یا لوگے بهر و بانگ
 بیت، برجاءَ نمانیت. (۲۶) اگن شئیتان وت
 شئیتانا در بکنت، بزان گوئن وتی چندا
 جنگِ انت. گڑا آییئے بادشاهی چوئن برجاءَ
 مانیت؟ (۲۷) اگن من گوئن بلزبولئے سروکیا
 چنان در کنان، گڑا شمئے جندئے چک و
 مرید گوئن کئی زور و واکا چنان در
 کنت؟ اے پیما، شمئے مرید وت شمارا
 میاریگ کنت. (۲۸) بله اگن من گوئن
 هدائے روا چنان در کنان، بزانیّت که
 هدائے بادشاهی شمئے نیاما رستگ. (۲۹) یا
 چوئن بوت کنت، گسے زوراوریئن مردمیئے
 لوگا بیتریت و آییئے مال و ملکتا پل و
 پانچ بکنت، تان پیسرا آ زوراوریئن مردا
 مگیپت و مبندیت؟ گڑا آییئے لوگا پل و
 پانچ کرث کنت. (۳۰) گسے که منی همراه و
 دوزواه نه انت، آ منی بدواه انت، گسے که
 مچ و یکجاه کنگا گوئن من هوئر نه انت، آ،
 شنگ و شانگ و تک و پرگ کنت.

۳۱) پمیشکا شمارا گویشان که هر گناه و

کُپر، بکشگ و پهل کنگ بیت، بله هُدائے
پاکین روھئے بارئوا سلین هبر و کُپر، پهل
کنگ نبیت. ۳۲) هرگس انسانے چکئے
بارئوا سلین هبرے بکنت بکشگ بیت، بله آ
که پاکین روھئے بارئوا سلین هبرے
بگوشت، نه اے دنیايا پهل کنگ بیت و نه
آیوکن دنیايا.

درچک و بر

(مَتَا ۱۷: ۷-۱۸؛ لوقا ۴۳: ۶-۴۵)

۳۳) اگن شرین بر و نیبگ لوئیت، باید

انت درچک شرینے بیت، بدین درچک
بدین بر و نیبگ دنت، هر درچک چه آیئے
برا زانگ بیت. ۳۴) او سیه مارزادگان! شما
که وت سل و ردکار ایت، چون شرین هبر
کرت کنیت؟ چیا که هرچه مردمئے دلا
بیت، هما چه آیئے دپا در کئیت. ۳۵)

شرین مردم چه شرین گنج و هزانگا شرین

چیز در کنت و سلین مردم چه سلین
 هزانگا، سلین چیز. (۳۶) شمارا گوشان که
 جست و پرسے روچا مردمان وتی هر
 میت و ناهودگین هبرے حساب دئیگی
 انت. (۳۷) چیا که تئی هبر انت که ترا
 بیمئیار کنت و تئی هبر انت که ترا
 مئیاربار کنت.

نشانیے لوئگ

(مرکاس ۸: ۱۱-۱۲؛ لوکا ۱۱: ۲۹-۳۲)

(۳۸) گزا لهتین پریسی و شریته
 زانوگرا گون آیا گوشت: ”او استاد! ما چه
 تئو نشانیے گندگ لوئین.“ (۳۹) ایسایا
 آیانی پسؤوا گوشت: ”شر و زنهکارین نسل
 و پدریچ، نشانی لوئیت، بله یونس نبیے
 نشانیا ابید، دگه هچ نشانیے آیان دئیگ
 نبیت. (۴۰) انچش که یونس تان سئے روچ
 و سئے شیا ئوهین ماهیگئے لاپا ات، همه
 پیما انسانئے چک تان سئے روچ و سئے

شیا زمینئے لاپا بیت. (۴۱) جُست و پُرسئے
 روچا، نئینئوائے مردم گوڻ اے زمانگئے
 مردمان هُوریگا پاد کاینت و آیان مئیارِیگ
 کنت، چیا که آیان یوئُسئے ڈاه و
 هُزارباشئے سرا تئوبه کرت. بله نون چه

یوئُسا مسترینے ادا انت. (۴۲) جُست و
 پُرسئے روچا، سَبائے مَلکه گوڻ اے زمانگئے
 مردمان هُوریگا پاد کئیت و آیان مئیارِیگ
 کنت، چیا که سَبائے مَلکه چه دنیائے آدستا
 آتک تان سُلئیمانئے هِکمتا بَشکنت. بله نون
 چه سُلئیمانا مسترینے ادا انت.

وئیرانین کلات

(لوکا ۱۱: ۲۴-۲۶)

وهدے چئے چه گسیا در کئیت، گڑا (۴۳)
 گیابانان رئوت تان په وتی آرامی و
 آسودگیا، جاھے شوهاز بکنت، بله چُشین
 جاگھے نرسیتی. (۴۴) گڑا گوْشیت: 'چه
 اوْدا که در آتکگان، پدا هموْدا رئوان.'

وهدے پَر تَرّیت و گندیت کہ آ لوگ هۆرک
 و هالیگ، رُیتگ و ساپ و سَلّه اِنْت، (۴۵)
 گُڑا رُئوت و چه وت دگه هیت سِلترِین جنّ
 گُون وت کاریت. آ سَجّهین، هۆریگا اودا
 رُئونت و اُرد و بُنگ کنت. اے ڈئولا، آ
 مردمئے آسر و آکبت چه پیسریگیئا انگت
 بدتر بیت. اے بدکاریئن نسلئے هال هم همے
 پیما بیت.

ایسائے مات و برات

(مَرکاس ۳۱:۳-۳۵؛ لوکا ۱۹:۸-۲۱)

(۴۶) ایسا انگت گُون مردمان هبرا ات
 کہ آیئے مات و برات آتک و ڈنا اوشتانت.
 آیان گُون ایسایا هبر کنگی ات. (۴۷) گُڑا
 یگیئا ایسا سهیگ کرت کہ ”تئی مات و
 برات ڈنا اوشتاتگ انت، گُون تئو هبر کنگ
 لوئنت.“ (۴۸) ایسایا پَسئو دات: ”منی مات
 کئے انت و منی برات کئے؟“ (۴۹) پدا آییا
 وتی مریدانی نیمگا دست شهار دات و

گوشت: ”إش أنت منى مات و برات. (۵۰)
هرگس که منى آسمانى پتئے واهگ و
رزائے سرا کار کنت، منى برات، منى مات و
گهار هما انت.“

تھم چنڈگئے مسال

(مرکاس ۱: ۹-۹؛ لوکا ۸: ۴-۸)

- ۱) هما روچا، ایسا چه لوگا در آتک و
مزن گورمئے کرا شت و نشت. (۲) بله
مردمانى انچين مزنين مچيے آيئے گورا
آتک که آ بوجيگيا سوار بوت. سجھين
مردم گورمئے تئيا با اوشتاتگ انت. (۳)
گرا آيا مردم گوڻ درور و مسالان بازين
درس و سبگے دانت. گوشتى: ”یک
دهکانه په تهمئے چنڈگا شت، (۴) تهمانى
چنڈگئے وهدا گمکے تهم راهئے سرا رتک و
بالى مرگان چت و وارتن. (۵) کمے تهم
دل و ڈوکانى سرا رتک که اودا هاک کم
آت، پميشکا زوت رست و سبز بوتنت، چيا

کہ ڈگار تَلگ اَت. ⑥ بلہ چہ روچئے
 ٹرنڈین گرمیا گیمرت و ہُشک بوتنت، چیا
 کہ آیانی ریشگ و وَنڈال زمینا جُهل
 نشتگ اَتنت. ⑦ کمے ٹھم شِز و چِرگانی
 تها ہم رِتک و شِزان آیانی رُست و رُدوم
 داشت. ⑧ دگہ کمے ٹھم، شَرین زمینا
 رِتک، رُست و بَرش کرت، جاہے سَد سَری،
 جاہے شست سَری و جاہے سی سَری. ⑨
 ہرگسا گوّش پر، بِشکنت.

ہُدائے بادشاہیئے راز

(مَکاس ۱۰:۴-۱۲؛ لوکا ۹:۸-۱۰)

⑩ نون مرید آییئے کِرا اَتکنت و
 جُسِتَش کرت: ”چیا تئو گوّن مردمان پہ
 دَرور و مِسال ہبر کنئے؟“ ⑪ آیانی پَسّوا
 گوشتی: ”ہُدایا اے زانت شمارا داتگ کہ
 آسمانی بادشاہیئے رازان سرپد بیّت، بلہ آ
 دگہ مردمانا نداتگی. ⑫ ہماییا کہ چیزے

هست، گیشتر دئیگ بیت، تانکه آییا باز
بیت، بله گسیا که نیست، هما که

هست انتی هم پچ گرگ بیت. (۱۳) پمیشکا
من په درور و مسال گوَن آیان هبرَ کنان که
آیانی چمان مئیم هست بله نگندنت،
گویشش پچ انت بله نه اشکننت و سرکچ هم
نئورنت. (۱۴) اشئیا نبیئے پیشگوئی اے
مردمانی بارئوا راست و سرجم بیت که
گویشیت:

« گوَن گویشان اشکنیت، بله سرکچ
نئوریت، »

« گوَن چمان چاریت، بله نگندیت، »

« چیا که اے کئوم سِنگدل بوتگ، » (۱۵)

« گویشش گران انت، »

« آیان وتی چم
بستگ انت »

» چو مبيت آيانى چم
بگندنت،»

» آيانى گوڤش بښكننت،»

» آيانى دل بزاننت و سرپد ببت و»

» منى نيمگا پر بترنت»

» كه من آيان ذراه بكنان.»

١٦) بله شمئى چم بهتاور انت كه

گندنت و شمئى گوڤش اښكننت. ١٧) شمارا

راستين گوشان، بازين پئيگمبر و

پهريزكارين مردمانى واهگ بوتگ كه

هرچه شما گندگا ايت آيان هم بديستين،

بله نديستش و هرچه كه شما اښكنگا ايت

آيان هم بښكتين بله نه اښكتش.

تھم چنډگئى مسالئى مكسد

(مركاس ۱۳:۴-۲۰؛ لوكا ۱۱:۸-۱۵)

۱۸) نون تھم چنڈگئے مسالئے مکسد و

مانایا گوّش بداریّت. ۱۹) وھدے گسے
ھدائے بادشاھیئے ھبرا اِشکنت، بلہ سَرکِچ
نُوارت، گڑا شئیتان کئیت و ھرچے کہ
آییئے دلا کِشگ بوتگ در کنت و بارت. اِش
آت راھئے سرا رتکگین تھمانی مسالئے مانا.
۲۰) آ تھم کہ ڈل و ڈوکانی سرا رتکنت،

ھما مردمئے مسال اِنت کہ ھدائے ھبرا
اِشکنت و ھما دمانا پہ گل و شادھی مَنیت،
۲۱) بلہ پہ اے سؤبا کہ ریشگ و وندالی

نچتگ، ھدائے ھبرا آییئے دلا، تان دیرا
نمانیت و جاگہ نکنت. وھدے ھدائے گال و
ھبرانی سؤبا سگی و آزارے برسیتی، ھما
دمانا چہ راھا ٹگلیت و کپیت. ۲۲) آ تھم

کہ شِرّ و دَنگرانی تھا رتکنت، ھما مردمئے
مسال اِنت کہ ھدائے ھبرا گوّش داریت، بلہ
دنیاپی پریشانی و مال و زَرّے ھرس و
جوپہ، آییَا رَد دئینت و نئیلنت ھدائے ھبرا
سبز بتریت و بر و برورد بدنت. ۲۳) آ تھم

کہ شَرِّینَ زمینا رتکنت ہما مردمئے مِسال
 انت کہ ہدائے ہبرا گوّش داریت و سرید
 بیت و بر و برورد دنت، بازیئے سد سری،
 بازیئے شست سری و بازیئے سی سری۔“

زہریچکئے مِسال

(۲۴) ایسایا پہ آیان دگہ مِسالے آورت و
 گوشت: ”آسمانی بادشاہی، ہما مردمئے
 پیما انت کہ وتی ڈگارا شَرِّین تھمی
 کِشتگات، (۲۵) بلہ وھدے مردم وپتگ و
 واب اتنت، آییئے دژمنے آتک و گندمئے
 کِشتگین ڈگارا زہریچک و بری کاھئے
 تھمی ریٹک و شت۔ (۲۶) وھدے گندم
 رُستنت و هوّشگش آورت، کاہ و زہریچک
 ہم رُست و مزن بوتنت۔ (۲۷) نون نئوکر
 آتکنت و گوّن وتی ہدائندا گوشتیش: ’او
 واجہ! تئو وتی ڈگارا شَرِّین تھم
 نکِشتگات؟ گڑا اے زہریچک و بری کاہ
 چہ کجا آتکنت؟‘ (۲۸) گوشتی: ’دژمنیا اے

کار کرتگ۔ نئوکران جُست کرت: ’تئو

لَوُئے ما برئوین آیان بگو جین؟‘ (۲۹)

پَسئوی دات: ’نہ، چو مبيت کہ کاه و
زهریچکانی گوجگئے وهدا گندم هم در

کنگ ببت. (۳۰) تان رُنگئے وهدا بلی

هؤریگا رُدت، رُنگئے وهدا گون روُنکاران

گوشان: ’پیسرا زهریچکان یکراه و په

سوچگا گرامبند بکنیت، رندا گندمان منی

امبارا بلیت.‘‘‘

گسترین تهمئے مسال

(مرکاس ۴: ۳۰-۳۲؛ لوکا ۱۸: ۱۳-۱۹)

(۳۱) ایسایا گون آیان دگه مسالے جت و

گوشت: ’آسمانی بادشاہی، ٹیلکاھئے

تہمئے ڈئولا انت، کہ گسیا زرت و وتی

ڈگارا کشت. (۳۲) ثرے بلی آییئے دانگ چہ

اے دگہ تھمان گستر انت، بلہ وهدے رُدیت

چہ اے دگہ سبزگان بُرزتر، درچکیئے ڈئولا

بيت و بالی مُرگ آییئے تاک و ٹالانی چیرا

گدوہ و گدام بندنت۔“

ہمیرئے مسال

(لوکا ۱۳: ۲۰-۲۱)

۳۳ رندا دگہ مسالے آورتی: ”آسمانی بادشاہی، ہما ہمیرئے پئما انت کہ جنینیا زرت و گوئن بازیں آرتیا ہئوار کرت و کم کما سجھین آرت گوات گپت و ہمیر بوت۔“

۳۴ ایسایا پہ مردمان سجھین ہبر، مسال و دروران تہا گوشتنت، بے درور و مسالان ہچ ہبری نکرت، ۳۵ تان پئیگمبرئے اے ہبر سرجم بیت کہ گوشتیت: » ”من گوئن مسال و دروران وتی زبانا پچ کنان و گوئن آیان انچین ہبر کنان کہ چہ دنیائے پیدائشا بگر تان انگت، چیر و اندیم بوتگانٹ۔“

زہریچکئے مسالئے مانا

رَندا ايسّايا مردم اِشتنت و لوگا (۳۶)

شت، اوڊا مريد آييئے گورا آتکنت و
گوشتِش: ”مارا ڏگارئے بری کاه و

زهریچکئے مسائے مانایا سرید کن. (۳۷)

گوشتی: ”هما که شَرین تهم کِشیت،

انسائے چک انت. (۳۸) ڏگار دنیا انت،

شَرین تهم آسمانی بادشاهیئے چک انت،

زهریچکئے تهم شئیتانئے چک انت، (۳۹)

هما دژمن که تهمی ڏگارا ریتکنت، شئیتان

انت، کشارئے روئے وه، آهرتئے روچ انت

و کشارئے رنوڪ، پریشتگ انت. (۴۰) انچش

که زهریچک مچ کنگ و آسا سوچگ بنت،

آهرتئے روچا هم همه ڏولا بیت. (۴۱)

انسائے چک، وتی پریشتگان راه دنت تان

سجھین بدکاران و آیان که دگران رد

دئنت یکجاه بکننت و چه آییئے بادشاهیا

در بکننت. (۴۲) آیان آسے کورها دئور

دئنت که اوڊا گریوگ و دنتان په دنتان

دَرْشَگ بیت. (۴۳) آ وهدا نِیک و پهریزکارین
مردم، وتی پتئے بادشاهیا رۆچئے پئِیما
دَرِپِشنت. هرگسا گوْش پر، بِشکنت.

آسمانی بادشاهیئے دگه سئے مِسال

(۴۴) ”آسمانی بادشاهی، هما گنج و
هزانگئے پئِیما اِنْت که دُگاریا چیر دئیگ
بوتگ. وهدے اناگت گسیا در گیْتک، آییما
چیر دنت و پدا په گل و شادهی رئوت و
وتی سَجْهین مال و مَدِّیا بها کنت و هما
دُگارا په بها زوریت.

(۴۵) همه دُئولا، آسمانی بادشاهی،
سئوداگریئے پئِیما اِنْت که دُئولدارین
مُروارد شوْهاز کنت. (۴۶) وهدے آییما
سکّین گران کیمتین مُرواردے دستا کپیت،
گُزا رئوت و وتی سَجْهین هست و نیّستا
بها کنت و هما مُرواردا گیپت.

(۴۷) همه دُئولا آسمانی بادشاهی، یک

دام و ماهوڙيئے ڈئولا انت که گورما دئوري
دئينت و هر پئيمين ماهيگ گرت. (۴۸)

وهده دام چه ماهيگا پُر بيت، چه گورما
ڏن دري کنت و ماهيگان در چنت، شرين
ماهيگان زورنت و سِپتاني تها کنت و اے
دگه هرايپنان دئور دئينت. (۴۹) آهرتے

روچا هم انچش بيت. پريشتگ کينت و
بدکاران چه نيک و پهريزکاريں مردمان
گيشيننت و جتا کنت. (۵۰) بدکاران آسے

کورها دئور دئينت که اوڊا گريوگ و دنتان
په دنتان درُشگ بيت. (۵۱) بارين، شما اے

سجھين هبران سرپد بوتيت؟“ آيان پَسو
دات: ”جی هئو.“ (۵۲) گوڻ آيان گوشتي:

”پميشکا شريتے هر زانوگر که آسماني
بادشاهيے مريدے بيت، هما مردے ڈئولا
انت که چه وتی هزانگا هر پئيمين نوک و
کوھنين چيز در کنت.“

ايسا پدا ناسرھا پرتريت

(مرکاس ۱: ۶-۶؛ لوکا ۱۶: ۴-۳۰)

۵۳) وهدے ایسایا اے مسال و درور

سرجم کرتنت، چه اودا در کیت. ۵۴) وتی

چندئے شہرا آتک، اودئے گنیسہا مردمانی
تالیم دئیگی بُنگیج کرت. مردم پہ ہئیرانی
گوشگا لگتنت: ”اشیا اے زانت و زانگ و
اے ڈولین آجبین کار کنگئے واک و توان
چه کجا رستگ؟“ ۵۵) اے ہما دارتراشئے

چک نہ انت؟ مریم اشیئے مات و آکوب،
ایسپ، شمون و یہودا اشیئے برات نہ انت؟

۵۶) اشیئے سجھین گہار ہمداء مئے کرا
جہمند نہ انت؟ گرا اے سجھین چیزى چه

کجا آورتگ انت؟ ۵۷) آیان بد آتک و

ایساش نمئت، بلہ ایسایا گون آیان
گوشت: ”هچ نبیئا وتی شہر و ہنکینا و

وتی لوگا شرپ نیست.“ ۵۸) پمیشکا آیا

اودا بازیں مؤجزہ پیش نداشت، چیا کہ
مردمان آییئے سرا باور نیست ات.

پاکشودوکین یہیائے کُشگ

① آ وهدا جَلیلے ہاکم ہیرودیس،

ایسائے نام و تئوارا سہیگ بوت. ② آیا
گؤن وتی ہزمتکاران گوشت: ”اے ہما
پاکشودوؤکین یہیا انت کہ چہ مُردگان
زندگ بوتگ، پمیشکا چُشین آجگایی و
مؤجزهان کنت.“ ③ چُش ات کہ

ہیرودیس ہیرودیائے سئوبا کہ پیسرا
آییئے برات پیلپیسئے جن ات، یہیا

گراینتگ و بندیجاہا بند کرتگ ات. ④

چیا کہ یہیا یا گؤن ہیرودیس گوشتگ ات:
”ہیرودیائے وتی لوگی کنگ شریتا پہ تئو

رئوا نہ انت.“ ⑤ ہیرودیس پہ یہیائے

کوشارینگا شئور کرتگ ات بلہ ثرستی، چیا
کہ مردمانی باور ات یہیا پیگمبرے.

⑥ ہیرودیسئے سالگرہ بوت و

ہیرودیائے جنکا مہمانانی دیما ناچ و
سُہبت گیت. ہیرودیس باز وشدل بوت،

۷ سئوگندی وارت و لَبزی کرت که

”هرچے لوئے بلوٹ، په تئو بکشگ بیت.“

۸ جنگا وتی ماتے شئور و سَلاهے سرا

گوشت: ”پاکشودوؤکین یهپائے سرا همدا

تَبکیئے تھا بکن و منا بدئے.“ ۹

هیرودیس باز پریشان و دلتپرکه بوت بله

مهمانانی دیما سئوگندی وارتگآت و جنکی

لبز داتگآت، پمیشکا پرمانی کرت آییئے اے

واهگا برجاه بکننت. ۱۰ اے ڈئولا، یهپائے

سری بندیجاها بُرائنت. ۱۱ گڑا آییئے سر

تَبکیئے تھا آرگ و جنگا دئیگ بوت، آپیا

وتی ماتے کِرا برت. ۱۲ یهپائے مرید

آتکنت و آییئے جوئش برت، گبر و گپنا رند،

شت و ایسایش سهیگ کرت.

پنچ هزار مردما وراک دئیگ

(مَرکاس ۳۲:۶-۴۴؛ لوکا ۱۰:۹-۱۷؛ یوهنا ۱:۶-۱۳)

۱۳ اے هبرئے اشکنگا رند، ایسا

بۆجیگیا سوار بوت و دور و گستاين جاهیّا
تهنکا شت. وهدے مردم سهیگ بوتنت، چه

شهران پیادکا آیئے رندا گوّن کیتنت. (۱۴)

ایسا که چه بۆجیگا ایّر کیت و مردمانی
مزنین مچی ای دیست، آیانی سرا بزگی

بوت و سجّهین نادراهی ذراه کرتنت. (۱۵)

بیگاها، مرید آیئے کرا آتکنت و گوشتیش:

”اے، دور و گستاين جاگھے و بیوهد هم

بوتگ، پمیشکا مردمان بل که میتگ و

بازاران برئونت و په وت ورد و وراکه بها

بگرتنت. (۱۶) بله ایسایا گوشت: ”آیان

رئوگئے زلورت نیست، شما وت آیان وراک

بدئییت. (۱۷) گوشتیش: ”ادا مئے کرا تهنا

پنچ نان و دو ماهیگ هست. (۱۸) گوشتی:

”هرچه شمارا گوّن، منی کرا بیاریت. (۱۹)

گرا آییا مردم سبزگیّن کاهانی سرا نندگئے

پرمان داتنت، رندا پنچین نان و دوین

ماهیگی زرتنت، آسمائے نیمگا چارتی و

هدائے شگری گیت، گرا نانی چنڈ چنڈ کرت

و مريدانى دستا دانتت. مريدان نان
 مردمانى سرا بهر کرتنت. (۲۰) سجھين
 مردمان تان سيرا وارت و مريدان انگت
 چه سر آتکگين چنڊان، دوازدہ سَيت پُر
 کرت. (۲۱) جنين و چگان و ابيد، کساس
 پنج هزار مردين آنتت. سجھينان سيرا
 وارت.

ايسا آپئے سرا گام جنت

(مَركاس ۴۵:۶-۵۲؛ يوهنا ۱۵:۶-۲۱)

(۲۲) ايسايا هما دمانا مريد پرمان دات و
 گوشتنت: ”تانکه من اے مردمان رُکست
 کنان، شما بوجيگا سوار بيت و چه من
 پيسر گورمئے دومی نيِمگا برئويت.“ (۲۳)
 مردمانى رهاگ کنگا رند، په دوا کنگا تهنا
 کوھئے سرا سر کيت. روئند ات و آوت تهنا
 ات. (۲۴) آ وهدا، بوجيگ چه تئيابا دور
 رستگات، ثرند و تيزين گوات و مستين
 مئوج و چئولانى اماچ ات. (۲۵) شپئے

چارمی پاسا، ایسا آپئے سرا گام جنان دیم
 پہ آیان پیڊاک ات. (۲۶) وهدے مریدان
 ایسا آپئے سرا گام جنان دیست، سک
 تُرست و گوشتیش بلکین روھے، پمیشکا
 چہ تُرسا کوگارش کرت. (۲۷) بلہ ایسایا
 هما دمانا گوَن آیان گوشت: ”مُرسیت، اے
 من آن.“

(۲۸) پُترسا گوشت: ”او هداوند! اگن اے
 تئو ائے، گڑا بل کہ من هم آپئے سرا تئی
 کِرا کایان.“ (۲۹) ایسایا گوشت: ”بیا!“ گڑا
 پُترس چہ بوجیگا گورما ایر آتک و آپئے
 سرا ایسائے نیمگا رئوگا لگت. (۳۰) بلہ چہ
 گواتئے ترندیا تُرستی و ایر بُدگا لگت، گڑا
 کوگاری کرت: ”او هداوند! منا برکین.“ (۳۱)
 هما دمانا ایسایا دست شہار دات، آگیت
 و گوشتی: ”او گمباور! چیا شگت کرت؟“
 (۳۲) بوجیگا سر کپنت و گوات کپت و
 آرام بوت. (۳۳) هما کہ بوجیگا نشتگ اتنت،

ایسّا اِش ستا و سنا کنا نا گوشت: ”بیشک
تئو هُدا ئے چکّ ائے.“

ناذراہانی ذرہبکشی

(مَرکاس ۵۳:۶-۵۶)

وہدے آیان گورم گوازیئت (۳۴)

گنيسارِ تئے شہرا اير آتکنت. (۳۵) اوڈئے

مردمان ایسا پچّاه اورت، سجّھین ھند و
دَمگئے آدگہ مردمش سہیگ کرتنت و

سجّھین ناذراہش آییئے کِرا اورتنت. (۳۶)

دَربندی اِش کرت: ”بِلّ ما تئیی کباھئے لَمبا
دست بجنین و بَس.“ آیان کہ دست جت،
سجّھین و ش و ذراہ بوتنت.

دلیاکی

(مَرکاس ۱:۷-۲۳)

رندا، چہ اورشلیما آتکگین لہتین (۱)
پریسی و شَریتئے زانوگر ایسّائے کِرا آتک و

گوشتِش: (۲) ”تئی مرید چیا مئے پت و
پیرکی رہبندا پرؤشت و چہ ورگا پیسر
دست نشودنت؟“ (۳) آیانی پَسُوا
گوشتی: ”شما چیا پہ وتی دود و
رہبندانی دارگا ہدائے ہکمان پرؤشیئت؟!
(۴) ہدایا گوشتگ: ”وتی پت و ماتا
شرپ و اِزت بدئے“ و ”ہرگس کہ وتی پت
و ماتا زاہ و دوا بدنت، باید انت گُشگ
بیت.“ (۵) بلہ شما گوشتیئت: ”اگن گسے
وتی پت یا ماتا بگوشتیئت: ”ہما کُمک کہ
من باید انت شمارا بداتیئن، آ من ہدائے
راہا گربانیگ کرتگ،“ (۶) نون زلورت
نہ انت آ وتی پت و ماتا شرپ بدنت. شما
پہ وتی دود و رہبندانی دارگا ہدائے ہبرا
پرؤشیئت. (۷) او دورو و دویؤستیئن
مردمان! اِشیا نبیا چہ ہدائے نیمگا شمئے
بارئوا شرّ گوشتگ: (۸) ”اے مردم دپا منا
ستا دئینت، بلہ دلش چہ من باز دور انت.“

۹ « آ مُپتا منا پرستش کنت و مردمانی
جوڑینتگین راه و رَهبندان سوَج دئینت.»

۱۰ ایسایا مردم وتی کِرا لوُت و

گوشتنت: ”گوَش بداریت و سرید بییت.

۱۱ آ چیزے که دپا رئوت مردما ناپاک

نکنت، بله هما چیز که چه دپا در کئیت

مردما ناپاک کنت.“ ۱۲ نون مرید آییئے

کِرا آتکنت و گوشتش: ”زانئے که تئیی اے

هبران پریسی تئورینتگ آنت؟“ ۱۳ ایسایا

پَسئو دات: ”هر نهاله که منی آسمانی پتا

نکشتگ، آَلما گوجگ بیت. ۱۴ شما آیان

بئے مکنیت، آ کورانی کورین رهشون آنت،

وهده یک کورے دومی کورا راها شون

دنت گرا دوین چاتا کپنت.“

۱۵ پترسا گوشت: ”اے مسالئے مانایا

مارا سرید کن.“ ۱۶ ایسایا گوشت: ”شما

۱۷) انگت همینکدر ناسرید ایت؟ نزانیت
 هرچه که دیا رثوت، لاپا مان بیت و پدا
 ۱۸) چه روثان در کئیت. بله هرچه که چه
 دیا در کئیت، بیها چه دلا پاد کئیت و همه
 ۱۹) چیز انسانا ناپاک کنت. چیا که بدین
 پگر و هئیا، هون و کوش، زنا، بیننگی،
 دزی، دروگین شاهی و کپر، چه دلا چست
 ۲۰) بنت. اے سجھین، مردما ناپاک و پلیت
 کنت، بله اگن گسه گون نششتگین دستان
 ورگ بوارت، سل و ناپاک نبیت.

درکئومین جنینئے باور

(مرکاس ۲۴:۷-۳۰)

۲۱) ایسایا آ جاگه یله دات و سور و
 سئیدونئے سرڈگارا شت. ۲۲) گنهانی
 جنینئے که همودئے مردمے ات آتک و
 کوکاری کرت: ”او هداوند، او داوود
 بادشاهئے چک! ترا منی سرا بزگ بات.
 پلیتین روھے منی جنگا سک آزار دنت.“

۲۳) بله ایسایا جوابے ندات. نون مریدان

دَربندی کرت: ”إِشیا یَل کن، گَلّینی، مئے

رَندا کپتگ و باز کوکار کنگا انت.“ ۲۴)

ایسایا دَرائنت: ”من بَسّ پہ بنی إسرائیلے

گارین میّشان راه دئیگ بوتگان.“ ۲۵) گڑا

جنین آییے پادان کپت و گوشتی: ”او

هُداوند! منا کُمک کن.“ ۲۶) گوشتی: ”چه

چُکانی دستا نانے یچ گرگ و کُچکانی دیما

دئور دئیگ شَرّ نہ انت.“ ۲۷) جنینا گوشت:

”او هُداوند! بله کُچک وتی واهندانی

پرزونگئے سراروکیں نگئے تُکران ورنّت.“

۲۸) گڑا ایسایا آییے پَسّوا گوشت: ”او

بانک! تئی باور مُهر و ریّدگ انت، پمیشکا

هما دُئول کہ تئو لوٹئے اَنچش بیت.“ هما

دمانا آییے جنک ذراہ بوت.

بازین مردمانی ذرهبکشی

۲۹) ایسایا آ جاگہ اِشت و شت، چه

جَلِيلَے مَزَن گورمئے تئيا با گوست و يک
 کوهيئے سرا سر کيت و نِشت. (۳۰) بازين
 مردمے آيئے کِرا آتک، لَنگ، کور، مُنڈ، لَل و
 دگه هر پئيمين نادرهش، ايسائے ديما
 آورتنت و ايسايا ذراه کرتنت. (۳۱) وهده
 مردمان ديست که گنگ هبر کنگا انت، مُنڈ
 ذراه بئيجا انت، لَنگ تَرگا انت و کور گنگدا
 انت، گِرا ايسراييلي هئيران بوتنت و وتي
 هداش ستا و سنا کرت.

چار هزار مردما وراک دئيگ

(مَرکاس ۸: ۱-۱۰)

(۳۲) ايسايا وتي مريد لوُت و گوشتنت:
 ”منا اے مردمانی سرا بَزگ بيت، سئے رُوچ
 انت مني کِرا انت و نون په ورگا هچش
 نيست. گون شديگين لاپا اِشان رُکست
 کنگ نلوُتان، چو مبيت که راها بئسنت و
 بکپنت.“ (۳۳) مريدان دراينت: ”اے بر و
 گيابانا په اينچک مردمئے وراکا، نان چه

ڪجا بيارين؟“ (۳۴) ڳڙا ايساڀا ڇه مريدان
جست ڪرت: ”شمارا چنت نان ڳون؟“
گوشتش: ”هيت نان و لهتين هردين
ماهيگ.“ (۳۵) آيا مردم زمينئ سر

ندگئ هڪم دانت. (۳۶) ڳڙا هپتين نان و
ماهيگي زرتنت، هڏائ شگري گيت، ناني
چنڊ چنڊ ڪرت و مريداني دستا دانت و
مريدان مردمانى سرا بهر ڪرتنت. (۳۷)

سجهينان سيرا وارت و رندا ڇه سر
آتڪگين ناناني چنڊان، مريدان هيت لچ پڙ
ڪرت. (۳۸) چار هزار مردينا وراڪ وارت،

آيان جنين و چڪ هم ڳون آت. (۳۹)
مردمانى رڪست ڪنگا رند، ايسا بوجيگا
نشت و مگدنئ سرڊگارا شت.

آسمانى نشانئ لوڻگ

(مرڪاس ۸: ۱۱-۱۳؛ لوكا ۱۲: ۵۴-۵۶)

(۱) پريسي و سدوڪياني لهتين مردم

ايسائے کِرا پہ آيئے چکاسگا آتک و
آسمانی نشانیے لوٲٲش. (۲) بله ايسايا

پَسُو دات: ”وهده بيگاه بيت شما
گوشيت: ’بؤم و هئوا و ش بيت چيا كه

آسمائے رنگ سهر انت.‘ (۳) سباها

گوشيت: ’مروچی توپان بيت چيا كه
آسمائے رنگ مَج و هوئچك انت.‘ اے پئما

آسمائے رنگ و نشانیانی کساس کنگا
زانيٲ، بله زمانگ و وهده نشانیانی

کساس کنگا نزانيٲ. (۴) شر و زنهکاریٲ

نسل و پدريچ نشانی لوٲٲت، بله آيان
يونس نبیئے نشانيا آبيد، دگه هچ نشانیے

دئيگ نبيت. ”رندا ايسايا آيله دانت و
شت.

پريسي و سدوكیانی بدین هُمير

(مرکاس ۸: ۱۴-۲۱)

(۵) وهده مرید مَزَن گورمئے دومی

پهناتا رستنت زانٲش كه نانِش شمشتگ.

⑥ ايسايا گون آيان گوشت: ”هزار بيت!

چه پريسي و سدوكياني هميرا پهريز

كنيت.“ ⑦ گرا آوت مان وت هبر كنگا

لگنت: ”واجه پميشكا چش گوشت كه ما

نان گون وت نياورتگ.“ ⑧ ايسايا زانت

كه چه گوشگا انت، پميشكا گوشتي: ”او

گمباوران! چيا جيژگا ايت كه ’گون ما نان

نيست،‘ ⑨ انگت هچ سرپد نبوتگيت؟!

شما آ پنچين نان شمشتگ، كه پنج هزار

مردما سيرا وارت و چه سر آتكگين نگان

چنت سبت پُر كرت؟ ⑩ يا هما هپتين

نان كه چار هزار مردما وارت و سير كرت

و شما چه سر آتكگينان چنت سبت پُر

كرت؟ ⑪ گرا چون سركچ نئوريت كه من

گون شما ناناني بارئوا هبر نكرتگ؟ چه

پريسي و سدوكياني هميرا پهريز كنيت.“

⑫ گرا مريد سرپد بوتنت كه آيا

نگوشتگ چه آرتين هميرا پهريز بكننت، چه

پريسي و سدوكياني تالما وتا دور

بدارنت.

پٿرُسے مَنگ و گواہی

(مَرکاس ۸: ۲۷-۳۰؛ لوکا ۹: ۱۸-۲۱)

۱۳) وهدے ایسا کئیسریہ پیلپیئے

سرڈگارا آتک، چہ وتی مریدان جُستی
کرت: ”مردم انسانئے چُکَّے بارئوا چے

گوشنت، من کئے آن؟“ ۱۴) آیان پَسَّو

دات: ”لہتینَ گوشتِ پاکشودوکیں یہیا

ائے، لہتینَ گوشتِ إلیاس نبی ائے، دگہ

لہتینَ گوشتِ إرمیا نبی ائے یا چہ آدگہ

نبیان یگے.“ ۱۵) گڑا چہ آیان جُستی کرت:

”شما وت منی بارئوا چے گوشتِ، من کئے

آن؟“ ۱۶) شَمون پٿرُسا پَسَّو دات: ”تئو

مَسیہ ائے، نمیرانین ہُدائے چُکَّ.“ ۱۷)

ایسایا دَرَّاینت: ”او شَمون، او یونائے چُکَّ!

تئو بَہتاورے ائے، چیا کہ اے ہبر انسانیا پہ

تئو زاہر و پَدَر نکرتگ، منی پت کہ آسمانا

إنت، آیا پَدَر کرتگ. ۱۸) ترا گوشان: تئو

پِثْرُس اے و اے تَلارئے سرا من وتی
 کِلِیسائے بُنیاتا اِیْر کَنان کہ مَرکئے زور آیا
 هچبر پرؤش ندنت و آییئے سرا سؤبیئن
 نبیت. (۱۹) من آسمانی بادشاھیئے کلِیتان
 ترا دئیان، زمینئے سرا هرچے کہ تئو مکن
 کنئے، آسمانا هم مکن کنگ بیت، هرچے کہ
 زمینئے سرا تئو رئوا کنئے آسمانا هم رئوا
 کنگ بیت. (۲۰) رَندا آیا وتی مرید پرمان
 کرتنت: ”هچکسا مگوشِیت کہ من مَسِیه
 آن.“

وتی مَرک و جاہ جنگئے بارئوا، ایسائے پیَشگوئی

(مَرکاس ۸: ۳۱-۳۳)

(۲۱) چه هما وهدا رَند ایسا گوَن وتی
 مریدان په تچک و پَدّری هبر کنگا لگت کہ
 ”آلما، باید انت اورشلیما برئوان، چه
 کئومئے کماش، مزنِین دینی پیَشوا و
 شَرِیتئے زانوگرانی دستا سگی و سؤری
 بسگان و کُشگ بیان و سئیمی روچا زندگ

بیان و جاہ بجنان۔“ (۲۲) پِٹْرُسا آیکِ کِرّے
 گشت و پہ ایراز گوشتی: ”او هُداوند! هُدا
 چُش مکنات. گُون تئو هچبر اے پئِما
 نیت۔“ (۲۳) ایسایا چکِ تَرّینت و گُون
 پِٹْرُسا گوشتی: ”او شئیتان! چه منی دِیما
 دور بئے. تئو منی راها بندگانِ اے، تئیی
 هئِیال هُدایی هئِیالِ نه اِنْت، انسانی
 هئِیالِ۔“

ایسائے زندگی

(مَرکاس ۸: ۳۴—۹: ۱؛ لوکا ۹: ۲۲—۲۷)

رَندا ایسایا مرید لوٹنت و (۲۴)
 گوشتی: ”اگن گسے لوٹیت منی رَندگیریا
 بکنت، باید اِنْت وتی دِلّے سَجّهین لوٹ و
 واہگان یلہ بدنت و پہ ساہئے ندر کنگا،
 وتی جندئے سَلِیبا بَدّا بکنت و منی راها
 گام بجنّت۔“ (۲۵) چِیا کہ، اگن گسے وتی
 ساہئے رَکّینگئے جُہدا بکنت، آِیا باہِینیت،
 بلہ آ کہ وتی ساہا پہ منیگی باہِینیت، آِیا

رَکِیْنِیت. (۲۶) اگن گسیا سَجِھِیْن دِنیا
برسیت، بلہ وتی ساہا بباہِیْنِیت، گڑا آ
چوئیْن سوْیے بارت و چے گٹت کنت؟ مردم
وتی ساہا پہ چہ کیْمَتے بھا زُرَت کنت؟

(۲۷) انسانے چک گون وتی پتے مزیْن
شان و مڑاھا پریشتگانی ہمراہیا کئیت،
گڑا هرگسا آییے کرتگیْن کارانی مڑا دنت.
(۲۸) شمارا راستیْن گوْشان، ادا لہتیْن مردم
اوشتاتگ کہ تان آیانی دیما انسانے چکے
بادشاہی زاہر مبیت، مرکے تاما
نچَشت.

ایسائے دیم و دروْشمئے درپشناکی

(مرکاس ۲: ۹-۱۳؛ لوکا ۲۸: ۹-۳۶)

(۱) شش روْچا رند، ایسایا پترُس،
آکوب و آییے برات یوہنا، ہمراہ کرتنت و
یک بُرزیْن کوْھیئے سرا برتنت کہ اوْدا دگہ
گس مبیت. (۲) اوْدا آیانی دیما ایسائے

چهرگ و دَرۆشم بدل بوت. آییئے دیم
 رۆچئے ڈئولا دَرپشناک بوت و گد و
 پۆشاکی، اِسپیّت اِسپیّت بوتنت. (۳) هما
 وهدا آیانی دیمّا موسّا و اِلیاس زاهر
 بوتنت و گوّن اِیسّایا هبر کنگا لگتنت. (۴)
 پِئرسا گوّن اِیسّایا گوشت: ”او هداوند!
 مئے اِدا بئیگ سکّ شَرّ اِنت، اگن تئی رزا
 بیت همدّا سئے ساهگ و کاپار بندین، یگّ
 په تئو، یگّ په موسّا و دگرے په اِلیاسا.“
 (۵) همے وهدا که اَنگت آ هبرا ات،

دَرپشۆکین جمبریّا آیانی سرا ساهگ کرت
 و چه جمبرا تئوارے آتک و گوشتی: ”اے
 منی دۆستین بچّ اِنت، چه اِشیا من باز
 وئ و رزا آن، اِشیئے هبران گوّش
 بداریت.“ (۶) وهدے مریدان اے تئوار
 اِشکت، سکّ تُرستیش و دیمّ په چیر کپتنت.
 (۷) بله اِیسّا دیمّا آتک، دستی پر کرتنت و
 گوشتی: ”پاد آیت، مئرسپیّت!“ (۸) وهدے
 آیان چمّ پچ کرتنت و چارت، ابید چه

ايسايا دگه هچگسش نديست.

⑨ چه کوها اير کيگئے وهدا ايسايا

هُکَم کرتنت: ”تان هما وهدا که انسانئ
چکا چه مُردگان جاه نجتگ، وتی اے
ديستگينانی بارئوا هچگسا هال مدئييت.“

⑩ مريدان جُست کرت: ”شريتئ زانوگر

چيا گوشت که چه مَسِيهئ آيگا پيسر،

بايد انت اِلياس نبی بيئيت؟“ ⑪ پَسئوی
دات: ”اِلياس کئيت و سَجَّهين کاران گوم و

گيگ کنت. ⑫ بله من گوشان، اِلياس وه

آتکگ، آيان پَجَّاه نئياورت و هرچه که
آيانی دلا لوئت، گوَن آييا هما دئولش کرت.
همه دابا انسانئ چکا هم چه آيانی دستا

سگی و سؤري سگگی انت.“ ⑬ نون

مريدان زانت که آپاکشودوکين يهيايئ
بارئوا هبر کنگا انت.

جَنی بچکيئ دَرهَبکشی

(مَرکاس ۹: ۱۴-۲۹؛ لوقا ۹: ۳۷-۴۲)

۱۴) وهدے ایسا و سئین مرید

مردمانی مچیئے نزیگا آتکنت، یک مردے
ایسائے دیما آتک، کوندان کیت و گوشتی:

۱۵) ”او واجه! ترا منی بچکئے سرا بزگ
بات، آیا مرگیئے نادرہی گون انت و سک
آزاب و بزگی کنت، بازیں برے آسا کیت و
باز برا آیا. ۱۶) من تئی مریدانی کرا

آورت، بلہ آیان ذراہ کرت نکرت. ۱۷)
ایسایا گوشت: ”او بیباور و گمراہین نسل
و پدریچ! من تان کدینا گون شما بمانان؟
تان چینچک وهدا شمارا بسگان؟ چکا ادا
منی کرا بیاریت. ۱۸) ایسایا جن هگل
دات، جن در آتک و بچک هما دمانا ذراہ
بوت.

۱۹) رندا مرید هلوتا ایسائے گورا
آتکنت و چہ آیا جستش کرت: ”ما چیا آ
جن گشت نکرت؟“ ۲۰) ایسایا پسو دات:
”شمئے گمباوریئے سئوبا. شمارا راستین

گوشان، اگن شمئے باور آرزنیئے کِسا سا ہم
 بیت، شما اے کوہا گوشت کنیت کہ 'چہ
 ادا بکنز و اوڊا برئو، کوہ کنزیت. هج چیز
 په شما نبوتنی نه انت. (۲۱) بله اے ڈولین
 جن، ابید چه دوا کنگ و روچگ دارگا در
 نیاینت."

ایسائے مرکئے دومی پیشگوی

(مرکاس ۳۰:۹-۳۲؛ لوقا ۴۳:۹-۴۵)

(۲۲) وهده جلیلا یکجاه بوتنت، ایسایا
 گوڼ آیان گوشت: "انسانے چک دروهگ
 بیت و انچین مردمانی دستا دئیگ بیت
 (۲۳) که آیا گشت، بله سیمی روچا آ
 زندگ بیت و جاه جنت." چه اے هبران،
 آییئے مرید باز پریشان و دلپرکه بوتنت.

مزنین پرستگاهئے سنگ و مالیات

(۲۴) وهده ایسا و آییئے مرید
 کپرناهما رستنت، گرا مزنین

پرستشگاہئے سُنْگی و مالیاتگیر پِٿرُسئے
کِرّا آتکنت و جُسْتِش کرت: ”تئی استاد
مزین پرستشگاہئے سُنْگا ندنت؟“ (۲۵)

پَسْئوی دات: ”هئو، دنت.“ وهدے پِٿرُس
لوگا آتک، ایسایا چه آیا پیسر همے جُسْت
کرت که ”او شَمون! دنیائے بادشاہ چه کئیا
سُنْگ و مالیات گرت؟ چه وتی چُگان یا
چه دگران؟“ (۲۶) پَسْئوی تَرِینت: ”چه
دگران.“ ایسایا گوشت: ”گُرّا چُک بکشگ
بنت. (۲۷) بله په آیانی نرنجینگا،

مَزَن گورمئے تئیا با برئو و نهیگے آیا دئور
بدئے، هما ماهیگ که پیسرا نهیگا جنت،
آییئے دیا پچ کن، تئو یک چارکلداری زَرَّے
گندئے، همایا بزور، منیگ و وتی سُنْگا پُر
کن.“

مزنی چه انت؟

(مَکاس ۳۳:۹-۳۷؛ لوکا ۴۶:۹-۴۸)

۱) هما وهدا مرید ایسائے کِرّا آتکنت و

جُسْتِشِ کَرَت: ”بارِین، آسمانی بادشاہیا
 سَجَّہِیْنانی مَسْتَر و کَمَاش کئے اِنْت؟“ (۲)
 اِیْسایا کَسانِیْن چُکے تئوار کَرَت، آیانی نیاما
 اوْشْتارِیْنَت و (۳) گوْشْتی: ”شمارا
 راسْتِیْن گوْشان، اگن شما و تا بدل مکنِیْت و
 کَسانِیْن چُکّانی پئیما مبیْت، ہچبر آسمانی
 بادشاہیا پاد اِیر کَرَت نکنیْت. (۴) پمیشکا
 ہرگَس و تا اے چُکّے ڈئولا بیْکبر بکنت،
 آسمانی بادشاہیا ہما چہ سَجَّہِیْنان مَسْتَر
 بیْت. (۵) ہرگَس پہ منی ناما، گوْن
 وشواہگی اے ڈئولِیْن چُکے و تی گوْرا
 بداریت، بزان آییا منا داشتگ.

رَدِیانی سَنوْبَساز

(مَرکاس ۴۲: ۹-۴۸؛ لوکا ۱۷: ۱-۲)

(۶) ہرگَس، چہ اے کَسانِکِیْنان کہ منی
 سرا باوْر مند اِنْت یگِیا دِیْم پہ گناہا ببارت،
 پہ آییا گھتر اِنْت کہ چِنتری تاءے آییئے
 گردنا ببنَدنَت و دریائے جُہلانکیان چَگل

بدئینت. (۷) زار و واوئِلا پہ اے دنیا یا کہ
گمراہیانی سئوبِ انت. نبیت کہ مردم رد
مجنت و ئگل مئوارت، بلہ اپسؤز پہ ہما
گسا کہ ردیانی ساچوک و سئوبساز بیت.

(۸) اگن تئی دست یا یاد ترا دیم پہ
گناہا ببارت، آییَا بُر و دئور دئے، چیا کہ
گؤن دوین دست و پادان دؤزھئے دائمی
آسا کپگئے بدلا، پہ تئو شرتر ہمیش انت کہ
لنگ و مُنڈ، نمیرانین زندئے واہند ببئے. (۹)
اگن تئی چم ترا دیم پہ گناہا ببارت، آییَا
ہم در کن و دئور دئے، چیا کہ گؤن دوین
چمان دؤزھئے آسا کپگئے بدلا، پہ تئو شرتر
ہمیش انت کہ گؤن یک چمیا نمیرانین
زندئے واہند ببئے.

گارین میس

(لوکا ۱۵: ۳-۷)

(۱۰) ہزار بیت. چہ اے گسانینان یگیا
ہم کم ارزش مزانیت و ایرِ مجنیت. من

شمارا گوَشان که آسمانا اِشانی پریشتگ،
 مُدام منی آسمانی پتئے چهرگا گندنت. (۱۱)
 انسانئے چُکّ پہ گنھکار و گاریِنانی رَکینگا
 آتکگ. (۱۲) شما چے گوَشیّت؟ اگن کَسیا
 سد میّش بیّت و چه آیان یگے گار بیّت،
 گُڑا نئود و نُهیّن میّشان کوّھا یلہ ندنت و
 گاریّن میّشئے شوّھاذا نرئوت؟ (۱۳) شمارا
 راستیّن گوَشان، اگن گاریّن میّشا در
 بگیّجیت، چه آنئود و نُهیّن گار نبوتگیّنان،
 پہ اِشیا گیّشتر گل و شادهی کنت. (۱۴)
 همے پیّما، شمئے آسمانی پت چه اے
 کسانِیّنان یگیّئے گار بیّگا هم رزا نبیت.

گوّن ردکاریّن براتا

(۱۵) اگن تئی برات رَدیے بکنت، برئو و
 مان هلوتا چه آ گناھا سھیگی بکن، اگن
 تئی هبری گوّش داشت، گُڑا بزان ترا وتی
 برات رَست. (۱۶) بله اگن تئی هبری نمَنّت،
 گُڑا یگ و دو کس همراه بکن، چیا که » هر

چیزئے راستی، گۆن دو یا سئے مردمئے
 شَاهِدِیَا پَدَر کَنگ بَیت.» (۱۷) اگن آیانِ
 هَبَرِی نَمَنَت، گَرَا کَلِیسَا یا هال بدئے، بله اگن
 کَلِیسَا ئے هَبَرِی هم گَوْش نداشت، گَرَا آییَا
 ناباورانی دُئولا بزان. (۱۸) شمارا راستیَن
 گَوْشان، هرچے که شما زمینئے سرا مکن
 کَنیَت، آسمانا هم مکن کَنگ بَیت، هرچے که
 شما زمینئے سرا رئوا کَنیَت، آسمانا هم رئوا
 کَنگ بَیت. (۱۹) من شمارا اے هم گَوْشان،
 اگن زمینئے سرا چه شما دو گَس، په
 همدلی و تِپاک چیزْ بِلوئیت، هر واهگے
 که بَیت، چه منی آسمانی پتئے نِیمگا آیان
 رَسیت. (۲۰) چِیا که هر جا ه دو یا سئے
 گَس منی نامئے سرا هُور بَیت، من گۆن
 آیان گۆن بان.“

نامهربانیَن هِزمتکارئے مِسال

(لوقا ۱۷: ۳-۴)

(۲۱) هما وهدا پِترُسا چه ایسایا جُست

کرت: ”او هُداوندا! اگن منی برات گوَن من
 بدی بکنت، گڑا تان چُنْت رَندا من آييا پهل
 بکنان؟ تان هیت رندا؟“ (۲۲) ایسایا پَسُو
 دات: ”من ترا گوَشان، هیت رندا نه. هیتا،
 هیتاد رندا هساب کن و ببکشی.

(۲۳) چیا که آسمانی بادشاهی، هما
 بادشاهئے ڈئولا اِنْت که چه وتی گلامان
 هساب گرگی لوُت. (۲۴) وهده هساب
 گرگا لگت، یک مردے آییئے دیما آورتش که
 لگانی لک وامدار آت، (۲۵) بله آييا وام دات
 نکرتنت. پمیشکا هُداوندا پرمان کرت که آ
 وت گوَن جن و چُگان و دگه هرچه که آييا
 هست آت، بها کنگ و وام گرگ بنت. (۲۶)
 گلام آییئے پادان کپت و مِنت و زاری کرت
 و گوشتی: ’منا مؤه بدئے، تئیی سجّهین
 وامان دئیان.‘ (۲۷) هُداوندا گلامئے سرا
 بَزگ بوت، چه آ وامان سر گوست و آزاتی
 کرت.

٢٨) بله وهده آ گلام ڈنا در آتک، وتی

همکاریں گلامی دیست که آییئے سد
دینارئے وامدار آت، دَستی گُٹا سک دانت

و گوشتی: 'منی و امان بدئے.' ٢٩) آییئے
پادان کپت و مِنت و زاری کرت و گوشتی:
'منا مؤه بدئے، تئی سَجھین و امان دئیان.'

٣٠) بله آییَا نمَنت و تان و امانی دئیگا

جیلا بندی کرت. ٣١) اے دگه گلام چه اے

سرگوستئے گندگا باز دلرنج بوتنت و
سَجھین هال و هبرش په وتی هُدا بُندا سر

کرت. ٣٢) گُڑا هُدا بُندا آ گلام لوُت و

گوشتی: 'او رَدکاریں گلام! من و ام ترا
پمیشکا بَکشتنت که تئو گوَن من باز مِنت و

زاری کرت. ٣٣) اَنچش که منا تئی سرا

بَزگ بوتگآت، ترا هم باید وتی وامدارئے

سرا بَزگ بوتین.' ٣٤) هُدا بُند زهر گیت و آ

گلامی تان سَرجمین و امانی دئیگا بند

کناينت. ٣٥) نون اگن شما وتی براتا په دل

مبکشیت، منی آسمانی پت ہم گوں شما
ہمے ڈئولا کنت۔“

سور و سئونے بارئوا

(مَکاس ۱۰:۱-۱۲)

① وهدے ایسایا اے ہبر ہلاس

کرتنت، جَلیلے دَمگی یلہ دات و دیم پہ
یہودیہئے ہما ہند و دَمگا شت کہ اُردنئے
کئورئے دومی پھناتا انت۔ ② مردمانی
مزین رُمبے آییئے رندا گوں ات و ایسایا
اودا آیانی نادراہین مردم ذراہ کرتنت۔

③ لہتین پریسی، ایسائے چکاسگا

آییئے کرا آتک و جُسِتَش کرت: ”بارین، پہ
مردا رئوا انت کہ وتی جنئے تلاک و
سئونان بدنت، سئوب ثرے ہرچے بیت؟“

④ پَسَّوی تَرینت: ”شما نئوانتگ کہ

ہدایا جہانئے جوڑینگئے وهدا انسان
مردین و جنین اڈ کرتگ و ⑤ گوشتگی: »

پمیشکا، مرد چه وتی پت و ماتا جتا و
 گوَن وتی جَنّا هَوَر و یکجَاهَ بیت. مرد و
 جَن، یک جسم و جانَ بنت.» (۶) اے پئِیما،
 نون آ دو نه اَنت، یک جسم و جان اَنت.
 پمیشکا، آ که هُدا یا یک کرتگ اَنت، انسان
 آیّان جتا مَکنت. (۷) جُسْتِش کرت: ”گُرا
 پرچا موسّایا پرمان داتگ که مرد په وتی
 جنّے سئون دئیگا، آییا تلاک نامّه بدنت و
 بگیشینیتی؟“ (۸) ایسّایا پَسّو دات:
 ”موسّایا شمّے سِنگدلیئے سؤبا جنینانی
 سئون دئیگ رئوا کرتگ، چه بُنگیجا اے
 ڈئول نبوتگ. (۹) شمارا گوَشان: هرگس
 چه زنهکاریا ابید، په دگه سؤبیّا وتی
 جنینئے سئون و تلاکان بدنت و گوَن دگه
 جنینیا سور و سانگ بکنت، بزان زنا کنگا
 اَنت.“

(۱۰) مریدان گوشت: ”اگن مرد و جنّے
 نیاما جاوَر اے ڈئولا اَنت گُرا سور نکنگ

شرتر انت.“ (۱۱) گوشتی: ”اے تالیم
 هرگس زرت نکنت، هما کس زرت کنت که
 آیا اے واک و توان بکشگ بوتگ. (۱۲)
 لهتین سور کرت نکنت چیا که چه مائے
 لاپا اے ڈولا پیدا بوتگ، لهتین چه
 مردمانی دستا انچش بوتگ و لهتین په
 آسمانی بادشاهیا چه سور و آروسا سر
 گوزیت. اگن گسے اے هبرا سگیت، همه
 ڈولا بکنت.“

ایسا و گسانین چک

(مرکاس ۱۰: ۱۳-۱۶؛ لوکا ۱۸: ۱۵-۱۷)

(۱۳) آ وهدا گسانین چکش ایسائے کرا
 اورتنت که وتی دستا آیانی سرا پر بمشیت
 و دوا بکنت، بله مریدان نهر و هگل دانت.
 (۱۴) ایسایا گوشت: ”چکان بلیت منی کرا
 بیاینت، آیانی دیما مداریت، چیا که
 آسمانی بادشاهی انچین مردمانیگ انت.“
 (۱۵) نون ایسایا آیانی سرا دست پر مشت.

گڙا وتی راھی گیت و شت.

زردارین و رنا و نمیرائین زند

(مَکاس ۱۰: ۱۷-۳۱؛ لوکا ۱۸: ۱۸-۳۰)

۱۶) پدا یک مردے ایسائے کِرا آتک و

جُستی کرت: ”او استاد! من کجام نیکیں
کاران بکنان که نمیرائین زندئے واهند

بیان؟“ ۱۷) ایسایا گوشت: ”تئو چیا

نیکیئے بارئوا چه من جُست کنئے؟ ’نیکیں‘

تھنا یگے، آ هُدائے جند انت، اگن تئو
زندمان لوئئے، گڙا هُدائے هُکمانی سرا کار

کن.“ ۱۸) جُستی کرت: ”کجام هُکمانی

سرا؟“ ایسایا گوشت: ”هؤن مکن، زنا

مکن، دُزی مکن، دروگین شاهدی مدئے،“

۱۹) ”وتی پت و ماتا اِزْت بدئے، گوْن وتی

همساہگا وتی جندئے پیما مہر بکن.“

۲۰) ورنائین مردا گوْن ایسایا گوشت: ”اے

سجھین من کرتگ انت. دگہ کجام کار پَشت

کپتگ؟“ ۲۱) ایسایا پَسُو دات: ”اگن

لوئے تمانین انسانے بیئے، برئو وتی
 سجهین مال و هستیا بها کن و زران گریب
 و نیزگارین مردمانی سرا بهر کن، اے پیما
 ترا آسمانی گنجے رسیت. گڑا بیا و منی
 رندگیریا بکن. (۲۲) آنچش که ورنایا اے
 هبر اشکت، باز گمیگ و پریشان بوت و
 شت، چیا که آسیر و هزگارین مردے ات.

(۲۳) ایسایا گون مریدان گوشت:
 ”شمارا راستین گوشان، په هزگار و
 مالدارین مردمان آسمانی بادشاهیا پاد ایر
 کنگ سک گران انت. (۲۴) هئو، شمارا
 گوشان: سوچنئ دُمکا اُشترئ گوزگ وه
 باز گران انت، بله هدائے بادشاهیا، زردارین
 مردمئ رئوگ انگت گرانتر انت. (۲۵) اے
 هبرئ اشکنگا، مرید سک هئیران بوتنت و
 وتمان و تا گوشتیش: ”گڑا کئے رگت
 کنت؟“ (۲۶) ایسایا آیانی نیمگا چارت و
 گوشتی: ”په انسانا نبوتنی انت، بله هدائے
 دستا هر چیز بوت کنت.“

(۲۷) گڑا پٿر سا گوشت: ”ما وتی هر
 چیز یله داتگ و تئی رَندگیریا کنگا این،
 بارین مارا چے رَسیت؟“ (۲۸) ایسایا گوڻ
 آیان گوشت: ”شمارا راستین گوشان، هما
 نوکین دنیا یا وهدے انسانے چکّ وتی شان
 و شوکتے تھتے سرا نندیت، شما که منی
 همراه ایت، دوازده تھتے سرا نندیت و
 بنی اسرائیلے دوازدهین گیلهانی دادرسیا
 کنیت. (۲۹) هرگسا په منی نامئیگی لوگ،
 برات و گهار، پت و مات، چکّ یا مال و
 دگار یله داتگ انت، آیا سد سری گیشتر
 رَسیت و ابدمانین زندئے واهند بیت. (۳۰)
 بله بازینے که ائولی انت، آهری بیت و
 بازینے که آهری انت ائولی بیت.

کارنده و مَزّ

(۱) آسمانی بادشاهی، باگیئے هما
 هُدابندئے پیما انت که په وتی انگوری
 باگا، کارندهئے شوهازا ماهله در کیت. (۲)

آییا، رۆچ مَزْ یِک دینارے گیَشِیْنِت و کارِنده
 په کارا باگا رئوان دانتت. (۳) کِساس سئ
 ساھتا رَند در آتک و دیستی لهتِیْن کارنده
 بازارا بیکار اۆشتاتگ. (۴) گوشتی: 'شما
 هم برئویْت منی باگا کار کنِیت. هرچے که
 شمئے هَکْ بیت، شمارا دئیان. (۵) گَزَا آ
 شتنت. پدا نیمرۆچا و دیم په بیگاها دُنا در
 آتک و اَنچُشی کرت. (۶) رۆندئے نَزْیگا
 پدا در آتک و دیستی دگه لهتِیْن مردم
 اۆشتاتگ، چه آیان جُستی کرت: 'چیا شما
 سَجْهَیْن رۆچا بیکارا اۆشتاتگِیت؟' (۷)
 گوشتِش: 'مارا هچکسا کار نداشتگ. باگئے
 هُدا بندا گوشت: 'شما هم برئویْت و باگا کار
 کنِیت.'

(۸) رۆند بوت و هُدا بندا گوْن وتی
 کارمسترا گوشت: 'گُڈسری کارندهان بگر
 تان ائولیگیْنان، سَجْهَیْنانی مُزا بدئے. (۹)
 همایان که رۆندئے نَزْیگا کار بُنگِیج

- (۱۰) کرتگأت، هرگسا یک دینارے مَز رست. رندا همایانی باریگ آتک که پیسرا کارش بُنگیج کرتگأت، آیانی هئال ات که گیشترش رَسیت، بله آیان هم یک یک دینارے رست. (۱۱) وتی مَزش زرت و باگئے هدا بُندئے سرا نرندگا لگنت و گوشتش: (۱۲) 'چه سجّهینان و رند آتکگین کارندهان یک ساhte کار کرتگ و ما سجّهین روچا گرمی سگتگ و کار کرتگ، بله تئو مئیگ و آیانی مَز برابر کرتنت. (۱۳) باگئے هدا بُندا گوَن یگیا گوشت: 'او منی سنگت! من گوَن تئو ناھکی نکرتگ. تئو وت گوَن من روچے یک دیناریا نمَتگ؟ (۱۴) پمیشکا همینچک که تئی هک انت بزور و برئو. اے منی تب انت که هرچے ترا دئیان، همینچک چه تئو رند آتکگین کارندهان هم بدئیان. (۱۵) زانا، من وتی زَرانی مستر وت نه آن، هر ڈئولا که لوٹان گوَن وتی زَران هما ڈئول بکنان؟ یا که

تئی چمّ منی دسپچیا دیست نکنت؟ (۱۶)
 اے ڈئولا، آ کہ ائولی أنت، آہری بنت و ہما
 کہ آہری أنت، ائولی بنت۔“

ایسائے مرکئے سئیمی پیشگوئی

(مرکاس ۱۰: ۳۲-۳۴؛ لوقا ۱۸: ۳۱-۳۴)

(۱۷) اورشلمئے رئوگئے وهدا، راہا،
 ایسایا دوازدهین مرید یک کرے برتنت و
 گوشتی: (۱۸) ”نون ما اورشلیما رئوگا این،
 اوّدا انسانئے چگا گرنت و مزین دینی
 پیشوا و شریئتے زانوگرانی دستا دئینت۔
 آییئے مرکئے ہکما بُرنت و (۱۹) درکئومین
 مردمانی دستا دئینتی۔ درکئومین مردم
 آییئے سرا ریشکند و مسکرا کنت، گون
 ہئیزران مان بندنت و سلیبئے سرا
 درنجنتی۔ بلہ سئیمی روچا، آ پدا زندگ
 بیت و جاہ جنت۔“

ناراهین واہگ

(مرکاس ۱۰: ۳۵-۴۵)

۲۰) ھمے وھدا زبديئے چُکّانی مات،

وتی چُکّانی ھمراھیا ایسّائے کِرا آتک،
آییئے پادان کپت و لوٹتی کہ پہ مِنتگیری
چیژے بگوْشیت. ۲۱) ایسّایا چہ آیا

جُست کرت: ”بگوْش، چے لوٹئے؟“
گوْشتی: ”وھدے تئی بادشاھی کئیت، لَبز
کن کہ منی دوین چُکان گوْن و ت
ندارینئے، یگیا وتی راستین و دومیا چپین
نیمگا. ۲۲) ایسّایا پَسُو دات: ”شما

نزانیت چے لوٹگا ایت. بارین، آجاما کہ من
نوْشان شما نوْشت کئیت؟“ گوْشتش: ”جی
ھو، ما وارتی کنین. ۲۳) ایسّایا گوْشت:

”شمارا منی جام نوْشگی انت، بلہ اے منی
دستا نہ انت کہ کئے منی راستین و کئے
چپین نیمگا بندیت. اے جاگہ ھمایانینگ
انت کہ منی پتا پہ آیان گیشینتگ انت.“

۲۴) وھدے آدگہ دھین مریدان اے ھبر

اشکت، دوین براتانی سرا زھر گیتنت. ۲۵)

گڙا ايسايا سڄھين مريد لوڻتنت و
گوشي: ”شما زانيت که درکئوماني هاکم
مردماني سرا هاکمي کنت و کئوماني
مستر وتي چيردستين مردماني سرا وتي
اھتیارا کار بندنت. (۲۶) بله شما چش
مکنيٽ. چه شما هرگس که مزنئ لوڻيت
بايد انت سڄھيناني هزمتکار بيت و (۲۷)
چه شما هرگس که مستري لوڻيت، شمئ
گستر و دزبوج بيت. (۲۸) همے ڏولا،
انسائے چک نئياتگ که مردم آيئے هزمتا
بکننت، آتگ که مردماني هزمتا بکنت و
گون وتي ساهئے دئيگا، بازينيا برگينيت.“

دو کورئے ذرهبکشي

(مرکاس ۱۰: ۴۶-۵۲؛ لوقا ۱۸: ۳۵-۴۳)

(۲۹) وهدے چه آريھائے شھرا در آيگا
آنت، بازين مردمے ايسائے رندا گون ات.
(۳۰) آياني راھئے سرا نشتگين دو کورا
اشکت که ايسا چه اودا گوزگا انت،

کوگارش کرت و گوشتِش: ”او هداوند، او داوود بادشاهئے چک! ترا مئے سرا بزرگ بات.“ (۳۱) مردمان آهگل داتنت و

گوشتِش: ”بیتئوار بیت،“ بله آیان گیشتر کوگار کرت: ”او هداوند، او داوود

بادشاهئے چک! ترا مئے سرا بزرگ بات.“ (۳۲) ایسا اوشتات و جستى کرت: ”شما چه

من چه لوئیت؟ په شما چه بکنان؟“ (۳۳) آیان یسئو دات: ”او هداوند! مئے چمان رژنا کن.“ (۳۴) ایسایا آیانی سرا بزرگ بوت،

دستی چمان پر مُشتنت و هما دمانا بینا بوتنت و ایسائے رندا گوئن کپت و شتنت.

په ایسائے وشتاکا

(مَرکاس ۱۱: ۱۱-۱۱؛ لوقا ۲۸: ۱۹-۳۸؛ یوهنا ۱۲: ۱۲-۱۵)

(۱) وهده اورشليمئے نزيگا آتکنت و زئيتونئے کوھئے دامنا بیت پاجیئے میټگا

رستنت، ایسایا دو مرید رئوان دات و (۲) گوشتنتی: ”دیمی میټگا برئویت، انچش

که اوڏا رَسِيَت هَرے گِنْدِيَت که بستگ و
 گَرگي هم گُون اِنْت، اَيان بَوَجِيَت و پِه من
 بيارِيَت. (۳) اگن گَسِيَا گُون شما چيزَے
 گوشت، بگوشتِيَت: ’واجها پَکار اِنْت و رندا
 راهش دنت.‘ (۴) پميشکا اے ڏئولا بوت
 تان هما چيزَ که نبيئے زبانا پيشگوِي کنگ
 بوتگ، راست و پَدَر بيت:

(۵) » ”گُون سَهِيونئے جنگا بگوشتِيَت:“

» تئِي بادشاه تئِي گُورا
 بيکبر پيداڪ اِنْت و«

» هَرِيَا، بزان گَرگِيَا سوار
 اِنْت.‘«

(۶) گُرا مرید شتنت و هما پئِما که

(۷) ايسَايا گوشتگَات، هما ڏئولا کرتش.
 اَيان هر و گُرگ آورتنت، وتي شال و
 چادرش هراني پُشتا اير کرتنت و ايسَا

سوار بوت. (۸) بازیئیا وتی شال و چادر
 راہئے سرا چیڑگیجان کرتنت، دگہ بازیئ
 مردمیا درچکانی ٹال و تاک بُرت و راہئے
 سرا ایڑ کرت. (۹) ایسائے پیش رُمب و
 پدرُمبیین مردم، کوکار کنانا گوَشگا اتنت:

”ہوشیانا، او داوود بادشاہئے چکّا!

مبارک بات ہما کہ پہ
 ہداوندئے ناما کئیت،

ہوشیانا، بُرزین ارشا۔“

(۱۰) وهدے ایسا اورشلیما رست گڑا
 شور و ولولہے مچّت. شہرئے مردم جُستا
 اتنت کہ ”اے کئے انت؟“ (۱۱) مچّیئے
 مردمان پَسّو دات: ”اے ہما نبی انت، ایسا
 کہ جلیئے شہر ناسِرہئے نندو کے۔“

چہ مزین پرستشگاھا سئوداگرانی در کنگ

(مَرکاس ۱۱: ۱۵-۱۸؛ لوکا ۱۹: ۴۵-۴۸)

۱۲) ایسا مزنين پرستشگاهئے پيشگاه
 شت و اودا سئوداگر و گراکانی گلینگ و در
 کنگا گلایش بوت. زر بدل کنوکين سَراپانی
 ئیبلۍ چپی کرتنت و کیوت بها کنوکانی
 کُرسی و تہتگی دئور دانتت. ۱۳) گوشتی:
 ”ہدائے کتابا نیسگ بوتگ: « منی لوگ،
 دوا و پرستشئے جاگہ بیت،» بلہ شما
 دُربازارے کنیتی.“

۱۴) مزنين پرستشگاهئے پيشگاه،
 بازین کور و لنگ ایسائے کرا آتکنت و آییہ
 ذراہ کرتنت. ۱۵) وھدے مزنين دینی
 پیشوا و شَریتئے زانوگران ایسائے مؤجزہ
 و اچگایی دیستنت و اے ہم دیستش کہ
 پرستشگاھا گسانین چکّ پہ کوگار ”
 ہوشیانا، او داوود بادشاہئے چکّ“ گوشگا
 انت، باز نئوش بوتنت و ۱۶) چہ ایسایا
 جستش کرت: ”اشکنگا ائے اے چکّ چے
 گوشگا انت؟“ گوشتی: ”هئو! اشکنگا آن.
 شما ہچبر نئوانتگ کہ:

» تئو وتی ستا و سنا چک و
شیرمچین نُنکانی دپا هم داتگ»

» که ترا ستا بکننت؟«

۱۷ گڑا ایسایا آیلہ کرتنت و چه شہرا
ڈن در آتک و بیئت انیائے میٹگا وتی شی
رؤچ کرت.

انجیرئے درچکئے ہُشک بیگ

(مَرکاس ۱۱: ۱۲-۱۴، ۲۰-۲۴)

۱۸ وهدے ایسا سباہا ماہلہ پر ترگ و

شہرئے نیمگا رئوگا ات، شدیگ بوت. ۱۹
راہئے سرا انجیرئے درچکے دیستی، آیئے
نیمگا شت بلہ آبیڈ چه تاکا دگہ ہچی
ندیست. گڑا گوشتی: ”دگہ برے، ہچبر بور
و بر مکناتئے“ و ہما دمانا درچک گیمرت و
ہُشک بوت. ۲۰ اشیئے گندگا مرید ہئیران
بوتنت. جُستش کرت: ”چون بوت کہ یک

اَنَاگت درچک گیمرت؟“ (۲۱) ایسایا یَسَّو
 دات: ”شمارا راستین گۆشان، اگن شمارا
 باور انت و دلا شک نیاریت، گڑا هما ڈئولا
 کہ من گۆن انجیرئے درچکا کرتگ، شما ہم
 انچش و انگت گیشتر کرت کنیت. اگن شما
 اے کوہا بگوشیت کہ ’وتا چہ ادا چست
 کن و دریائے تھا دئور بدئے،‘ گڑا ہمے ڈئولا
 بیت. (۲۲) اگن شما باور کنیت، هرچے کہ
 وتی ذوایانی تھا لوٹیت، شمارا دئیگ
 بیت.“

ایسائے اِہتیار

(مَرکاس ۱۱: ۲۷-۳۳؛ لوکا ۱: ۲۰-۸)

(۲۳) هما وهدا کہ ایسا مزین
 پرستشگاہئے پیشگاہا شت و تالیم دئیگا
 لگت، مزین دینی پیشوا و کئومئے کماش
 آییئے کِرا آتکنت و جُسْتِش کرت: ”تئو گۆن
 کجام هک و اِہتیارا اے کاران کنئے؟ کئیا
 ترا اے کارانی کنگئے اِہتیار داتگ؟“ (۲۴)

ايسايا پَسُو دات و گوشتي: ”منا هم چه
شما جُسْتے هست، اگن مني جُسْتے پَسُو
بدئئت، گڙا شمارا گوشان که گُون کجام
هَک و اِھتیارا اے کارانَ کنان. (۲۵) شَمئے

هئِیالا، يَھيايا چه کجا پاکشودی دئيگئے
اِھتیار رَسْتگَات، چه آسمانا يا چه انسانے
نِیمگا؟“ آيان وت مان وتا شئور و سَلاه کرت
و گوشتِش: ”اگن بگوشين چه آسمانا ات،
گڙا مارا گوشيت: ’په چه آيئے سرا ايمانو
نئِياورت؟‘ (۲۶) اگن بگوشين که چه

انسانے نِیمگا بوتگ، گڙا مارا چه مردمان
تُرْسيت چيا که سَجَّهين مردمان مَنَّتگ که
يَھيا نبیے. (۲۷) پميشکا پَسُو ش دات: ”ما
نزانين.“ ايسايا گوشت: ”گڙا من هم شمارا
نگوشان که گُون کجام هَک و اِھتیارا اے
کارانَ کنان.“

دو چُکَّے مِسال

(۲۸) ”نون شما چه گوشتِيت؟ يک مردے
هست ات، آيئے دو بَجَّ اتنت. وتي مسترين

بَچَّئِ کِرا شت و گوشتی: 'او منی چک!
 مروچی برئو انگوری باگا کار کن. (۲۹) آییَا
 پَسَّو دات: 'مَنَ نرئوان،' بله رَندا پشؤمان
 بوت و شت. (۳۰) گَرا دومی بَچَّئِ کِرا شت
 و همے ڈئولا گوشتی. بَچَا پَسَّو دات: 'جی
 هئو، منی واجه! مَنَ رئوان،' بله نشت. (۳۱)
 چه اے دوینان کجام بَچَا وتی پتئے هبر
 زرت؟" آیان پَسَّو دات: "ائولیگا." ایسایا
 گوَن آیان گوشت: "باور کنیت، سُنْگی و
 مالیاتگیر و بدکارین جنین چه شما پیسر
 هدائے بادشاهیا رئونت. (۳۲) چیا که یهیا
 پهریزکاریئے راه و رستھا شمئے کِرا آتک،
 بله شما آییئے سرا ایمان نئیاورت. سُنْگی و
 بدکارین جنینان آییئے سرا ایمان آورت و
 شما اے چیز گوَن وتی چمان دیست، بله
 انگت شما تئوبه نکرت و آییئے سرا ایمان
 نئیاورت.

گندگین باگیانانی مسال

(مَرکاس ۱: ۱۲-۱۲؛ لوکا ۹: ۲۰-۱۹)

دِگه يکِ مِسالے گۆش داريت: (۳۳)

زمينداريا انگوري باگے اڈ کرت و آبيئے
چپ و چاگردا پل و پَسيلي بست، په
انگوراني شيرگئے گرگا، گل و کُمبے جوڑي
کرت و په نِگهيانيا يک بُرجے هم بستي.
رندا باگي په کُندهکاري و زمان لهتين

باگپانئے دستا دات و وت سپريّا شت. (۳۴)

وهده انگورئے مؤسم بوت، په وتي بهرئے
گرگا، هزمتکاري زمان زورپن باگپاناني کړا
راه دانت. (۳۵) باگپانان آبيئے هزمتکار

گپنت، يگے لٹ و کُش کرت، دومي هم
جت و کُشت و سئيمي اش سنگسار کرت.

رندا چه پيسريگينان گيشتر (۳۶)

هزمتکاري راه دات، بله باگپانان گوّن آيان
هم همه ڈئولا کرت. (۳۷) گُډسرا، وتي

چُکي راه دات، هيالي کرت بلکين آبيئے
روا بدارنت. (۳۸) بله وهده باگپانان آبيئے

چُک دِست، وت مان و تا گوشتش: 'باگئے
ميراس دار همش انت، بيائت بکشينی تان

اِشيئے مِلک و میراسئے ھُدا بَند و ت بیئِن.
گڑا گیت و چہ باگا ڈن بَر ت و کُشتش. (۳۹)

نون و ھدے انگورئے باگئے ھُدا بَند (۴۰)

کئیت، گؤن اے باگیانان چے کنت؟“ (۴۱)
آیان پَسُو دات: ”آ، اے بَد کَر دِیَن باگیانان
گار و بیگواہ کنت و باگا دگہ باگیانانی
دستا دنت کہ آییئے بھرا پہ و ھَد دئینت.“
ایسایا چہ آیان جُست کرت: ”شما
ھُدا ئے پاکین کتابان نئوانتگ:

» آ سِنگ کہ بان بَندِیَن اُستایان «
پَسُند نکرت و نَزرت»

» ھما سِنگ، بُنْھشت « » بوت. «

» اے ھُدا وندئے کار اِن ت و «

» مئے چَمّان اَجَب اِن ت. «

”پمیشکا گؤن شما گَوْشان کہ (۴۳)

ھُدا ئے بادشاہی، چہ شما پَچ گرگ و یک

کئومیا دئیگ بیت که آییئے بر و سَمرا
کاریت. (۴۴) کَسے که هَمے سِنگئے سرا
کپیت، ئُکَر ئُکَر بیت و کَسے که سِنگ آییئے
سرا کپیت، هورث بیت.

(۴۵) وهده مزنیَن دینی پیئشوا و
پَریسیان ایسائے مِسال اِشکتنت، سرپد
بوتنت که آ، همایانی بارئوا هبر کنگا ات.
(۴۶) لوئتش ایسایا دزگیر بکننت، بله چه
مردمان ثرستش، چیا که مردمانی چما
ایسا پیئگمبرے ات.

بادشاهئے چُکئے آروُس

(لوکا ۱۴: ۱۵-۲۴)

(۱) ایسایا پدا گوَن مردمان په مِسال و
دَرور هبر کرت و گوشت: (۲) ”آسمانی
بادشاهی، هما بادشاهئے پیئما انت که په
وتی چُکئے آروسا مهمانیے کرتی. (۳)
گلامی لوئتگین مهمانانی رندا راه دانت،

بله آياني دلا نلوٽت بيانيت. (۴) گڙا آيا
 دگه لهٽين گلام راه دات و هُکمی کرت که
 گوَن هما لوٽتگين مردمان بگوشت: 'شامن
 تئيار کرتگ، کاييگر و پابندي گوَسک هِلار
 کنگ بوتگانَت و هر چيز تئيار اِنَت، بيايت
 آروُسے مهمانيا گوَن بييت. (۵) بله
 پرواهش نکرت و هرگس وتي کارے نيَمگا
 شت، يگے دگاراني نيَمگا و يگے ديم په
 وتي سئوداگريا. (۶) آدگران آيے گلام
 گپت و سُبک و بے اِزت کرت و کُشتنت. (۷)
 بادشاه سک زهر گپت و په هوَنيگاني جنگ
 و آياني شهرے سوچگا سپاهيگی راه
 دانت. (۸) گڙا گوَن وتي گلامان گوشتي:
 'آروُسے مهماني تئيار اِنَت، بله هما که
 لوٽگ بوتگانَت، آيگے لاهک نه اتنت. (۹)
 پميشکا برئويت چارراهاني سرا هرگسا که
 گنديت، آيان مني مهمانيا بياريت. (۱۰)
 بادشاهے گلام شتنت و شر و گندگ،
 هرگسش که ديست، سَجّهينش يکجاه کرت

و آورتنت و آرؤسئے تالار چہ مہمانا پُر
بوت.

(۱۱) نون وهدے بادشاہ مہمانانی چارگا
آتک، یک آنچین مردے دیستی کہ سوری
گدی گورا نہ ات. (۱۲) بادشاہا چہ آییا
جُست کرت: ’ہمبل! بے سوری پؤشاکا، تئو
چؤن توکا پترتگئے؟‘ بلہ آییا ہچ پَسئو
دات نکرت. (۱۳) گڑا بادشاہا گؤن وتی
ہزمتکاران گوشت: ’اشیئے دست و پادان
بندیّت و دُنا تہاریا دئور بدئییت.‘ اوّدا
گریونّت و دنتان پہ دنتان درُشت. (۱۴)
چیا کہ لوٹتگین باز انت، بلہ گچین کرتگین
کمّ.

مالیاتئے بارئوا

(مَکاس ۱۲: ۱۳-۱۷؛ لوکا ۲۰: ۲۰-۲۶)

(۱۵) ہمے وهدا پَریسی شتنت و آنچین
پندل و رپکے کرتش کہ ایسایا چؤن چہ

آيئے جندئے هبران مان بگيشيننت و داما
 دئور بدئيننت. (۱۶) نون لهتين شاگردش
 گون هيروديانى همراهيا آيئے كرا رئوان
 دات تان بگوشنت: ”او استاد! ما زانين كه
 تئو تچك و راستين مردمے ائے و هداے
 راها په راستيا سوچ دئيے و هچكسيئے
 نيما نگرئے، چيا كه سجهينان په يك چميا
 چارئے. (۱۷) مارا بگوش، تئي هئالا
 رومئے بادشاه كيئسرا سَنگ و ماليات دئيگ
 رئوا انت يا نه؟“ (۱۸) ايسايا آيانى گندگين
 پگر زانت و گوشتى: ”او دويؤستين
 شتلكاران! چيا منا چكاسگا ايت؟“ (۱۹) چه
 هما زران كه په مالياتا دئينت، يگے منا
 پيش بداريت. ”آيان يك دينارے پيش
 كرت. (۲۰) ايسايا چه آيان جست كرت:
 ”اشيئے سرا كيى نام و نكش پر انت؟“
 (۲۱) گوشتش: ”كيئسرئے.“ نون ايسايا
 درائنت: ”گزا كيئسريگا كيئسرا بدئييت و
 هدايگا هدايا بدئييت.“ (۲۲) اے هبرانى

اِشْكَنگا آ هئیران بوتنت و ایسایش اِشت و
شتنت.

آهرت و سانگ و سور

(مَرکاس ۱۲: ۱۸-۲۷؛ لوکا ۲۰: ۲۷-۴۰)

۲۳ رندا، لهتین سدوکی که آهرتے

نمئوک انت، ایسائے کِرا آتک و جُسِتِش

کرت: ۲۴ ”او استاد! موسایا گوشتگ: «

’اگن گسے بے پُشپدا بمریت، باید انت آییے

برات گوَن آییے جنوزاما سور بکنت، تان

په وتی براتا رند و راهے بلیت. ۲۵ مئے

نیمگا هیت برات هستات. ائولی براتا

سور کرت، بے چُگا مُرت و وتی جنی په آ

دگه براتا اِشت. ۲۶ پدا گوَن دومی و

سئیمی تان هپتمیا آنچش بوت. ۲۷

گڈسرا، آ جنین هم مُرت. ۲۸ نون تئو

بگوش، آهرتے روچا اے جنین چه هپتین

براتان کجام براتیگ بیت؟ چیا که

سجھین براتان باریگ باریگا گوَن آیا سور

کرتگات۔“

ایسایا پَسَّو دات: ”شما رَد وارتگ،

۲۹

چیا کہ نہ چہ پاکین کتابان چیزے سَرکِچ
وریٹ و نہ ہُدائے واک و زؤرا سرید بیت۔

آہرتا، نہ گسے سور کنت و نہ سور

۳۰

دئیگ بیت، آسمانی پریشتگانی ڈئولا بنت۔

مُردگانی پدا زندگ بیگ و جاہ جنگے

۳۱

بارئوا، زانا شما ہما ہبر نئوانتگ کہ ہدایا

شمارا گوشتگات: ”من آن، ابراہیمئے

۳۲

ہدا، اِساکئے ہدا و آکوبئے ہدا؟ بزآن آ،

مُردگانی ہدا نہ انت، زندگینانی ہدا انت۔“

مردم چہ ایسائے اے ہبرانی اِشکنگا

۳۳

ہئیران و ہبگہ بوتنت۔

مسترین حکم

(مَرکاس ۲۸: ۱۲-۳۴؛ لوکا ۲۵: ۱۰-۲۸)

وہدے پریسی سہیگ بوتنت کہ

۳۴

ایسایا چؤن گوئن وتی پَسَّو سَدوکیانی

دپ بستگ، گڑا هۆر بوت و آتکنت. (۳۵) چه
 آيان يگيا، که شريتئے کازيے ات، په ايسائے
 چکاسگا چه آيا جُست کرت: (۳۶) ”او
 استاد! شريتئے مستريں هُکم کجام انت؟“
 (۳۷) ايسايا پَسئو دات:

”وتی هُداوندیڻ هُدايا په دل، گۆن
 سَجْهِيڻ جان و ساه و گۆن سَجْهِيڻ يهم و
 پِگرا دؤست بدار.“ (۳۸) چه سَجْهِيڻان
 مستريں و ائولى هُکم هميش انت. (۳۹)
 دومى هُکم هم، هميشئے دئولا انت: ”گۆن
 وتی همساهگا وتی جندئے پئِما مهر بکن.“
 (۴۰) همے دويڻ هُکم، موسائے شريت و
 سَجْهِيڻ نبیانی پرمانانی بُنياد انت.“

ايسا کئیی چک انت؟

(مَركاس ۱۲: ۳۵-۳۷؛ لوكا ۲۰: ۴۱-۴۴)

(۴۱) همے وهدا که پَريسي يکجاه مچّ

” (۴۲) اَتنت، ايساِيا چه آيان جُست كرت: ”
 مَسِيهئے بارئوا شما چے گَوْشِيَت؟ آ كئِي
 چُكَّ اِنْت؟“ آيان پَسَّو دات: ” داوود
 بادشاهئے چُكَّ اِنْت.“ (۴۳) نون گَوْشَتِي:
 ”گَرَّا چِيَّا داوود چه پاكيِن روھئے شُبِيِن و
 اِلھاما، آيا و تي هُداوند زانت، وھدے
 گَوْشِيَت:

» (۴۴) هُداوندا گُون مني هُداوندا«
 گَوْشَت:»

» مني راستِيِن نِيَمگا بنند«

» تان هما وھدا كه تئِي
 دژمنان تئِي پاداني چِيْرا
 دئور بدئيان.»

(۴۵) نون اگن داوود، مَسِيها و تي
 هُداوند گَوْشِيَت، گَرَّا مَسِيه چُون آيئے
 چُكَّ بوَت كنت؟“ (۴۶) هچگسا آيئے

هبرانی پَسَّو دات نکرت و چه آ رۆچا و
رند، گَسِّیا هم چه آییَا جُسْت کنگئے دل و
جُریت نیست آت.

ایسا، پَرِیسی و شَرِیتئے زانوگران پاشک کنت

(مَرکاس ۱۲: ۳۸-۴۰؛ لوکا ۱۱: ۳۷-۵۲؛ ۲۰: ۴۵-۴۷)

① آ وهدا ایسایا گۆن مُجَّیئے مردمان

و وتی مریدان هبر کرت و گوشت: ② ”

شَرِیتئے زانوگر و پَرِیسی، موسائے جاها

نِشتگانَت. ③ پمیشکا هرچه که شمارا

تالیم دئینت، آیانی هبران بَمَیّیت و آ

هبرانی رَندگیریا بکنیّت، بله آیانی دُئولا

مبیّت، پرچا که هرچه آ تالیم دئینت، وت آ

دُئولا نکنت. ④ آنچین گرانین بارَ بندنت

و مردمانی کوپگا لَدُنت که چست کنگ

نبت، بله وت په آیانی چست کنگا لَنکک و

مؤردانگے هم نَسْرِیننت. ⑤ آ هرچه که

کننت، په مردمانی پیش دارگا کننت و بَسّ.

وتی تاییتان مزنَ کننت و کباهئے لمبان

۶. ڊراجگش. مهمانيان، ائولي ردئ
 نندگش دوست انت و گنيسهاني شرترين
 ۷. جاھان گچين کنت. بازاراني تر و
 گردئ وھدا لوئنٽ کہ مردم آيان وشاتک و
 ۸. درھبات بگوشنت و 'ربي' تئوار بکننت.
 بله مئليٽ مردم شمارا 'استاد' بگوشنت،
 چيا کہ شمارا تھنا يک استادے هست و
 ۹. سجھين يکدوميئے برات ايت. شما اے
 دنيايا هچگسا 'پت' تئوار مکنيت چيا کہ
 شمارا يک پتے هست، هما کہ آسمانا انت.
 ۱۰. شمارا هچگس 'تاليم دئوک'
 مگوشيت، چيا کہ شمارا يک تاليم دئوکے
 هست و آ مسيه انت. ۱۱. آ کہ شمئے نياما
 چه سجھينان مستر انت، هما آ دگراني
 ۱۲. هزمتکار بيت. چيا کہ هرگس و تا
 مزن زانت و ليکيت، گمشرپ بيت و هرگس
 و تا جھل و ايردست مئيت، وشنام و
 شريدار بيت.

١٣) بله بژن و آپسۆز په شما، او

شَرِيتَئە زانوگران و پَريسيان! او
دوپۆستين شَتلکاران! شما مردمانی ديما
آسمانی بادشاهیئە دروازگا بند کنيّت، نه
وت پُتریت و نه دگران کليّت. ١٤) بله بژن

و آپسۆز په شما، او شَرِيتَئە زانوگران و
پَريسيان! او دوپۆستين شَتلکاران! شما
جنۆزامانی لوگان گوڼ مالواریا بريّت و په
پيش دارگا، وتی دوا و سنایان دُراجکش
کنيّت، شمارا سَکترين سِزا و پدمز رَسیت.

١٥) بژن و آپسۆز په شما، او شَرِيتَئە

زانوگران و پَريسيان! او دوپۆستين
شَتلکاران! شما په يک مردمیئە يهودی
کَنگا، هَشکی و دریايان سات و سپر کنيّت،
بله وهدے گسے شمئە همباور بیت، گزا آييا
چه وتی جندا دو سری بدتر و دۆزهئە
چک کنيّت.

١٦) او کوړين رهشونان! بژن و آپسۆز
په شما که مردمان سوچ دييّت: 'اگن گسے

مزنين پرستشگاهئے سئوگندا بوارت پرواه
نيست، بله اگن يگے پرستشگاهئے تلاه و
تنگواني سئوگندا بوارت، گڑا بايد انت
وتي سئوگندا پوره بکنت. (۱۷) او

گمزانتيں کوران! کجام چيزئے درجت
برزتر انت، تنگئو و تلاهاني يا
پرستشگاهئے؟ تلاه و تنگئو، پميشکا پاک و
پلگار انت که پرستشگاهها اير انت. (۱۸)

شما چش هم گوشت که 'اگن گسے
گربانجاهئے سئوگندا بوارت هچ پرواه
نيست، بله اگن گسے گربانجاهئے گربانيگئے
سئوگندا بوارت، گڑا بايد انت وتي
سئوگندا پوره بکنت. (۱۹) او کورين

مردمان! کجام چيزئے درجت برزتر انت،
گربانيگئے يا گربانجاهئے؟ گربانيگ پميشکا
پاک و پلگار زانگ بيت که گربانجاها
گربانيگ کنگ بيت. (۲۰) پميشکا گسے که

گربانجاهئے سئوگندا وارت، بزان گربانجاه
و گربانيگ کرتگين سجھين چيزاني
سئوگندا وارت. (۲۱) هرگس که مزنين

پرستشگاهئے سئوگندا وارت، بزان
 پرستشگاه و آییئے جَہمندئے سئوگندا
 وارت. (۲۲) هرگس که آسمانئے سئوگندا
 وارت، هُدائے تَہت و آ تَہت نندوؤکئے
 سئوگندا وارت.

(۲۳) بژن و آپسوز پہ شما، او شَریتئے
 زانوگران و پَریسیان! او دوپوؤستین
 شَتلکاران! شما پورچیئنک، گواتگ و زیرگئے
 دَہیکا کَشیت و هُدائے ناما دئییت بله چه
 شَریتئے دگه مسترین هُکمان بزان دادرسی
 و انساپ، رَهمدلی و وپاداریا بیهئیاال و
 بیثرانگ بوتگیت. ذریگتا، شما اے کار
 بکرتیننت و آ هم یله مداتیننت. (۲۴) او
 کورین رَهِشونان! شما پَشگا کَمکا گیچیت و
 دَر کنیت، بله اُسترا ایَر بریت. (۲۵) بژن و
 آپسوز پہ شما، او شَریتئے زانوگران و
 پَریسیان! او دوپوؤستین شَتلکاران! شما
 وتی پیاله و دَریانی دئی نیمگا ساپ و سَلَه
 کنیت بله آیانی تل و توک سل انت. شمئے

دل و درون هم چه لالچ و تماہ و بیپہریزیا
پُر و سِلّ انت. (۲۶) او کورین پریسی!
پیسرا وتی پیالہئے توکا سپا کن، دئی نیمگا
آوت پاک و سلّہ بیت.

(۲۷) بژن و آپسوز پہ شما، او شریئتے
زانوگران و پریسیان! او دوپوستین
شتلکاران! شما اسپیتین گچ جتگین کبرانی
پیما ایت کہ سرزاهرا ڈولدار انت، بلہ
توکا، چہ مُردگانی ہڈ و ہر پیمین گند و
گسڑا پُر انت. (۲۸) ہمے ڈولا شما ہم
سرزاهرا مردمانی چما تچک و پهریزکاری
مردم ایت بلہ شمے دل چہ شتلکاری و
ناشریا سرریچ انت.

(۲۹) بژن و آپسوز پہ شما، او شریئتے
زانوگران و پریسیان! او دوپوستین
شتلکاران! شما نبیانی کبرانی سرا گمبڈ و
ادیرہ بندیت و پهریزکاری کبران
سمبہینیت و ڈولدار کنیت. (۳۰) چش ہم

گَوْشِیتْ که 'اگن ما وتی پت و پیرکانی
 وهد و باریگا بوتینین، گڑا پیگمبرانی
 کُشت و کُشا گُون آیان همراه نبوتگ آتین.'
 (۳۱) اے ڈئولا وتی بارئوا شاهدی دئییت و
 مَنّیت همایانی نسل و اوّبادگ ایت که
 پیگمبرش کُشتگ آنت. (۳۲) بله هما کار که
 شمئے پت و پیرکان بُنگیج کرتگ، شما آیان
 سَرجم بکنیت. (۳۳) او ماران، او
 سیّه مارزادگان! شما چُون چه دۆزهئے
 سِزایا رَگت کَنیت؟

(۳۴) من، پیگمبر و زانتکار و شَریتئے
 زانوگر شمئے کَرّا راه دئیان، شما چه آیان
 لهتینا کُشیت و سَلیب کُشیت، دگه لهتینا
 وتی کنیسَهان هئیزران جنیت و شهر په
 شهر تاجینیت. (۳۵) گڑا چه هابیلا بگر تان
 بَرکیائے چک زَگریایا، که شما مزنین
 پرستشگاه و گُربانجاھئے نیاما کُشت، اے
 سَجّهین پهریزکارانی هُون که جهانا ریچگ

بوتگ، شمئے گردنا بیت۔ (۳۶) شمارا
 راستین گۆشان، اے سَجَّهینانی کۆشئے
 سِزا همے زمانگئے مردمانِ رسیت۔

یہ اورشلیما ایسائے گم و اندوہ

(لوکا ۱۳: ۳۴-۳۵)

(۳۷) اورشَلیم، او اورشَلیم! تئو
 پیئگمبرانِ کُشئے و هُدائے راہ داتگینان
 سِنگسار کئے۔ باز رندا من لوٹتگ تئی
 چُکان وتی کِرا مِچ و یکجاہ بکنان، اَنچُش
 کہ نکینکین مُرگے چورگ و چیپُکان وتی
 بال و بانزُلانی چیرا مِچ کنت، بلہ شما
 نلوٹت۔ (۳۸) نون شمئے لوگ وئیران، شمئے

وتی دستا یلہ دئیگ بیت۔ (۳۹) شمارا
 گۆشان، دگہ برے منا نِگندیت تان آ وهدا
 کہ وتی زبانا بگۆشیت: 'مبارک بات هما کہ
 یہ هُداوندئے ناما کئیت۔'

مزنین پرستشگاہئے وئیرانی

(مَرکاس ۱۳: ۱-۲؛ لوکا ۲۱: ۵-۶)

۱) ایسا چہ مزین پرستشگاھا در آیگا
 ات کہ مرید آتکنت تان آییئے دلگوش و
 چمشانکا پہ پرستشگاھئے جاگہ و ماڑیانی
 ندارگا بتریننت. ۲) ایسایا گون آیان
 گوشت: ”اے سجھینان گندگا ایت؟ شمارا
 راستین گوشان، یک سنگے ہم دومی
 سنگے سرا نمائیت، سجھینان پرؤشت و
 کروجنت.“

گڈی زمانگئے نشانی

(مرکاس ۱۳: ۳-۱۳؛ لوقا ۷: ۲۱-۱۹)

۳) ہما وھدا کہ ایسا زئیتونئے کوھئے
 سرا نشتگات، آییئے مرید پہ هلوت و
 اھوتے آتکنت و جستش کرت: ”بگوش
 بارین، اے پرشت و پرؤش کدین بیت و
 تئی بادشاھیئے آیگ و دنیائے ہلاسیئے
 نشانی، چے انت؟“ ۴) ایسایا پسئو
 دانت: ”ھزار بیت گسے شمارا گمراہ
 مکنت. ۵) چیا کہ بازیئے منی ناما کئیت

و گوشت: 'من هما مسیه آن' و بازیڻیا
 ۶ گمراه کنت. جنگانی کوکارا اِشکنیت و
 آیانی هال و هبر شمئے گویشان کپیت بله
 مثرسیّت و پریشان مبیّت. اَلَم اے ڈئولا
 بیت، بله انگت هلاسیئے وهد نیاتکگ و په
 ۷ سر نرستگ. یگ کئومے دگه کئومیئے
 سرا و یگ هکومتے دگه هکومتیئے سرا پاد
 کئیت. بازیڻ ملک و جاگهان گهت کپیت و
 ۸ زمین چنڈ بیت. بله اے سجھین، تهنا
 زَنک و زایگئے دردانی بِنَدات اِنَت.

۹ آ وهدا شمارا گرت و سگی و
 سؤریانی اماچ کنت و گُشت هم و دنیائے
 سجھین کئوم، منی نامئے سئوبا چه شما
 ۱۰ نِپرت کنت. گڑا بازیڻے پُشتا کنزیت و
 چه راها ئگلیت، یگے دومیا درؤهیت و
 ۱۱ گست و کینگ کنت. بازیڻ درؤگین
 پیگمبر جاه جننت و بازیڻیا گمراه کنت.
 ۱۲ چه گمراهی و ناشریا، بازیڻ مردمانی

نیا ما مہر و دوستی کم بیت. (۱۳) بلہ ہما
 کہ تان آہرا سگیان سگیت، آرگیت. (۱۴)
 ہدائے بادشاہیئے مستاگئے جار، سجھین
 دنیا یا جنگ بیت، تان پہ سجھین کئومان
 شاہدیے بیت، گڑا دنیاے ہلاسی سر
 رسیت.

ٹرسناکین و ہد و جاور

(مرکاس ۱۳: ۱۴-۲۳؛ لوکا ۲۰: ۲۱-۲۴)

(۱۵) و ہدے شما آ پلیت و بیڑان
 کنوکیں بڑناکا، گندیٹ، ہما کہ دانیال نبیا
 آییئے بارئوا ہبر کرتگ کہ آ پاکین جاگھا
 اوشتاتگ، “وانوک بزانت و شر سرپد
 بیت، (۱۶) ”ہما کہ یہودیہا انت دیم پہ
 کوہان بتچنت. (۱۷) ہما کہ بان و بادگیرئے
 سرا انت، وتی ارد و یتینکانی زورگا جہلا
 ایر مکپیت و لوگا مرئوت و (۱۸) ہما مردم
 کہ دگارانی سرا کشت و کشارا انت، وتی

کباھئے زورگا پر مٽریت. (۱۹) آ روچان،

ايسوز په لاپړز و چک ماتين جنينان. (۲۰)

دوا بکنیت که شمئے تچگ و در رټوگ،

زمستان يا شَبَتئے روچا مبيت. (۲۱) چيا که

هما روچان، انچين گرانين سگي و سوريے

کپيت که آييئے مسال چه جهانئے جوړ

بئيجا تان اے وهدا نئياتکگ و هچبر هم

نئيئت. (۲۲) اگن آ سگيانی روچ کمتر کنگ

مبوتيننت، هچ مردمے نرکتگات، بله په

گچين کرتگينانی هاترا، آ روچ کمتر کنگ

بنت.

(۲۳) آ وهدا، اگن گسے شمارا بگوشيت:

’بچار، مسيه ادا انت‘ يا ’بچار، اوډا انت‘،

باور مکنيت. (۲۴) چيا که دروگين مسيه و

دروگين نبی جاه جننت و مزين نشانى و

اچکايی پيش دارنت. وتی سجھين زورا

جننت که گچين کرتگينان هم گمراه

بکننت. (۲۵) من چه اے جاورانی بئيجا

پیسر شمارا ھال داتگ. (۲۶) گڑا، اگن
 وھدے مردم شمارا بگوشت: 'بچاریت،
 گیابانا انت،' اودا مرئویت، یا کہ بگوشت:
 'لوگئے تھا انت،' باور مکنیت. (۲۷) چیا کہ
 انسانے چک آنچین گروکیئے پیما کئیت
 کہ چہ روڈراتکا بگر تان روئندا شہم دنت
 و گندگ بیت. (۲۸) ھر جاہ کہ مُرتگین
 سہدارئے جون بیت، اودا گیتو و
 ڈونڈوارین مرگ مچ بنت.

ایسائے پر ترگ

(مرکاس ۱۳: ۲۴-۳۱؛ لوکا ۲۵: ۲۱-۳۳)

(۲۹) آ روچانی سگی و سوریان و رند،
 یک اناگت روچ تھار بیت، ماہ ندریشیت و
 ماہکانی نبیت، استار ہم چہ آسمانا کپنت
 و آسمانی زور و واک، لرزینگ بنت. (۳۰) آ
 وھدا، انسانے چکئے نشانی آسمانا پدَر
 بیت و دنیائے سجھین کئوم گندنت کہ
 انسانے چک، گوں مزین واک و توان و

شان و شئوکتے جمبرانی سرا کئیت و پَدَر
بیت، نون گریونت و مؤتک کارنت. (۳۱)

گۆن گرنائے بُرزین تئوارا وتی پریشتگان
راه دنت که آییئے گچین کرتگین مردمان،
چه دنیائے چارین کُنڈان، بزان چه زمینئے
هَند و دَمگان تان آسمانئے گڈی مرز و
سیمسران، مُچ و یکجاه بکننت.

(۳۲) نون چه انجیرئے درچکا درس و
سَبک بگریت، انچش که آییئے ئال نرم بنت
و تاگ ترگنت، گڑا زانیّت که گرماگئے

مؤسم نَزیک انت. (۳۳) همه دُئولا، وهده
اے سَجّهین چیزان گندیّت، وت زانیّت که
منی آيگئے وهده نَزیک انت و دروازگئے دپا
رستگان. (۳۴) شمارا راستین گوشان، تان

اے سَجّهین جاور مئیانت اے نسل و
پَدْرِیچ هلاس نبیت. (۳۵) زمین و آسمان
گار بنت، بله منی هبر هچبر گار و زیان
نبت.

۳۶ هچکس نزانٽ که آ روچ و آ ساهٽ
 کڊين رَسیت، نه آسمائے پريشتگ زانٽ و
 نه چک، تنها پٽ زانٽ و بس. ۳۷ هما
 ڏئولا که نوھئے باريگا بوتگ، انسانے چکئے
 آيگئے روچ هم انچش بيت. ۳۸ چيا که
 چه هار و توپانا پيسر، تان هما روچا که
 نوہ بوجيگا سوار بوت، مردمان وارتگ و
 نوشٽگ و سانگ و سور کرتگ. ۳۹ آ هچ
 سهيگ نه اتنت تان هار و توپان آتک و
 سجھين مردمی گار و هارمل کرتنت.
 انسانے چکئے آيگئے وهدا هم همے ڏئولا
 بيت. ۴۰ آ وهدا، دو مردم کشارانی سرا
 کارا بيت، يگے برگ بيت و دومی همودا
 پشت گيجگ بيت. ۴۱ دو جنين جنترئے
 سرا دانے درشگا بيت، يگے برگ بيت و
 دومی همودا پشت گيجگ بيت. ۴۲ شما

نزانیت کہ شمئے ھداوند کجام روچا
 کئیت. پمیشکا سار و ھزار بیت. (۴۳) شما
 شَر زانیت، اگن لوگئے ھداوند بزانیتین کہ
 دُر شپئے کجام وھد و پاسا کئیت، گرا آگہ
 بوتگات و دُزی وتی لوگا پہ دُزیا
 نہ اشتگات. (۴۴) ھمے پئیم تئیار بیت، چیا
 کہ انسانئے چک آنچین وھدیا کئیت کہ
 شما آییئے انتزار و ودارا نبیت.

(۴۵) کئے انت ھما وپادار و شیوارین
 ھزمتکار کہ ھداوند آیا وتی اے دگہ
 سجھین ھزمتکارانی مستر بکنت تان آیان
 پہ وھد وُرد و وراک بدنت. (۴۶) بہتاور انت
 ھما ھزمتکار کہ وھدے ھداوند کئیت، آیا
 ھما کارانی سرا گندیت. (۴۷) شمارا
 راستین گوشان، ھداوند ھما ھزمتکارا وتی
 سجھین مال و ھستیئے کارمستر کنت. (۴۸)
 بلہ اگن ھزمتکار گندگ و ردکارے بیت و
 وتی دلا بگوشیت کہ 'ھداوند آیکا دیر

کنت، و (۴۹) پمیشکا وتی همکارانی لٽ و
 کٽ کنگا بنگیج بکنت و گوڻ شرابیان وِرد
 و نوڻا بیت، (۵۰) آییئے هدا بُند آنچین
 روچ و ساهتیا کئیت و رسیت که آنزانت و
 ودارا نه انت. (۵۱) گرا هدا بُند آیاا ٿکر ٿکر
 کنت و شٽلکارانی نیاما دئور دنت. اوڊا
 گریونت و دنتان په دنتان درُشت.

ده نشتگین جنین چُکئے مسال

(۱) آ وهدا آسمانی بادشاهی، هما دهین
 نشتگین جنین چُکائی پیما بیت که وتی
 چراگش زرتنت و سالونکئے پیشوازی در
 کپنت. (۲) چه آیان پنچ نادان اتنت و
 پنچ دانا. (۳) نادانین جنگان وتی چراگ
 زرتنت بله گوڻ وت ٿیلش نبرت گوڻ. (۴)
 دانانین جنگان چراگان و آید، ٿیلدانانی تها
 هم گوڻ وت ٿیل برت گوڻ. (۵) سالونکا
 آیکا دیر کرت، پمیشکا آ سجهین کوچندان

واپ کپنتت. ⑥ شپنيما کوگار مَچَت که
 'هئيا بيايت، سالونک پيداڪ انت و
 وشاٽڪي کنيٽ.' ⑦ گڙا آ سجهين آگه
 بوتنت و وتي چراگاني شر کنگا لگنتت.
 ⑧ نادانين جنگان گون دانانين جنگان
 گوشت: 'چه وتي ٿيلان گمڪے مارا هم
 بدئيٽ، چيا که مئے چراگ مرمراڻڪ انت.'
 ⑨ دانانين جنگان پسو دات: 'نه، بلڪين
 په ماشما سجهينان بس مبنٽ، شما
 برئويت چه دگانان ٿيل بزوريت.' ⑩ بله
 وهده آ ٿيلے گرگا شتگ آنتت، سالونک
 آتک و رست. هما جنگ که تئيار و جاڙيگ
 آنتت، سالونکے همراهيا سورے مهمانيا
 شتنت و مهمانجاهے دروازگ بند بوت.
 ⑪ رندا اے دگه جنگ هم آتکنت و
 گوشتش: 'واجه، او واجه! دروازگا په ما
 پچ کن.' ⑫ بله سالونکا پسو ترينت:
 'شمارا راستين گوشان که من شمارا
 نزانان.'

۱۳) پمیشکا هوش و سار بیٽ چیا که
شما آ روچ و ساهتا هچ نزانیت.

بادشاه و هزمتکارانی مسال

(لوکا ۱۹: ۱۱-۲۷)

۱۴) همے ڈئولا هُدائے بادشاهی، مردیئے
پیما انت که سات و سپریا شت.
هزمتکاری لوٽنت و وتی مال و مڈی ای
همایانی دستا دات. ۱۵) هر هزمتکاری،
آییئے بود و توانئے کساسا زر دات، یگے
پنچ تالانت، دومی دو تالانت و سئیمی یگ
تالانتے داتی و وتی سپرا شت. ۱۶) آ
هزمتکار که آیییا پنچ تالانت رستگات، هما
دما نا سئودا گریا شت و پنچ تالانتی نپ
رست. ۱۷) همے پیما، آ دومی که دو
تالانتی رستگات، دگه دو تالانتی نپ
رست. ۱۸) بله هماییا، که یگ تالانتے
رستگاتی، واجهئے زری زرت و یگ جاگه
زمینا گل کرت و چیری دات.

١٩) بازين وهديا رند، اے هزمتكارانى
هدابند پر ترّت و آتك و چه آيان هسابى
لوئت. ٢٠) همايا كه پنج تالانت

رستگات، دگه پنج گيشين تالانتى اورت و
گوشتى: 'او واجه! تئو منا پنج تالانت
داتگات، اے پنچين گيشين انت كه من
كتگانت. ٢١) هدابندا گوشت: 'شاباش،

او وپادار و شرين گلام! تئو گوّن كمّين
بنمالا تچك و راست بوتگئى، نون من ترا
گيشترين كارانى زمّه و دُبها دئيان، بيا منى
شادكاميانى شريكدار بئى. ٢٢) هما كه دو

تالانتى رستگات هم آتك و گوشتى: 'او
واجه! تئو منا دو تالانت داتگات، اش انت
دو دگه كه چه آ دوينان من كتگانت. ٢٣)

آييئى هدابندا گوشت: 'شاباش، او وپادار
و شرين گلام! تئو هم گوّن كمّكا تچك و
راست بوتگئى، ترا هم گيشترين كارانى
دُبها دئيان، بيا منى شادكاميانى شريكدار
بئى.

نون هما هزمتکار آتک که آییَا یک

تالانتے رستگآت، گوشتی: 'او واجه! من زانتگ که تئو ثرندین مردے آئے، نکشتگین رُنئے و چه همؤدا مَج کُنئے و برئے که تُهمی دانگے نچندتگت. (۲۵) پمیشکا چه تُرسا من

تئی داتگین تالانت زمینا کل کرت، اش انت تئی زَر. (۲۶) آییئے هدا بُندا پَسئو

دات: 'او نابود و بیکارین گلام! وهدے تئو زانت من نکشتگین رُنان و اؤدا که تُهمی دانگے نچندتگن، مَج کنان و بران، (۲۷) گُرا

باید انت تئو منی داتگین زَر بیاجی و باپاریئے کُرا ایر بکرتیننت تانکه چه وتی سپرئے پر ترگا رند، من وتی زَر گون بیاجان بگپتیننت. (۲۸) پمیشکا تالانتا چه

اشیا پچ گریّت و هماییا بدئییت که آییئے کُرا ده تالانت انت. (۲۹) چیا که هرگسا

چیزے هست، آییَا گیشتر دئیگ بیت تان سرریچ ببیت، بله هرگسا که نیست، هرچه که هستی هم پچ گرگ بیت. (۳۰) اے

نابودین گلاما ڈنا تھاریا دئور بدئییت. اوڈا
گریونٹ و دنتان پہ دنتان درُشت.

انسائے چکے دادرسی

(۳۱) وھدے انسائے چک گون وتی
مزین شان و مڑاھا پریشتگانی ہمراہیا
کئیت، گڑا وتی پرشئوکتین تھتے سرا
ندیت. (۳۲) آ وھدا سجھین کئومانی مردم
آرگ و آییئے دیما مچ کنگ بنت و آ، آیان
انچش گیشینیت و دو بھر کنت کہ شپانک
وتی بزان چہ میشان جتا کنت. (۳۳)
میشان وتی راستین نیمگا کنت و بزان
چپین نیمگا.

(۳۴) گڑا بادشاہ گون آیان کہ راستین
نیمگا انت، گوشیت: 'او بہتاوران کہ شمارا
چہ منی پتا برکت رستگ! بیایت، اے
بادشاہیا وتی میراس کنیت، کہ چہ دنیائے
بُنگیجا پہ شما تئیار کنگ بوتگ. (۳۵) چیا

کہ وھدے من شدیگ آتان، شما منا ورگ
 دات. تُئیگ آتان، منا آیو دات. دریدَر آتان،
 منا وتی لوگا جاگہ او دات. (۳۶) جاندر
 آتان، منا پوُشاکو دات. نادرہ آتان، منی
 ہالپرسی او کرت. بندیگ آتان، منی گندگا
 آتکیت. (۳۷) گڑا ہما پھریزکاریں مردم چہ
 بادشاہا جُست کنت: 'او واجہ! ما کدی ترا
 شدیگ دیستگ و ورگ داتگ، تُئیگ دیستگ
 و آپ داتگ. (۳۸) ما کدی ترا دریدَر دیستگ
 و وتی لوگان جاگہ داتگ، کدی ترا جاندر
 دیستگ و پوُشاک گورا داتگ، (۳۹) کدی ترا
 نادرہ یا بندیگ دیستگ و تئی گندگا
 آتکگین؟' (۴۰) بادشاہ پَسو دنت: 'باور
 کنیت، وھدے شما گوَن منی یک گستر
 گسترین براتیَا اے پیمین کار کرتگ، گڑا
 اَلَم بزان گوَن منو ہم کرتگ.

(۴۱) رندا گوَن ہمایان کہ چپین نیمگا
 انت، گوُشیت: 'او شوَمان! چہ منی دیما

دور بیٽ و هما جمبورین آسے نیمگا
 برئویت کہ هچبر نمریت و په شئیتان و
 آییئے همراهان اڈ کنگ بوتگ. (۴۲) چیا کہ
 وهده من شدیگ آتان شما منا ورگ ندات،
 تُئیگ آتان آیو ندات. (۴۳) دریدر آتان لوگا
 نبرت، جاندر آتان پوُشاک گورا ندات،
 نادره یا بندیگ آتان و منو هالپرسی
 نکرت. (۴۴) گرا آهم جُست کننت: 'او
 واجه! ما کدی ترا شدیگ، تُئیگ، دریدر،
 جاندر، نادره یا بندیگ دیستگ و تئی
 هزمت نکرتگ؟' (۴۵) گرا بادشاه آیان اے
 ڈئولا پَسَّو دنت: 'باور کنیت، وهده شما
 گوَن منی هچ گسترینیا اے ڈئولین کار
 نکرتگ، گرا اَلَم بزان گوَن منو هم نکرتگ.'
 (۴۶) پمیشکا اے مردم دیَم په ابدمانین
 سزایا رئونت، بله پهریزکارین مردمان
 نمرانین زَنَد رَسیت.

ایسائے کُشگئے پَنَدَل و سازش

(مَکاس ۲-۱:۱۴؛ لوکا ۲-۱:۲۲؛ یوهنا ۱۱:۴۵-۵۳)

① وھدے ایسایا اے ھبر ھلاس

② کرتنت، گۆن وتی مریدان گوشتی:

”شما وش زانیّت کہ دو روچا رند
سرگوزئے ائیید بیت و انسانئے چکّ پہ
سلیب کشگا گراینگ بیت.“ ③ ھے

وھدا، مزنیّن دینی پیّشوا و کئومئے
کماشان، مسترین دینی پیّشوا کئیاپائے
ماڑیا دیوان کرت و ④ اے پندل جوڑینت
کہ ایسایا پہ یکّ ریک و ھنرے بگراینت و
بکوشارینت. ⑤ بلہ گوشتش: ”ائییدئے
روچان نہ، چش مبيت کہ مردم آشوپ
بکننت.“

جنینے ایسایا اتر مُشیت

(مرکاس ۱۴: ۳-۹؛ یوہنا ۱۲: ۱-۸)

⑥ وھدے ایسا بیّت انیایا ھما

شَمونئے لوگا ات کہ چہ جُزامئے نادرایا
دُراہ بوتگات، ⑦ یکّ جنینے گۆن

سِنگ مَرَمَرِین اَتر دانیآ کہ گران بھائِن اَتری
 مان اَت ایسائے گورا اَتک. ایسا پرزؤنگئے
 سرا نِشتگ اَت و همؤدا ایسائے سری اَتر پر
 مُشت. ۸ گؤن اے کارئے گندگا، ایسائے
 مرید دلا نئوش بوتنت کہ ”چیا اے اَتر
 زئوال کنگ بوت؟“ ۹ اگن اے بھا کنگ
 بوتین، مزین زرے رستگ اَت و گریب و
 نیزگاران دئیگ بوتگ اَت. ۱۰ ایسایا
 مریدانی اے نئوشی سرکچ وارت، پمیشکا
 گوشتی: ”چیا شما اے جنینا رنجینگا ایت؟
 اشیا گؤن من نیکیے کرتگ. ۱۱ گریب و
 نیزگار مُدام شمئے کرا هست، بلہ من
 هروهد گؤن شما گؤن نہ آن. ۱۲ اے جنین
 پیش کپتگ و پہ منی کبر کنگئے تئاریا،
 منا اتری پر مُشتگ. ۱۳ شمارا راستین
 گوشان، سجھین دنیا یا، هر گُندے کہ منی
 وشین مستگ جار جنگ بیت، اے جنین و
 اشیئے کار هم یات کنگ بیت.“

یہودا وهد و موھئے شوہازا انت

۱۴ رَندا چہ دوازدهین مريدان يگے، کہ
نامی يهودا اسگریوتی ات، مزین دینی
پیشوایانی کراشت و ۱۵ گوشتی: ”اگن
من ایسایا شمئے دستا بدئیان، شما منا چے
دئییت؟“ آیان سی نگرهین کُرش حساب
کرت و آییئے دستا دات. ۱۶ چہ هما وهدا
و رند، يهودا په ایسائے آیان دستا دئیگا
گوم و گیگین وهد و موهیئے شوهازا ات.

سرگوزئے ائیدئے تیاری

(مَرکاس ۱۴: ۱۲-۲۱؛ لوکا ۲۲: ۷-۱۴؛ یوهنا ۱۳: ۲۱-۳۰)

۱۷ بیهمیرین نگئے ائیدئے اولی
روچا، مريدان چہ ایسایا جست کرت: ”چے
لوئئے، سرگوزئے ائیدئے شامئے تیاریا
کجا بکنین کہ تئو بورئے ای؟“ ۱۸ آیا
پسئو دات: ”شہرا برئوئیت و پلان مردما
بگوشیت کہ استاد گوشیت، منی وهد

نَزِيكَ اِنْتَ، مَنِ دَلْ لَوُثِيَتِ گَوْنِ وَتِي
مَرِيدَانِ سَرگَوَزِي شَامَا تِييِ لَوگا بَوْرَانِ.“
(۱۹) گَرَا مَرِيدَانِ ايسَايِ گَوَشگِي سَرَا
سَرگَوَزِي شَامِ تِييَارِ كَرَتِ.

(۲۰) بِيگَاهِ كِه بَوْتِ، ايسَا گَوْنِ وَتِي
دَوَازدِهِيْنِ مَرِيدَانِ پَرزَوْنَكِي سَرَا نِشْتِگَاتِ.
(۲۱) وَرگِي وَهَدَا اِييَا گَوْنِ مَرِيدَانِ گَوَشْتِ:
”بَاوَرِ كَنِيْتِ، چِه شَمَا يَكِي مَنَا دَرُوْهِيْتِ وَ
دَرْمَانِي دِسْتَا دَنْتِ.“ (۲۲) مَرِيْدِ بَازِ پَرِيْشَانِ
وَ دِلْتِپَرَكِه بَوْتَنْتِ وَ بَارِيگِ بَارِيگَا چِه اِييَا
جُسْتِ كَنگَا لَكْتَنْتِ: ”اَو هُداوَنْدَا! مَنِ وَه
نَهْ اَن، نَهْ؟“ (۲۳) اِييَا پَسُو تَرِيْنْتِ: ”آ كِه
اَنُوْنِ گَوْنِ مَنِ هَمَكَاسگِ بَوْتِ، هَمَا مَنَا
دَرُوْهِيْتِ.“ (۲۴) هَمَا دُئُولَا كِه نَبِيْسگِ بَوْتِگِ،
اَنَسَانِي چُكَّ چِه اے دَنِيَا رُوگِي اِنْتَ، بَلِه
بَرْنِ وَ اِپَسُوْزِ پِه هَمَايِيَا كِه اَنَسَانِي چُكَا
دَرُوْهِيْتِ. پِه اِييَا شَرْتَرِ اَتِ كِه هِچْبَرِ چِه
مَاتَا پِيْدَا مَبُوْتِيْنِ. (۲۵) گَرَا يَهُودَايَا، هَمَا كِه

ایسائی دُرۆهگی آت، گوشت: ”او استاد!
من وه نه آن، نه؟“ ایسایا پَسَّو دات: ”تئو
وت گوشت.“

گڈی شام

(مَرکاس ۱۴: ۲۲-۲۶؛ لوکا ۲۲: ۱۵-۲۰؛ کُرنِتیانی انولی کاگد

(۲۵-۲۳: ۱۱)

۲۶) وه دے شام ورگا آنت ایسایا نگے
زرت، هُدائے شُگری گپت، چُنڈ چُنڈ کرت و
مریدانا داتی. گوشتی: ”بزوریّت و بورِیت،
اے منی جسمِ انت.“ ۲۷) پدا جامے زرتی،
هُدائے شُگری گپت، مریدانا دات و گوشتی:
”شما سَجّهین چِه اِشیا بنوْشیّت. ۲۸) اے
منی آهد و گَرارے هوْنِ انت، که په
۲۹) بازینِیئے گناہانی بکشگا ریچگ بیت.
من شمارا گوْشان، نون دگه برے انگورے
دَهل و سَمَرا ننوْشان، هما روْچا پدا
نوْشانی که وتی پتے بادشاهیا، گوْن شما
هوْر بان.“ ۳۰) هُدائے سِپت و سَنایا رَند،

دیم پہ زئیتونئے کؤھا راہ گپنت.

پٿرُسے اِنکارئے پيشگوئی

(مَرکاس ۱۴: ۲۷-۳۱؛ لوکا ۲۲: ۳۱-۳۴؛ یوہنا ۱۳: ۳۶-۳۸)

۳۱ گڑا ایسایا گؤن مریدان گوشت:

”شما سَجھین، همے انشی ٹگل وریت و
منا یلہ کنیت، چیا کہ نبیسگ بوتگ: ”من
شیانکا جنان و رمگئے پس شنگ و شانگ
بنت.“ ۳۲ بلہ زندگ بئیگ و جاہ جنگا رند،

چہ شما پیسر جلیلا رئوان. ۳۳ گڑا
پٿرُسا درائنت: ”اگن سَجھین ٹگل بورنت و
ترا یلہ بدئینت، من هچبر ٹگل نئوران.“

۳۴ ایسایا گوشت: ”ترا راستین گوشان،

همے انشی چہ کروُسے بانگا پیسر، منی
پَجّاه آرگا سے رندا اِنکار کنئے.“ ۳۵ بلہ

پٿرُسا گوشت: ”اگن گؤن تئو منی سر هم
برئوت، چہ تئی پَجّاه آرگا هچبر نبجان.“
اے دگہ سَجھین مریدان هم انچش
گوشت.

۳۶ رَندا ایسا گۆن وتی مریدان
 جِٹسیمانی نامین جاگھیا شت و گۆن آیان
 گوشتی: ”ہمدا بداریت، من کمے دیمترا
 رئون و دوا کنان.“ ۳۷ زبديئے دوین چک
 و پٹرسی وتی ہمراہ کرتنت. اناگت یک
 مزین اندوہ و بیتاہیریے آییئے جسم و
 جانا نشت. ۳۸ گۆن آیان گوشتی: ”سک
 پریشان آن، گم و اندوہان منا مَرکیگ
 کرتگ، شما ادا بداریت، مئوپسیت و منی
 ہمراہیا آگہ و ہزار بیت.“ ۳۹ رَندا کمے
 دیمترا شت، دیم پہ چیر کپت و دوا کنانا
 گوشتی: ”او منی پت! اگن بوٹ کنت، چہ
 من اے سگیانی جام و پیالہا بٹگلین، بلہ آ
 ڈئولا نہ کہ من لوٹان، ہما ڈئولا کہ تئو
 لوٹئے.“

۴۰ وھدے پر ترّت و وتی مریدانی کِرا

آتک، دیستی که آ و اب آنت. گوَن پِٹرُسا
 گوشتی: ”نبوت یک ساہتے ہم گوَن من
 آگہ بمانیت؟ (۴۱) هُزار بیت و دوا کنیت
 تانکہ آزمائش و چکاسا مکییت. روہ، تئیار
 و مُرادیکِ انت، بلہ جسمِ نزور و ناتوان.“
 (۴۲) دومی برا پہ دوا کنگا شت و دواپی
 کرت: ”او منی پت! اگن اے پیالہ بے نوَشا
 چہ من ٹگلینگِ نبیت، گڑا ہرچے کہ تئی
 رزا انت ہما ڈولا بیت.“ (۴۳) وھدے پر
 ترّت، دیستی پدا و اب آنت. آیانی چم
 رُھیزگ و واپینگِ آنت. (۴۴) یلہ ای دانت
 و سئیمی رندا پدا پہ دوا کنگا شت و ہما
 دواپی کرت. (۴۵) گڑا مریدانی کِرا پر ترّت
 و گوشتی: ”آنگت ہم وپتگ و آرام کنگا
 آیت؟ نون آ وھد و ساہتِ نزیکِ انت کہ
 انسانے چکِ دروہگ و گنہکارانی دستا
 دئیگ بیت. (۴۶) پاد آیت برئوین. آ کہ منا
 دروہیت، پیداکِ انت.“

ایسائے دزگیر کنگ

۴۷ ایسا انگت هبرا ات که چه

دوازدهین مریدان یگے، بزان یهودا، آتک و رست. آیا مزین رُمبے همراه ات که زهم و لَش گوَن ات. اے رُمب، چه مزین دینی پیشوا و کئومئے کماشانی نیمگا راه دئیگ بوتگات. ۴۸ ایسائے دروھوکا آیانا اے

نشانی داتگات: ”همایا که من چُگان، ایسا هما انت. آیا دزگیر کنیت.“ ۴۹ گُرا یهودا تچکاتچک ایسائے کِرا آتک و

گوشتی: ”او استاد! سلام و دروت!“ رندا ایسای چُگت. ۵۰ ایسایا گوشت، ”او

همبل! په هما کارا که آتکگے، بکنی.“ گُرا دِیما آتکنت، ایسایش گیت و دزگیر کرت.

۵۱ هما دمانا، ایسائے همراهان یگیا وتی

زهم گشت و مسترین دینی پیشوائے

نئوکرئے گوشتی بست. ۵۲ ایسایا گوَن

آیا گوشت: ”وتی زهما جُتکا کن. آگس که

زَهَمَ كَشِيت، چَه زَهْمَا مَرِيت. (۵۳) زانا، تئو

نزانئے اگن چَه وتی پتا بلوئان، آ په منی
کُمکا هَمے انون دوازده لشکرا گیشتر

پریشتگ راه دنت. (۵۴) بله گُرا پاکین

کتابانی نبشتگین هما هبر که باید انت

سَرجم بَنت، چوَن په سَر رَسنت؟“ (۵۵)

نون دیمی مردمانی مچیئے نیمگا ترینت و
گوشتی: ”زانا من یاگی و رهزنی آن که شما
گوَن زَهَم و لئان په منی گرگا آتکگیت؟ من
هر روچ مزین پرستشگاها نشتگ و مردم
درس و سَبک داتگ انت و شما منا نگیتگ.

بله اے پیما پمیشکا بوت که نیانی (۵۶)

کتابانی پیشگوئی، راست و پَدَر بَنت. ”گُرا
سَجْهین مریدان آ یله دات و جِستنت.

ایسا، سروکانی دیوانا

(مَرکاس ۱۴: ۵۳-۶۵؛ لوکا ۲۲: ۵۴-۵۵، ۶۳-۷۱؛ یوهنا ۱۸: ۱۳-۱۴،

(۱۹-۲۴)

ایسائے دزگیر کنوکان، ایسا زرت و (۵۷)

مسترین دینی پیشوا کئیپائے کِرا برت کہ
 اودا شَریتے زانوگر و کئومئے کماش مچ
 آنت. (۵۸) پترس ہم دور دورا، ایسائے
 رندا رئوان ات تان مسترین دینی پیشوائے
 لوگئے پیشگاها رست، تھا پُترت و گوَن
 هزمتکاران نِشت تان بزانت کہ چوَنین
 شُورے بُرگ بیت. (۵۹) مزین دینی پیشوا
 و سروکانی دیوانئے سجھین باسک، پہ
 ایسائے مرکئے سزا دئیگا دروگین شاہدیئے
 شوہازا آنت، (۶۰) چوناها بازیں دروگین
 شاہد پہ گواہی دئیگا پاد آتک، بلہ هچش
 دستا نکپت. گڈسرا دو مردم دیما در آتک و
 (۶۱) گوشتش: ”اے مردا گوشتگ کہ ’من
 هدائے پرستشگاها پرؤشت کنان و سئے
 روچا پدا بندانی.“ (۶۲) گڑا مسترین دینی
 پیشوا پاد آتک و چہ ایسایا جُستی کرت:
 ”تئی بارئوا چوَنین شاہدی دئیگا آنت؟
 اِشانی هچ پَسُو ندئیئے؟“ (۶۳) بلہ ایسایا
 پَسُو ندات. مسترین دینی پیشوایا پدا

گُون آيا گَوشَت: ”من ترا نميرانين هُداے
سرا سئوگند دئيان، مارا بگوش، بارين، تئو
هما مَسِيه، هُداے چُکّ ائے؟“ (۶۴) ايسايا

دَرايَنت: ”تئو وت گَوشَت. بله شما
سجّهينان هال دئيان، ديَمَترا گنديت كه
انسائے چُکّ زؤراورين هُداے راستين
نيَمگا نِشتگ. چه آسمائے جمبراني سرا هم
كئيت.“ (۶۵) گُرا مسترين ديني پيشوايا

وتي گورُے جامگ دِرت و گَوشَتِي: ”اِشيا
كُپر كرت، اَنگت هم مارا شاهد پكار اِنت؟
شما اِشيئے كُپر وت اِشكت.“ (۶۶) نون شمئے

شئور و سَلاه چے اِنت؟“ ايان پَسئو دات:
”اِشيئے سِزا مَرَك اِنت.“ (۶۷) چَرندا ايان
ايسائے دپ و ديما تُكّ جت و لهتينا مُشت
و شَهَمات هم جت. (۶۸) نون گَوشَتِش: ”او
مَسِيه! په ما پئيگمبِري كن و بگوش ترا
كئيا جت.“

پِترُسْے اِنكار

(مَرَكاس ۱۴: ۶۶-۷۲؛ لوكا ۲۲: ۵۶-۶۲؛ يوهَنّا ۱۸: ۱۵-۱۸، ۲۵-۲۷)

٦٩ آ وهدا پٿرُس ڏٺا پيشگاها

نِشتگَات، مۆلدے آيئے کِرا آتک و گوشتي:
”تئو هم جَليلي ايسائے همراه بوتگئے.“

٧٠ بله آييا سَجَّهيناني ديمَا نَمَت و

گوشتي: ”مَن نزانان تئو چے گوشتگا ائے.“

٧١ وهدے ديم په مزنين دروازگا رئوگا

آت، دگه مۆلدیا ديست و گوَن مردمان
گوشتي: ”اے مرد ايسا ناسريئے همراه

بوتگ.“ ٧٢ پٿرُسا سئوگند وارت و دومي

رندا نَمَت و گوشتي: ”مَن اے مردا

نزانان.“ ٧٣ دمانيا رند، اوڊا اوشتاتگين

مردم پٿرُسے کِرا آتکنت و گوشتيش: ”آلما
تئو چه همایان ائے، چه تئیی گالوارا آنچش

جاه کئيت.“ ٧٤ پٿرُسا په نالتے سئوگند

وارت و گوشت: ”مَن اے مردا نزانان.“ هما

دمانا کرؤسا بانگ دات. ٧٥ گِزا پٿرُس ياتا

کپت که ايسايا گوشتگَات: ”کرؤسے بانگا

پيسر، تئو سئے رندا مني پَجّاه آرگا انکار

کنئے.“ نون ڏٺا در آتک و سک گريٽي.

(مَرکاس ۱: ۱۵؛ لوکا ۲۳: ۱-۲؛ یوهنا ۱۸: ۲۸-۳۲)

① سباها ماھلّہ، سَجھيْن مزنِيْن دینی
پيشوا و کئومئے کماش ایسائے کؤشا
همشئور بوتنت. ② ایسائش بست، گِران
کرت و رومی والی پيلاتوسئے دستا دات.

يَهودائے وتگشی

(کاسدانی کار ۱: ۱۸-۱۹)

③ وهدے ایسائے گراينؤک يَهودايا
ديست که ایسائش مئيارىگ کرت، چه وتی
کرتگيْن کارا پشؤمان بوت و سييْن نگرهيْن
گُرشى برت و مزنِيْن دینی پيشوا و کئومئے
کماشانا واپس داتنت. ④ گؤشتی: ”من
سک مئيارىگ آن که یک بيگناهيْن مردمے
په کؤشاريْنگا گراينتگ.“ بله آيان پَسؤ
دات: ”ما چؤن کنِيْن، تئو بزائے و تئیی
کار.“ ⑤ گُرا يَهودايا هما زَر مزنِيْن

پرستشگاھا دئور دانت و شت، و تا گُلوپ
 کرت و گُشتی. (۶) مزین دینی پیشوایان
 زَر زرتنت و گوشتیش: ”اے پلیتین زَر اَنت،
 پرستشگاھے هزانگا اِشانی ایر کنگ نارثوا
 اَنت.“ (۷) پمیشکا شئور و سَلاھا رَند، چہ
 آ زَران کُمباریئے ڈگارِش بھا گیت کہ پہ
 درامدان کبرستانے بکننتی. (۸) تان روچ
 مروچیکا آ ڈگارئے نام ”ھونئے ڈگار“ اَنت.
 (۹) پمیشکا چُش بوت تان ھما چیز کہ
 اِرمیا نبیئے زبانا پیشگوئی کنگ بوتگ،
 راست و پَدَر بیت: ”من سیین نگرھین
 گُرش زرتنت کہ اے زَر بنی اِسرائیلئے
 چُگان آییئے کیمت بستگات و“ (۱۰) » چہ
 اے زَران کُمبارئے ڈگارن بھا گیت، اَنچُش
 کہ ھداوندا منا پرمان کرتگات.»

ایسا پیلاتوسئے دیما

(مَرکاس ۱۵: ۲-۵؛ لوکا ۲۳: ۳-۵؛ یوھنا ۱۸: ۳۳-۳۸)

(۱۱) نون ایسا والیئے دیما اوشتارینگ

بوت و واليا چه آيا جُست كرت: ”تئو
 يهودياني بادشاه ائے؟“ ايسايا پَسَّو دات:
 ”تئو وت گوشگا ائے.“ (۱۲) مزنيں دينى
 پيشوا و كئومئى كماش ايسايا بڏ و بھتام
 جنگا اتنت، بله آيا هج پَسَّو ندات. (۱۳)
 پيلاتوسا گوشت: ”تئو نه اشكنگا ائے كه اے
 ترا چينچك بھتام جنگا انت؟“ (۱۴) بله
 ايسايا آيانى هج بھتامئى پَسَّو هم ندات و
 والى سك هئيران منت.

(۱۵) واليا هر سال ائييدئى وهدا، چه
 يهودى بنديگان يگے، هما كه مردمان
 بلوئتين، آزات كرت. (۱۶) آ وهدا يگ
 نامدارين بنديگے جيلا ات كه نامى
 باراباس ات. (۱۷) نون كه مردم مچ اتنت،
 پيلاتوسا چه آيان جُست كرت: ”شما چه
 لوئيت؟ من كئيا آزات بكنان؟ باراباسا، يا
 ايسايا كه مسيه هم گوشنتى؟“ (۱۸) آيا
 زانتگات كه ايسايش په هَسَد و كُنت آيئى

دستا داتگ. پمیشکا چُش گوشتی.

۱۹) وهدے پیلاتوس هکدیوانا

نِشتگَات، آییئے جَنَا اے کُلُو راه دات که
”گوَن اے بیگناه و نیکیَن مردا هچ مکن،
چیا که دوشی من اِشیئے بارئوا سکیَن

پریشانین وابے دیستگ.“ ۲۰) بله مزین

دینی پیشوا و کئومئے کماشان مردمانی
مُچی سک شُورینت و اَشپینت که ایسائے
مَرک و باراباسئے آزاتیا بلوئنت. ۲۱) والیا

جُست کرت: ”چے لوئیت، چه اے دوینان
کجامیا په شما آزات بکنان؟“ آیان گوشت:

”باراباسا.“ ۲۲) پیلاتوسا چه آیان جُست

کرت: ”گُرَا گوَن ایسایا که مَسیه هم

گوشتی، چه بکنان؟“ آیان په همتئواری

پَسَّو دات و گوشت: ”سَلیبی گَش!“ ۲۳)

پیلاتوسا جُست کرت: ”چیا بارین؟ مئاری

چه اِنْت؟“ بله آیان گیشتر کوگار کرت و

گوشتش: ”سَلیبی گَش!“

۲۴) وهده پيلاتوسا ديست كه هچ

كارے كرت نكنت و مردم شورش كنگا انت،
گرا آيا آپ زرت، مچيے ديما وتي دست
ششتنت و گوشتي: ”من چه اے مردئ
هونا بييميار آن، شما بزانييت و شمئ كار.“

۲۵) سجھين مردمان گوشت: ”اشيئ هون

مئيگ و مئ چكاني گردنا بيت.“ ۲۶) گرا
پيلاتوسا په آيانيگي، باراباس آيات كرت و
ايسا شلاك جنايت و داتي كه آيا سليبيئ
سرا بذرنجنت.

ايسائے سرا گلاگ و ريشكند

(مرکاس ۱۵: ۱۶-۲۰؛ يوهنا ۱۹: ۲-۳)

۲۷) واليئ سپاهيگان ايسا واليئ كوٹ

و ماڙيئ پيشگاها برت و سپاهيگاني
سجھين لشكر آييئ چپ و چاگردا مچ

۲۸) آيان، ايسائے گورئ گد گشتنت

و بادشاهاني پئيمين سهرچكين كباھے گورا
۲۹) دات، چه ڏنگر و ڪننگان تاجے

جوڙينٽ و آيئس سرا اير ڪرت، لئس
 راستين دستا دات و په ڪلاگ و ريشڪند،
 آيئس ديما ڪونڌان ڪپنت و گوشتيش:
 (۳۰) ”سلام و دروت، او يهودياني بادشاه!“
 آيئس ديما ٽهش ڪرت و هما لئش سرا جت.
 (۳۱) وهده ڪلاگ و ملنڊش هليٽ، گورئ
 ڪباهش ڪشت و آيئس چنڊئ ڪڏش پدا
 گورا داتنت. رندا ديم په سليب ڪشگا
 برتتش.

ايسا و سليب

(مرڪاس ۱۵: ۲۱-۳۲؛ لوقا ۲۳: ۲۶-۴۳؛ يوهنا ۱۹: ۱۷-۲۷)

(۳۲) وهده رٿوگا لگنت، شمون نامين
 مردے ديسٽيش ڪه ڪرينيئ شهرئ مردے
 ات. سپاهيگان آ په بيگار ڪپت ڪه ايسائ
 سليبا بڏا بڪنت. (۳۳) وهده ”جلجتا“ بزان
 هما ”ڪامپول“ نامين جاگها رستنت (۳۴)
 اوڏا ايسا اش مر مان رتڪگين شراب دات،
 بله آيا چشگا رند نئوارت. (۳۵) نون

سَلِيبَئِے سِرا دَرْتِكِش، پُچّ و پوڻاڪِش
 وِتا مان وِتا بھر ڪرِنت و آياني سِرا شَرِتِش
 بَست ڪه باريڻ ڪئيا بَرَسنت. (۳۶) رَندا
 هِموڏا نِشَتنت و آيِئِے نِگهپاني اِش ڪرت.
 (۳۷) ايسائِے سِربرا، سَلِيبَئِے دارِئِے سِرا،
 مئيارنامگِے دَرْتِكِش ڪه آيِئِے سِرا
 نِبشتگات: ”اے يهودياني بادشاه، ايسا
 انت.“

(۳۸) ايسائِے همراهيا دو ياگي و دُڙش
 هم سَلِيبَئِے سِرا دَرْتڪ، يگِے راستيڻ و
 دومي چَپيڻ نيَمگا. (۳۹) رهگوزان دڙمان
 دئيان، وِتي سر چَنڊيَنت و (۴۰) گوشتِش:
 ”او مزنين پرستشگاهئِے ڪرؤجوڪ ڪه
 گوشتگت: ’سُءِ روچا پدا آيا اڏ ڪنان؛
 اگن تئو هڏائِے چُڪ ائِے، گڙا چه سَلِيبا اير آ
 و وِتا بَرڪيڻ.“ (۴۱) همِے ڏئولا مزنين ديني
 پيشوا، شَرِيتئِے زانوگر و ڪئومئِے ڪماش هم
 آيِئِے سِرا ريشڪند و مَسڪرا ڪنگا اتنت. (۴۲)

گوشتِش: ”آ دگہ مردمی رَکینَتنت، بلہ وتا
 رَکینَت نکنت، اے وَہ اِسرائیلے بادشاہ
 انت، اگن نون چہ سَلِیبا اِیر بکیت، ما
 آییئے سرا باوَر کنین. (۴۳) اوّست و اُمیتی
 پہ هُدا بستگ، اگن هُدایا دوّست انت،
 برَکینیتی، چیا کہ گوشتگ اُتی: ’من هُدائے
 چُکّ آن.‘ (۴۴) همے پیما ایسائے همراہیا
 سَلِیب گشتگین یاگی ہم آیا بد و رد
 گوشتگا اتنت.

ایسائے مرک

(مَرکاس ۱۵: ۳۳-۴۱؛ لوقا ۲۳: ۴۴-۴۹؛ یوہنا ۱۹: ۲۸-۳۰)

(۴۵) نیمرؤچا بگر تان بیگاہئے سئیا،
 سَجّھین مُلک اناگت تہار بوت. (۴۶)
 بیگاہئے ساہت سئیا، ایسایا چیہال جت: »
 ”إِلی، إلی، لِمَا سَبَكْتَنی؟“ بزان: او منی
 هُدا، او منی هُدا! تئو چیا منا تہنا اِشت؟
 (۴۷) اوّدا، لہتین اوشتاتگین مردما وھدے
 اِشکت، گوشتِش: ”إلیسا تئوار کنگا انت.“

۴۸) چہ آیان یگے تچانا شت، اسپنجه

زرتی و ثریشین شرابا میسینتی، داریئے
سرا بست و په چوسگا ایسائے نیمگا

شہارتی. ۴۹) بلہ اے دگہ مردمان گوشت:

”سبر کن، بچارین بارین الیاس اشیئے

رگینگا کئیت یا نہ؟“ ۵۰) ایسایا دومی برا

برزین تئواریا چیہال گشت و ساہ دات.

۵۱) ہما و ہدا مزین پرستشگاہئے پردہ،

برزادا بگر تان جہلاد، یرت و دو بھر بوت،

زمین لرزت و تَلار ترگت و کپ بوتنت، ۵۲)

کبرانی دپ پچ بوت و بازین پاک و

پھریزکاریں مردم کہ مُرتگ آتنت، پدا زندگ

بوتنت. ۵۳) ایسائے جاہ جنگ و زندگ

بئیکا رند، چہ وتی کبران در آتکنت،

اورشلمئے پاکین شہرا شتنت و وتا پہ

بازینیا زاہر و پدَرش کرت. ۵۴) ہما

پئوجی آپسر و آییئے ہمراہین سپاہیگ کہ

ایسائے پانگ آتنت، و ہدے زمین چنڈ و اے

دگہ سرگوستش دیستنت، سک تُرست و

گۆشتیش: ”بېشک اے مرد ھڏائے چُکَّ ات.“

۵۵) بازین جنینے ھم، کہ چہ جلیلا پہ

ایسائے ھزمت و چلوپگا آیئے ھمراھیا

۵۶) آتکگات، دور اوشتاتگ و چارگا اتنت.

گوں آیان مَریم مَجْدَلِیہ، آکوب و ایسپئے
مات مَریم و زبديئے چُکَّانی مات گوں
اتنت.

ایسائے گبر و گپن

(مَکاس ۱۵: ۴۲-۴۷؛ لوقا ۲۳: ۵۰-۵۶؛ یوھنا ۱۹: ۳۸-۴۲)

۵۷) روئندا، اریماتیائے شھرئے ایسپ

نامین زردارین مردے آتک کہ ایسائے

۵۸) مریدے ات. پیلاتوسئے کِراشت و

ایسائے جوئنے برگئے اجازتی لوٹت.

پیلاتوسا پرمان دات کہ جوئا آیا بدئینت.

۵۹) ایسپا جوئن زرت و ساپین لیلمین گدیا

۶۰) پتات و ھما نوکین کبرئے تھا ایر دات

کہ پہ وت چہ تلارا تراشتگ آتی. مزنین

ڏوڪ ٿيڻ دٿيانا ڪبرئ ڊپا ائري ڪرت و
شت. (۶۱) بله مريم مَجْدَلِيه و آ دگه مريم،
هموڏا ڪبرئ ڊيم په ڊيما نشتنت.

ڪبرئ نڱهپاني

(۶۲) دومي روڇا، بزان شمبها، مزنين
ڊيني پيشوا و پريسي يڪجاه بوت و
پيلا توسئ ڪرا شتنت. (۶۳) گوشتيش: ”او
واجه! مارا يات انت كه اے دروڳبندا وتي
زندگ گوشتگات كه ’سئ روڇا رند من پدا
زندگ بان و جاه جنان.‘ (۶۴) پميشكا پرمان
بدئ كه تان سئ روڇا ڪبرئ سرا نڱهپاني
ڪنگ بيت، چو مبيت كه آبيئ مريد جوڻا
بڙنت و ببرنت و گوڻ مردمان بگوشتنت
كه آچه مُردگان پدا زندگ بوتگ و اے گڏي
ريڪ و دروڳ، چه پيسريگينا انگت گندگتر
بيت. (۶۵) پيلا توسا ڊرائنت: ”نڱهپان وه
اش انت، وتي همراهيا بريٽ و همينچڪ
كه گوڻ شما بوت ڪنت، ڪبرئ نڱهپانيا

بکْنِیت. “ (۶۶) گڑا شتنت و کبرئے دِیئے
مزنیں ڈوک مھر و مؤمبند کرت و
سپاہیگش پانگ کرتنت.

ایسائے جاہ جنگ

(مَکاس ۱:۱۶-۸؛ لوکا ۱:۲۴-۱۲؛ یوہنا ۱:۲۰-۱۰)

- ۱) شَبَتئے روچا رَند، بزان یکشمبھئے
گورباما مَریم مَجَدَلِیہ و آدگہ مَریم کبرئے
چارگا شتنت. (۲) یک اناگت مزنیں
زمین چنڈے بوت، چیا کہ ہداوندئے
پریشتگے چہ آسمانا ایر آتک، ڈوکی
لیٹینت و آیئے سرا نشت. (۳) رَنگ و
دروشمی گروکئے پیما درپشگا ات و گد و
پوشاکی، برپئے ڈئولا اِسپیٹ اتنت. (۴)
نگھپانین سپاہیگ چہ بیما لَرزگا لگنت و
مُردگئے ڈئولا بوتنت. (۵) پریشتگا گوَن
جنینان گوشت: ”مُرسیٹ! مَن زانان شما
ایسائے شوہازا ایت کہ سَلیب گَشگ بوتگ.

۶ آ ادا نه انت، انچش که وت

گوشنگ آتی زندگ بوتگ و جاهی جتگ،
بیایت هما جاگها بچاریت که ایر کنگ

بوتگ آت. ۷ اشتاپیا برئویت و آیئے

مریدان سهیگ کنیت که آ چه مُردگان
زندگ بوتگ و چه شما پیسر جلیلا رئوت،
همؤدا آییا گندیّت. نون من شمارا هال

دات. ۸ گڑا جنین په تُرس و هم گوّن

وشی چه کبرئے سرا تچان بوت و شتنت
تان اے هالا مریدان سر بکننت. ۹ ایسا

بے گت و گمانا اناگت وت گوّن آ جنینان
دچار کیت و گوشتی: ”سلام و درؤت!“ آ
نزیگا آتکنت، ایسائے پادش گیتنت و

پرستشش کرت. ۱۰ ایسایا گوّن آیان

گوشت: ”مُترسیّت! برئویت منی براتان
بگوشتیّت که جلیلا برئونت، همؤدا منا
گندنت.“

دینی پیشوا و سپاهیگانی پندل

(۱۱) هما وهدا که جنین پر ترگ و رئوگا
 آنت، لهتین نگهپانین سپاهیگ، دیم په
 شهر اشت تان دینی پیشوایان چه اے
 سرگۆستان سهیگ بکننت. (۱۲) دینی
 پیشوایان، کئومئے کماشانی گند و نند و
 شئور و سلاها رند، سپاهیگ مزین زَرّے
 لالچ دات و (۱۳) گۆشتنت: ”گۆن مردمان
 بگۆشیّت: ’شپا ما واب بوتگین، آییئے مرید
 آتکگ آنت و جۆنش دُرّتگ و برتگ.‘ (۱۴)
 اگن والی چه اے هالان سهیگ بوت، شما
 پریشان و دلّپرکه مبیّت، ما آییا سرید
 کنین که په شما جنجالے مبیّت.‘ (۱۵)
 سپاهیگان زَرّ زرتنت و انچش که سۆج
 دئیگ بوتگ آنت، هما داپش کرت. اے کِسّه
 تان رۆچ مروچيگا يهودیانی نیاما شنگ و
 تالان انت.

جهان و ایسائے مستاک

(مَرکاس ۱۶: ۱۴-۱۸؛ لوکا ۲۴: ۳۶-۴۹؛ یوهنا ۲۰: ۱۹-۲۳؛

کاسدانی کار ۱: ۶-۸)

١٦ گړا يازدهين مريد جليلئ هما

كوځئ سړا شتنت كه ايسايا گون آيان
گوشگات. ١٧ وهدئ آيان ايسا ديست
پرستش كرت، بله لهتين انگت شك ات.

١٨ ايسايا گون آيان گوشت: ”آسمان و

زمينئ سجھين زور و واك مني دستا
دئيك بوتگ. ١٩ پميشكا، برئويت سجھين

كئومان مني مريد بكنيت، پت و چك و

٢٠ پاكين روځئ ناما پاكشودى بدئيت و

آيان درس و سبك بدئيت كه مني سجھين
هكم و پرماناني سړا كار بكننت. دلجم
بييت، من تان دنياي هلاسيا، مدام گون
شما گون آن.